

Nove naloge

V znamenju svetlih tradicij

PO VSEM OKRAJU SVEČANOSTI
OB DNEVU BORCA

Izredna politična razgibanost, ki se je začela lansko jesen z razpravo o osnutku zvezne in republiške ustave, nadaljevala v neposrednih pripravah na volitve v nove predstavniške organe, je dobila svoj uspešen zaključek na volitvah samih. Kakor v razpravi o osnutku obeh ustav, tako so občani na predvolilnih in drugih sestankih ne samo potrjevali načela nove ustave, marveč tudi obsojali vse tisto, kar je bilo doslej narobe in dajali nešteto koristnih predlogov ter spodbud za boljše nadaljnje delo.

V kolikor so te pobude tisočev naših ljudi ostale v času pred volitvami v glavnem le kot pobude in predlogi, pa bi morali zdaj v nadaljevanju političnega dela več misliti na te reči. Zavedati bi se namreč morali, da so ljudje dajali predloge in kritizirali slabosti predvsem zaradi tega, da bi pomagali najti boljše pot, da bi pomagali odpravljati napake in slabosti. Zato bi bilo napak, če bi zdaj, ko je za nami izredno pomembno politično delo, ko so izvoljeni člani novih predstavniških teles in ko težimo, da bi čim boljše in na vsakem koraku uresničevali načela nove ustave, pozabili na stotine in tisoče predlogov in če bi ne odgovorili na vse te pobude. Tako stoji pred političnimi organizacijami, zlasti pa pred Socialistično zvezo na terenu ter sindikalnimi organizacijami v delovnih skupnostih, izredno velika naloga. Le-ta se kaže v temeljitem proučevanju vseh misli, ki so jih v času pred volitvami izrekli ljudje na najrazličnejših zborih in sestankih. Te pobude bo treba proučiti in analizirati, jih sprejeti ali s temeljito obrazložitvijo zavreči. Vendar bo malo takih, ki bi jim ne mogli pripisovati večjega pomena, saj večina njih govori o težnji po reševanju vseh problemov in nalog, govori o nalogah v proizvodnji, o delu občinskih in ostalih skupščin, o komunalnih in drugih problemih, o zdravstvu in socialnem zavarovanju, šolstvu in podobno. Upravičena in povsem razumljiva je zahteva občanov naj bo delo vseh samoupravnih organov javno, naj predstavniki teh organov večkrat posredujejo problematiko svojega dela, načrte in podobno. Skratka, ljudje želijo in zahtevajo, da bodo seznanjeni s celotnim dogajanjem, ne samo z uspehi, marveč tudi s težavami in napakami.

Tako se odpirajo pred političnimi organizacijami nove naloge, ali bolje rečeno — nadaljevati moramo z začetim delom in ga speljati do konca.

M. B.

Kot po vsej državi, tako je tudi celjski okraj svečano dočakal dan borca. Svečanosti letos niso bile omejene samo na praznični dan. Trajale so tudi po ves teden in več. Kot smo že poročali je preteklo nedeljo proslavljanje borbenega praznika začelo Gornje Obsotelje, prav tako organizacije v žalski in laški občini. V mnogih krajih so že pred praznikom imeli borci sestanke, svečane akademije in proslave. V okviru praznovanj dneva borca je bilo v vseh enajstih občinah na svečan način podeljeno bivšim borcem in aktivistom 8.000 odlikovanj.

V Celju je bila osrednja proslava dneva borca že na predvečer. Pri grobnici na Golovcu je bila komeemoracija, ki se je je udeležilo 3.000 Celjanov, predvsem borcev NOV. Istočasno so okrajne politične organizacije na Slandrovem trgu položile vence pred spomenikom NOV. Naslednji dan so borci posameznih organizacij obiskali partizanske kraje. Tako je organizacija »Franje Vrunča« iz Dolgega polja šla na Primorsko in obiskala bolnico »Frano«. Na Polulah so imeli svečanost že preteklo soboto, ko je po izredno lepem programu, ki so ga izvedli otroci osnovne šole, sledila podelitev odlikovanj. Takih proslav in prireditev je bilo v občini, pa tudi v okraju, zelo veliko.

Na predvečer praznika je bila podobna svečanost tudi v Brestanici pred spomenikom interniranecem in političnim zapornikom. Sodelovala je godba in pevski zbor »Svobode«. Mladinska organizacija v Brestanici je izpopolnila večer s tabornim ognjem in prireditvijo.

V okraju so na dan borca odkrili tudi več spominskih obeležij. Tako so v mozirski občini na svečan način odprli troje urejenih partizanskih grobišč, in sicer eno v Podvolovjeku, dve pa v okolici Solčave. Spominsko ploščo v spomin na brežiški pohod so odkrili na dan borca tudi na Bizeljskem.

V ostalih občinah so imeli svečane akademije na predvečer praznika, na sam praznik pa so borci v spremstvu mladine odhajali v zna partizanske kraje. Iz Konjic so šli na Pohorje, iz šentjurske in šmarske občine po Kozjem, Savinjski pa so se zbrali na osrednji prireditvi ob občinskem prazniku na Gori Oljki. Obiskovalce je imel tudi Paški Kozjak, Menina planina, skratka povsod so borci obujali spomine neposredno v krajih, kjer so se borili.

Po poteh naših borcev

NOB s sekretarjem občinskega združenja ZB tov. Ravtarjem na čelu. Ti so ji med potjo pripovedovali slavne dogodke iz bojev naših partizanov.

M. L.

Pretekli teden so se v šentjurski občini, da bi odkorakali po slavni poteh naših borcev. Te mladinske partizanske brigadi je predal zastavo predsednik občinske skupščine tov. Peter Ilastec. Nato je brigada z zastavo, harmoniko in transparenti odkorakala proti Brezjam, od tod pa po znanih partizanskih poteh preko Mačkoveca, Trobendola, Čurnoveca in Volške gore na Marof. Tu so brigado pozdravili predstavniki ZB iz Jurklostra, zvečer pa je mladincem govoril o NOB tov. Defar, s partizanskim imenom Striček. Mladinci so tudi improvizirali partizanski napad. Ob tabornem ognju je zadonela partizanska pesem, harmonikar pa je raztegnil harmoniko.

Naslednji dan je brigada krenila preko Višac in Marofa na Planino. Med potjo si je ogledala živinorejsko farmo na Marofu. Ob spomeniku padlih borcev in žrtvah fašističnega nasilja je spregovoril predsednik krajevnih organizacij ZB Planina tov. Dolhrsek, mladinci pa so deklamirali nekaj pesmi.

V bližini Planine so si mladinci ogledali dve spominski plošči. V Golobinju je 4. 11. 1941 prenočeval komandant Stane z I. štajerskim bataljonom, v Mangli pa je leta 1942 bival Pokrajinski komite KPS za štajersko. Pri tej hiši je okupator ustrelil šest družinskih članov.

Tretji dan je brigada krenila na vrh Bohorja. Med potjo si je ogledala prizorišče bojev XIV. divizije na Federmanovu, kraj, kjer je padel Tiger, slavni komandant bataljona XIII. brigade, in kjer so partizani pognali v beg preko 200 SS. ovceev. Pri Stari žagi pa je spominska plošča, na kateri piše, da je Tomšičeva brigada uničila nemško motorizirano kolono.

Na Pleševca, na vrhu Bohorja, je brigada zaključila svoj pohod. Prehodila je preko 60 km. Brigado so spremljali trije borci iz

Bron za Tineta Šrota

Ceprav se bronasta medalja Tineta Šrota za preskok čez konja ne da primerjati z odličjem, ki si ga je priboril Miro Cerar s ponovno osvojitvijo prvega mesta na tekmovalstvu za evropski pokal, je uspeh, ki ga je dosegel Šrot razveseljiv in velik.

Tineta Šrot je član gabskega društva Partizan, sicer pa slušatelj Višoke šole za telesno vzgojo v Ljubljani. V dosedanji karieri nima blestečih uspehov iz mednarodnih aren. Udeležbo na letošnjem petem evropskem šampionatu v orodni telovadbi si je priboril z veliko težavo in v borbi z mnogimi drugimi kandidati za drugo mesto poleg Cerarja. Medtem ko je v šestorboju zasedel med štiridesetimi tekmovalci iz enaindvajsetih evropskih držav 22. mesto in zbral 54,60 točk (Cerar 1. mesto s 57,75 točk), se je v preskoku čez konja uvrstil med šestorico najboljših, v finalu pa je osvojil celo tretje mesto in s tem bronasto medaljo.

Tako se je po zaslugi Tineta Šrota zdaj prvič zgodilo, da sta v finalu evropskega prvenstva na nekem orodju nastopila dva Jugoslovana in da sta oba osvojila medalji: Cerar srebrno, Šrot pa bronasto.

Tineta Šrot se je v nedeljo pozno zvečer povzpela na tretjo stopnico zmagovalnega odra in sprejel priznanje, ki daje upati, da se bo odslej v mednarodnem svetu večkrat pojavilo ime telovadca Tineta Šrota.

Pred praznikom

Kot vsako leto bo tudi letos Celje praznovalo v spomin na ustanovitev prve celjske čete leta 1941 svoj občinski praznik 20. julija. Praznično razpoloženje se bo pričelo že v soboto 19. julija, ko bo mladina po okoliških vrhovih zažgala kresove. Na Starem gradu bo prav tako na predvečer prirejen ognjemet, patrolje mladincev predvojaške vzgoje pa bodo izvedle nekaj manjših napadov.

Na Starem gradu bo amaterska gledališka skupina »Svobode« začela z uprizoritvami igre »Pod svobodnim soncem«.

V soboto bo tudi seja občinske skupščine. Najprej bo delovna seja obeh zborov, zatem pa skupna svečana seja z občinskim odborom Združenj borcev. Na to sejo bodo povabljeni vsi preživelci člani I. celjske čete, prvoborci, častni meščani, vidni politični in kulturni delavci, predstavniki občinskih skupnosti iz Cuprije, Doboja in Siska. Na svečani seji bo podelitev naslova častnega meščana, podelitev Slandrovih nagrad, po seji pa bodo vsi skupaj iz Narodnega doma odšli na Slandrov trg, kjer bo žalna svečanost in kjer bodo položili vence h grobnici herojev in k spomeniku padlih borcev NOV.

V nedeljo bo več športnih prireditev, tako na nogometnem igrišču kot na strelišču pri Petričku. V obeh dneh bo v Celju tudi prirejen koncert na Slandrovem trgu.

V nedeljo je na Polzeli ob občinskem prazniku žalske občine bila velika slavnost.

Ze v zgodnjih jutranjih urah so godbe na pihala zaigrale budnice po vseh krajih občine, nakar so se zbrale v Zalcu, kjer je bila skupna seja občinske skupščine, občinskega odbora SZDL in občinskega odbora Združenja borcev NOV. Nato so na

na Polzeli odprli razstavo urbanistične ureditve novega naselja, razstavo o dosežkih tovarne nogavice, ostalih gospodarskih enot kraja.

Ob tej priložnosti so si udeleženci tega slavnja ogledali tudi novozgrajeno tovarno. Odprl jo je podpredsednik republiškega Izvršnega sveta tovariš Janko Smole, ki je tudi govoril na velikem političnem zborovanju. Razen številnih obisko-

valcev (bilo jih je preko pet tisoč) so se slavnja na Polzeli udeležili tudi član CK ZKS Franc Samonič, član IS SRS Riko Jerman, rep. sekretar za finance Miran Cvenk, sekretar OK ZKS Andrej Marinc, predsednik okrajne skupščine Peter Šprajc in predsednik OO SZDL Jože Marolt ter drugi ugledni gostje.

(Podrobnosti na 3. strani)

AMERISKI ZNANSTVENIKI V VELENJU

Te dni gostuje šestčlanska delegacija ameriških znanstvenikov iz Harvardske univerze v velenjski občini, kjer se v pogovorih s predstavniki političnih in delovnih organizacij zanimajo predvsem za komunalne probleme.

Nikakor se ti znanstveniki, ki so gostje sociološkega inštituta v Beogradu, ne morejo načuditi naglo spreminjajoči se mentaliteti včeraj še kmečkega, a danes mestnega prebivalstva Velenja. Delegacijo, v kateri je tudi bližnji Kennedyjev sorodnik in bivši minister za notranje zadeve iz obdobja Trumanove vlade, vodi prof. Bloomger.

OD 11. DO 21. JULIJA
V splošnem poslabšanje vremena: v tem času pričakujemo le 3 do 4 pomezne dneve, v ostalem padavine oziroma nevihte.

TINE
OREL

Kljub pasji sparini vročih poletnih dni ledišče hladne vojne, kolikor lahko govorimo še o njej, še vedno vztraja, kakor smo navajeni že leta in leta. Dialektika časa, v katerem živimo, je neizprosna, nasprotja jasno postavljena, zoprnički razločni, tudi če se zagrinjajo v umetno meglo diplomatske besedne kamuflaže. Pretekli teden je to spet potrdil. Zpad veruje, da je prav po Voltairejevo — »najboljši izmed vseh svetov«, Vzhod ne skriva, da veruje v zmago svojih idej in svoje prakse. Obe strani se obtožujeta — zaradi obrambe seveda, obe pa sta tudi spoznali, vsaj v glavnem, da je mirno sožitje obeh sistemov edino pametna pot.

Toda razumsko spoznanje še ni dovolj, v človeku je nekaj iracionalnega, kar ga žene lahko tudi v katastrofo.

Mimo vseh drugih velikih dogodkov povzemimo neprekinjeni dialog med Moskvo in Washingtonom:

Kennedy je prišel v Berlin oznaniti, da je Berlinčan, da si predstavlja združeno Nemčijo približno tako kot Adenauer, le nemške in ameriške himne si ni pustil zaigrati, verjetno zaradi kurtoazije in pa zato, da ne bi prodrla do Moskve napačna intonacija razgovorov o prenehanju atomskih poskusov.

Kmalu za Kennedyjem je prišel v Berlin tudi Hruščov in na hitro roko zbral ob berlinskem zidu vzhodni vrh, ki je izbral priložnost in s čestitkami podprl Ulbrichta in s tem DR Nemčijo kot bistveni pojem v sodobnih nasprotjih, ki križajo naš planet v tem trenutku. Hruščev je ponovno terjati mirovno pogodbo in to zato, da bi pravno uzakonil stanje, da bi tako revanšistom preprečil pripravljane nove vojne! Berlinski zid je imenoval mejo in s tem potrdil, da se ne kani umakniti, kakor to žele tisti, ki se jim leta 1946 zdela, da je SZ prodrila predaleč na Zapad. Kdor podpira nemški revanšizem, ogroža svetovni mir. S tem ni mislil samo krščansko demokratično vladavino Adenauerjevo, ampak tudi na Kennedyja, ki so ga v Berlinu in Bonnu pozdravili kot simbol, da so ameriške meje pri berlinskem zidu, Kennedy pa tega pozdrava ni energično odklonil, ampak raje zaplaval na bujnem valu protikomunistične historije in nacionalističnega šovinizma.

Zato mu je Hruščev očital, da je s tem demantiral svoje lastne besede na American University v začetku junija. Njegove »multilateralne« ponudbe Nemčiji pomenijo izročiti atomsko orožje revanšistični Nemčiji. Ali ni bolj realen stari Montgomery, ki je s svojim ostrim jezikom izdal najbrž tudi Macmillanovo stališče do multilateralne vojne brodovja. »Saj se bodo posadke prej poklale med seboj, preden se bo prikazal sovražnik«, je rekel Monty in s tem dobro označil nenaravne vezi med Bonnom in Parizom, a tudi pošastno ameriško mejo na berlinskem zidu.

Hruščevljev predlog za sklenitev nenapadalne pogodbe med atlantskim in varšavskim paktom pa je postavil moskovske razgovore pred nov položaj, ki vzbuja vse prej kot optimizem. Če Zpad te ponudbe ne bo sprejel, bo molče priznal, da ne pristane na nikakršno mirovno pogodbo, dokler obstoji Vzhodna Nemčija takšna kakršna je. Težko bo najti formulo, ki bi mimo najtežjega problema na poti k pomirjevanju, omogočila vsaj delen atomski sporazum. Ta sporazum je torej v najožji zvezi z vsemi nasprotji, a v prvi vrsti odvisen od ureditve Evrope in njenega središča. Ni naključje, da se je vzhodni vrh iz Berlina premaknil demonstrativno še v Frankfurt na Odri, ter govoril o nemško-poljskem pomirjenju, Hruščev pa je pridelal, da se bo Zpad moral pobotati z mejo na Odri in Nisi.

Res pa ne bo lahko spraviti v sklad Kennedyja na ameriški univerzi v Washingtonu in ob berlinskem zidu. Enega bo pač treba likvidirati, črtati ali mu vsaj zatisniti usta.

DOBRI OBETI ZA TURISTIČNO SEZONO V CELJSKEM OKRAJU

Ce bodo tudi rezultati takšni, kakršna so bila prizadevanja in kakršne so bile priprave, potem bo letošnja turistična sezona na celjskem območju morala doseči svoj višek. Vtem ko smo prejšnja leta ugotavljali, da so se priprave na turistično sezono začele tudi tedaj, ko so prvi turisti že trkali na vrata naših hotelov, gostiln in ostalih turističnih postojank, se je letos v tem pogledu bistveno spremenilo. Pripravljalna dela na letošnjo turistično sezono so se začela pravočasno, mnoga že lansko jesen in zimo.

Izredno aktivna in živahna je bila propaganda, saj je bilo v tem času izdanega in razposlanega na vse konce in kraje doma ter v tujini toliko prospektov, lepakov in ostalega propagandnega materiala, kot še nobeno leto doslej. Vsega skupaj je bilo natisnjeno okoli milijon izvodov propagandnih publikacij, od tega samo okoli 700.000 v štirih jezikih. V tem času so izšli premnogi prospekti; razen tega je Celjska turistična zveza pripravila za domače tržišče skromen cenik ter posebno pismo, katerega so delili na zagrebškem velesejmu ter mariborskem tednu.

V pripravah na letošnjo sezono niso izostali pisмени stiki s turistič-

nimi agencijami ter zlasti še z bolniškimi blagajnami v inozemstvu. Prav tako niso izostali obiski tujih turističnih delavcev in novinarjev pri nas, pa tudi naših turističnih strokovnjakov v tujini, kjer so se predvsem pogovarjali o vseh možnostih za bivanje gostov v naših zdraviliščih in drugod. Ti obiski so že na začetku sezone pokazali izredne rezultate, ki so jih zabeležili tako v Rogaški Slatini kot tudi na Dobrni. Temu primerne so bile

S SPLAVOM po Savinji in Savi ...

Turistična društva mozirske občine se marljivo pripravljajo na letošnjo turistično teden Zgoranje savinjske doline od 28. julija do 4. avgusta. Ob zaključku tega tedna pa bo flosarski bal na Ljubnem ob Savinji.

V dnevih turističnega tedna bodo turistična društva ob pomoči drugih organizacij pripravljala kulturne in zabavne prireditve, hortikulturna društva razstave cvetja itd. Na zaključni prireditvi, 4. avgusta v Ljubnem ob Savinji, bo sodelovalo več priznanih zabavnih ansamblov. Ta dan bodo priredili tekmovalno v postavljanju mlajev, v žaganju, ribiško, lovsko in gostinsko tekmovalje ter še kaj. Pripravili bodo nekaj razstav. Posebno doživetje pa bo seveda seznanje, odvijanje in splavljanje flosa po Savinji. Zanimivost letošnje prireditve pa bo še v tem, da bodo pred flosarskim balom na Ljubnem odpuli s splavom po Savinji in Savi.

Zbor delovnih skupnosti najvišji organ samoupravljanja v občini

Razen splošnega zbora sestavlja občinsko skupščino še zbor delovnih skupnosti, ki se po svojem sestavu, namenu in vlogi bistveno razlikuje od prejšnjih zborov proizvajalcev. V tem ko so prejšnje zbore proizvajalcev sestavljali samo predstavniki gospodarskih organizacij, v katerih je bilo že razvito delavsko samoupravljanje, pa je šel razvoj socialističnih družbenih odnosov od takrat, ko so bili formirani prvi občinski zbori proizvajalcev pa do danes tako hitro naprej, da so bile tudi v tem pogledu nujne določene spremembe, oziroma prilagoditve sedanjemu stanju. Dejstvo je namreč, da so prejšnji zbori proizvajalcev zagotavljali delavskemu razredu vodilno vlogo v mehanizmu neposredne demokracije, predvsem v komunalnih. Danes pa ni več potrebno, da bi vodilno vlogo delavskega razreda zagotavljali na tak način. Pa ne samo to; družbeno upravljanje zdaj ni več značilno samo za gospodarske organizacije marveč tudi za družbene službe, kot so zdravstvo, socialne službe, prosveta itd.

Zaradi vseh teh sprememb se je spremenil tudi sam pojem proizvajalca. Ta ni zdaj samo delavec v tovarni, kmet v zadrugi, marveč tudi zdravnik v bolnišnici učitelj v šoli, umetnik v gledališču ali filmu, uslužbenec v pisarni ipd. Spričo tega razširjenega pojma proizvajalca tudi nova zvezna in vse republiške ustave predvidevajo, da sestavljajo občinske skupščine poleg občinskega zbora, ki predstavlja občino kot politično skupnost, še zbor delovnih skupnosti. In kot smo videli pri volitvah so izbirali v ta zbor svoje predstavnike ne samo tisti, ki so zaposleni v gospodarskih organizacijah, marveč vsi delovni ljudje v državnih organih, v družbenih in političnih organizacijah in združenjih, člani kmetijskih zadrug ali drugih delovnih organizacij in končno vsi, ki so na določenem občinskem območju zaposleni.

Tako so svoje predstavnike v občinski zbor delovnih skupnosti volili vsi tisti, ki so zaposleni v gospodarstvu, nadalje v kulturi in prosveti, v zdravstvu in socialnih službah ter končno v javnih službah. Tak sestav zbora delovnih skupnosti je v mnogočem spremenil značaj celotne občinske skupščine. Slednja ne bo več samo organ oblasti, marveč se bo počasi razvijala tudi kot najvišji organ družbenega samoupravljanja v občini.

Glede na to, da so zdaj v zborih delovnih skupnosti zastopani od-

Pohiteti bo treba

Na seji sindikalnega sveta v Konjicah so predlagali, naj bi v delovnih organizacijah izdelali osnutek novih statutov do konca septembra. V kolikor bo potrebno, bo občinski sindikalni svet skupaj z delavsko univerzo pripravil za člane komisij za sestavo statutov poseben seminar.

borniki, oziroma ljudje iz neposredne proizvodnje pa tudi člani iz ostalih področij družbene dejavnosti, bo občinska skupščina po svoji vlogi dosti več, kot je bila prej; zdaj ne bo parlamentarno in reprezentativno delo, marveč delovni organ. To pa hkrati pomeni, da bodo lahko občinske skupščine dosti bolj strokovno in kvalificirano obravnavale ter reševale vsa vprašanja, ki izvirajo iz zelo pestrega komunalnega razvoja.

SVETI most med upravo in skupščino

V našem razvoju je tudi vloga svetov, kot politično izvršnih samoupravnih organov pri občinski skupščini vedno globlja in pomembnejša. Pred dnevi je predsednik šmarske občinske skupščine Joško LOJEN povabil na posvet nove predsednike občinskih svetov, kjer so se pogovorili o nalogah in delu svetov. Včasih sveti niso najboljšje delovali in je odločujočo besedo dostikrat izrekala uprava sama. Struktura novih svetov, kjer so poleg strokovnjakov v večini dobri in razgledani občani, zagotavlja, da bodo odslej tudi sveti kakovostno boljše delovali.

Sveti so tisti, ki naj temeljito proučijo probleme določenega področja, skupaj z upravnimi organi izdelajo podrobne analize in tako dobro premišljene in trdno utemeljene predloge podajo v obravnavo občinski skupščini. To ni lahka naloga, zato morajo sveti delovati z vso odgovornostjo in mora vsakemu članu sveta biti problematika dejansko jasna.

Na seji so sklenili, da bodo posamezni sveti takoj izdelali svoje poslovniške in delovne programe, iz vrst občinske uprave imenovali še tajnike posameznih svetov. Sveti bodo odslej resnično odločilni most med upravo in skupščino, ki bodo morali izdelovati dobro utemeljene predloge na osnovi zakonskih predpisov in ustrezno politično usmerjenostjo; obenem pa preko svetov poleg izvoljenih članov občinske skupščine v neposrednem upravljanju občine deluje širše število občanov.

Odgovorno nalogo bodo sveti šmarske občine imeli zdaj še pri predlogih za sestavo sedemletnega razvojnega načrta, za kar bodo morali izdelati poglobljene in stvarne analize. Predsednikom svetov je spregovoril tudi predsednik občinskega odbora SZDL, ki je posebej poudaril politično odgovornost dela in to, da je potrebno vztrajno izboljševati organizacijo dela ter samo občinsko upravo kadrovsko okrepiti.

prve številke o gibanju turističnega prometa na celjskem območju - izreden porast tujih gostov, a žal na drugi strani rahlo znižanje domačih obiskov.

V propagandi naših turističnih krajev ne kaže prezreti oglasne akcije, ki se ni pojavljala samo v jugoslovanskih časopisih, marveč tudi v inozemskih, zlasti še avstrijskih. To je bila tudi prva oglasna akcija v tujih časopisih; upajmo da ne brez uspeha.

Propaganda za naše turistične kraje doma in v tujini je bila izredna. Tej prizadevnosti so se pridružila še ostala, kot pregled gostinskih in ostalih lokalov, povečana aktivnost turističnih društev, večja skrb za organiziranje najrazličnejših prireditev v času turistične sezone, olepšava krajev ipd. Razumljivo je, da so uspehi zlasti slednjih prizadevanj v veliki meri

odvisni od materialnih sredstev, da gotovo je tudi to, da bi bila prizadevanjih ne stala še pripravilnost ljudi. Za čistočo gostinskih drugih lokalov, za vpludno in kulturno postrežbo niso potrebne finančne investicije, marveč le dobra volja, pa tudi ustrezen odnos turistične dejavnosti, do ljudskih gostov.

In cene? Lahko rečemo, da tudi te propagandne in ne pretirane, saj se gibljejo od 900 din za penzijsko uslugo v Gornjem grad naprej. Razumljivo je, da doseže svoj višek v Rogaški Slatini, kje znaša najvišja penzijska cena 2.800 dinarjev, so pa seveda tudi nižje. V večini primerov pa vsaj v naših turističnih krajih Zgoranje Savinjske doline in drugod giblje od tisoč dinarjev naprej. -b.

JUNIJA NA MORJU

Hydrogliser »Vihar«, ki vzdržuje zvezo med Reko in Malim Lošinjem, tisti dan ni vozil. Že spet je počival, kakor že nešteto dni lani. Sicer pa, kaj bi mu zamerili, saj ga letos ne najdete v voznem redu; zaradi previdnosti namreč, da ne bo prevelikega godrnjanja, če bi se kdo nanj preveč zanašal.

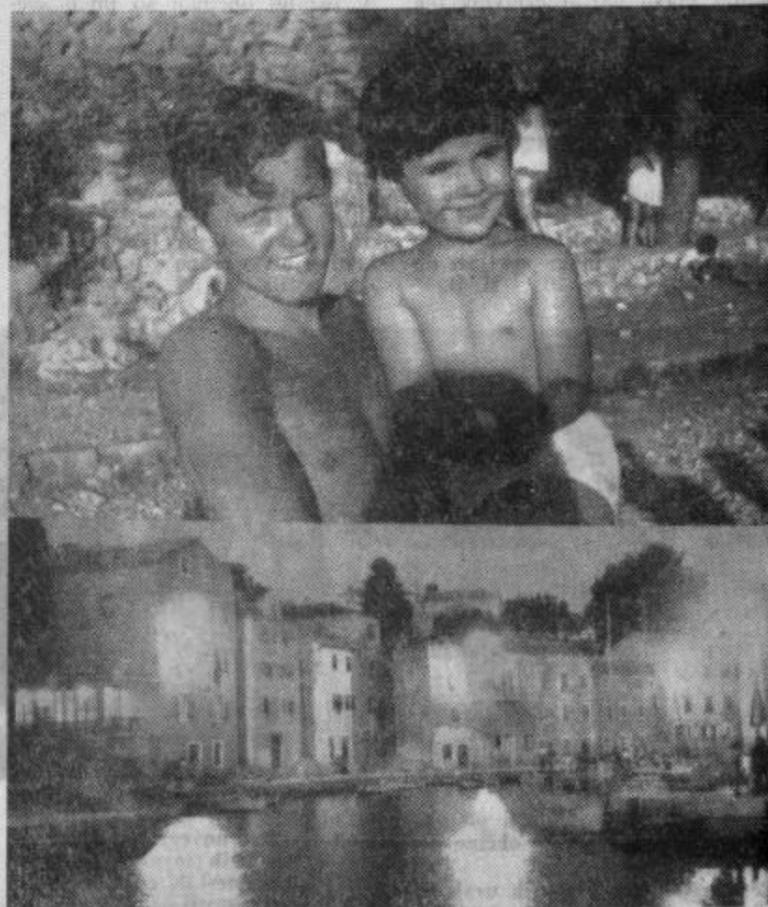
Vožnja s »Kosta Racinom« je bila udobna, čeprav počasna in dolgočasna. Prostora na ladji več kot dovolj; je bilo pač v juniju, v času, ki pri nas velja kot »predsezona«. Namesto da bi se ravnali po vremenu, pa se glavna sezona začena šele prvega julija.

Ce bi v Velem Lošinju napravili šetjje vseh tamošnjih prebivalcev v poletnih mesecih, bi najbrž prišli do zanimivih ugotovitev. Bržkone bi bili na prvem mestu Slovenci, potem Avstrijci in Nemci in šele potem... Veli Lošinj postaja pravcata slovenska naselbina, v poletnih mesecih seveda; v malem celo celjska, saj je čedalje več družin in ostalih, ki si tam urejujejo svoje weekende in preživljajo večino počitnic na otoku, ki uživa zaradi lege, podnebja, čiste morske vode velik sloves. Dejstva govorijo, da gre v tem primeru tudi za zdraviliško področje. Ta sloves si je Veli Lošinj pridobil že v času Habsburžanov, saj je enemu izmed njihovih članov vrnil zdravje. Znana pa je tudi Ferdinandova ljubezen

z dunajsko gledališko igralko Karolino, kateri je v Malem Lošinju sezidal vilo, ki stoji še danes, in kjer jo je imel »zaprt« nekaj let, samo zato, da bi jo imel samo zase.

Zadnji dnevi junija so bili na Lošinju vroči, včasih celo preveč. Zato je življenje v popoldanskih urah povsem zamrlo. Kdo bi se izpostavljal zgočemu soncu. Počitek v tem času se je prilegal bolj kot kopanje v toplem morju. Obala je zaživele šele v poznih popoldanskih urah. Pa tudi ta je kazala očitne znake »predsezona«. Bila je bolj prazna kot polna. Nekaj več življenja so prinesle le otroške kolonije; zvečer pa ples in kvintet »Triglav« na vrtu restavracije »Slavojna«. Kaže, da nimajo prevelike sreče z izbiro plesnih ansamblov. Vse skupaj se je tu in tam zdelo kot velika improvizacija. Zato ni čudno, če je utihnil orkester kar sredi izvajanja in če si je pevka zaman prizadevala, da bi spravila nekaj iz sebe. Končno sta zmagala smeh in živžiganje... Vse skupaj se je končalo brez zamere. Toplo sonce je vplivalo na temperament ljudi. Tenkočutnost je zamenjala ravnodušnost.

Takšni so bili junjski dnevi na Velem Lošinju; lepi, topli in prijetni, navzlic »predsezoni«. In če bi domačini poskrbeli za boljše preskrbo zlasti s sadjem; bi bilo lepše... -mb

Med Petrom in malo Darjo se je spletila velika ljubezen; pa ne nočnem Velem Lošinju, kot ga kaže spodnja slika, marveč pod toplim soncem na kopanju. Kakor hitro jo je poklical po imenu, so z žarele njene črne oči... in potem je pritekla k njemu ter se ga oknila

OBČINSKI PRAZNIK ŽALSKE KOMUNE

Veliko slavje v Savinjski dolini

Vsa Savinjska dolina od Vrankega do Levca je bila preteklo nedeljo v zastavah. Žalska komuna je namreč slavila občinski praznik. Ze v zgodnjih jutranjih urah so godbe na pihala kolektivov v Savinjski dolini zaigrale budnice, in sicer v vseh krajih in vaseh. Nato pa so sledile slavnostne prireditve ena za drugo, vse do večera.

Najprej je bil seja občinske skupščine, občinskega odbora SZDL in občinskega odbora Združenja borcev NOV. Na slavnostni seji so odborniki med drugim sprejeli tudi sklep, da bo proslava občinskega praznika naslednje leto v Prebodu.

Hkrati pa so sklenili, da bodo vsako leto posebej nagradili po tri najbolj prizadevne občane ob pripravah na občinski praznik po 100 tisoč dinarjev.

Potem so na Polzeli otvorili razstavo o urbanistični ureditvi Polzele in o gospodarskih uspehih posameznih kolektivov na Polzeli in nekatere posebnosti razvoja kraja. Prav gotovo je največ pozornosti zbudila izredno zanimiva rešitev urbanistične ureditve Polzele. Prav tega so si namreč Polzelani najbolj želeli. Doslej je potekala gradnja v tem kraju v Savinjski dolini razmeroma stihajsko. Tako praktično

kraja Polzela ni bilo, sedanje naselje je bolj podobno raztreseni vasi. Novo naselje pa je predvideno med obema tovarnoma in kmetijsko zadrugo, na severu pa bo segalo do nove ceste, ki so jo zgradili do letošnjega praznika. Načrt predvideva blokovno izgradnjo stanovanj, zgradili pa bodo tudi nekaj enodružinskih hišic. V naselju bodo uredili tudi nove trgovine. Zanimiva pa je tudi podrobnost, da so predvideli prostore za gradnjo garaž. Natanko je tudi določena lokacija novega kulturnega doma, ki ga Polzelani močno pogrešajo. Skratka, urbanistična rešitev novega naselja na Polzeli je izredno funkcionalna, poskrbeli pa so tudi za zunanji videz novega naselja, saj je predvideno veliko zelenic, cvetličnih gred in podobno. Razen tega pa načrt izločuje iz naselja avtomobilska cestišča, tako da bodo tudi otroci varni pred vsem hujšim avtomobilskim prometom, ki se je zlasti močno povečal po otvoritvi nove asfaltne ceste skozi Polzele.

Po otvoritvi razstave so člani kolektiva pripravili za goste in udeležence osrednje proslave zanimiv ogled nove, obnovljene tovarne nogavic. Udeleženci so ob tej priložnosti izrekli veliko pohvalnih besed članom kolektiva, saj tako sodobne tovarne ni daleč naokoli.

Popoldne ob 15. uri je bilo veliko politično zborovanje, na katerem je govoril podpredsednik republiškega izvršnega sveta tovariš Janko Smole.

V popoldanskih urah pa so člani mariborske opere in mariborski humoristi pripravili kvaliteten, zanimiv, slednji pa tudi zabaven program za več tisoč udeležencev. Prireditve so trajale do pozno noč, saj so Polzelani zares pripravili nepozabno proslavo občinskega praznika.

Poslopje tekstilne tovarne v Laškem

„VOLNA“ ima svojo prodajalno

Tovarna volnenih izdelkov »Volna« iz Laškega je eden redkih proizvajalcev, ki je odprla lastno prodajalno za svoje izdelke. Prodajalno so uredili že pred leti, toda nekaj časa so prodajali kar v tovarni. Kasneje pa so se odločili, da odprajo novo, sodobno prodajalno ob cesti, ki pelje od zdravilišča proti Rimskim toplicam. To se je tudi zgodilo. Prodajalna je sodobno urejena in promet v njej je izredno živahen. Kupci lahko tu kupijo ne samo blago z ostanki, temveč tudi večino artiklov, ki jih v tovarni proizvajajo. Ker so cene izredno dostopne, je v novi prodajalni v Laškem vedno veliko potrošnikov. V času, ko je največja potrošnja letnega blaga, je v lepi trgovini sicer nekoliko zatišja, s prvimi hladnimi dnevi pa bodo šli izdelki spet mnogo bolje v promet.

M. Iršič

Zaplet okoli modne hiše

Se pred časom, ko so prvič urbanisti zahtevali prestavitev podjetja Kurivo s sedanjega prostora, kjer se razvija novo mestno središče, je bilo predvideno, da bo tam zgrajena nova velika modna hiša. Modna hiša bi bila vsekakor velika pridobitev za Celjane. Ze dalj časa se kaže potreba za ureditev trgovine v tem delu Celja. Od tedaj do sedaj je bilo že več različnih predlogov. Vsi so pa sloneli na težnjo, da bi novo modno hišo v Celju gradila celjska podjetja. Vendar je zadeva zastala predvsem zaradi pomanjkanja sredstev.

Te dni pa so si tri ljubljanska podjetja (Modna hiša, Prehrana in Slovenijales) predlagala, da bi zgradila na istem prostoru veliko modno hišo z okoli 6000 kvadratnimi metri prodajnega prostora. Vsekakor gre za veliko trgovsko hišo, saj znašajo v Celju prostori vseh trgovin skupaj le nekaj preko 8000 kvadratnih metrov. Če k temu dodamo še predvideno gradnjo novih skladiščnih prostorov okoli 4000 kvadratnih metrov prodajnega prostora, pa postane zadeva že resnejša, kajti gre za več kot enkratno povečanje.

Istočasno obstaja še drug problem. Predlog ljubljanskih podjetij sloni namreč na zahtevi, da sodeluje celjska občina pri izgradnji nove modne

hiše s 40 odstotki investicijskih sredstev, kar pomeni, da bi občina za gradnjo modne hiše morala prispevati okoli 230 milijonov dinarjev. Predvidoma bi gradnjo nove modne hiše po konceptu ljubljanskih podjetij veljala okoli 600 milijonov dinarjev. Vprašanje je vsekakor ali bo celjska občina v sedanji situaciji lahko zmogla to breme, zlasti še v tako kratkem času. Ljubljanci namreč menijo, da bi kazalo modno hišo dograditi že do naslednje jeseni.

V razpravo o novi varianti pa so posegli tudi trgovinski delavci, ki menijo, da bi s tako velikimi prispevki občine za novo gradnjo lahko modno hišo v Celju gradila tudi celjska podjetja. Zaradi tega so imenovali posebno komisijo, ki bo natanko proučila vse momente in šele nato bo občinska skupščina o tem problemu, ki je trenutno zelo pereč, razpravljala. Gotovo je namreč, da bo potrebno najti neko rešitev, kajti za potrošnike bi vsekakor bilo škoda, če bi zaradi brezplodnih razprav in kritik zadeva ostala na mestu.

Večja učinkovitost dela

Na zadnji seji so novi člani sveta za blagovni promet občinske skupščine v Celju podrobno začrtali program svojega dela. Menili so, da bo predvsem potrebno sistem dela ponovno postaviti in doseči, da bodo seje kratke z enim samim osrednjim problemom. Le-tako bi namreč lahko razprave bile bolj poglobljene, analitične — predlagani in osvojeni predlogi ter ukrepi pa učinkovitejši.

Poseben poudarek pa bodo dajali podrobni posebnim analizam. Zaradi tega menijo, da je potrebno tesnejše sodelovanje z inšpekcijskimi službami in predvsem z ustreznimi sveti Gospodarske zbornice v Celju. Nato so obravnavali nekatere tekoče zadeve. Ko so razpravljali o predlogu kolektiva Tobak v Celju za združitve s tobačno tovarno v Ljubljani, so menili, da bi ta združitve vsekakor ugodno vplivalo na delo in urejevanje mreže trafik v celjskem okraju. Spremenili bi se namreč po-

goji poslovanja, ki bi omogočili formiranje skladov za ureditev posameznih trafik. Vendar so pri tem opozorili, da združitve s tobačno tovarno v nobenem primeru ne bi smelo povzročiti ubožanja asortimana tobačnih izdelkov v prodaji. Kot smo zvedeli, dosedanje podjetje Tobak daje popolna zagotovila, da do tega ne bo prišlo.

Istočasno so razpravljali tudi o predlogu podjetja »Posrednik« za povečanje obsega poslovanja tudi na agencijske posle. Menili so, da bi to kazalo uvesti, le pod pogojem, da ustreza vsem predpisom o blagovnem prometu. Istočasno pa se je razvila živahna razprava o nekaterih problemih v zvezi s težnjami za povečanjem obsega poslovanja. Kaže se namreč težnja, da si podjetja z razširitvijo poslovanja omogočijo širšo izbiro kurantnega blaga in obenem zanemarjajo promet z blagom, ki je manj kurantno ali pri njem ni možno doseči zadovoljiv koeficient obračunavanja. To pa je seveda v škodo potrošnikov. Zaradi tega bo vsekakor tržna inšpekcija morala tudi tem vprašanjem posvetiti več pozornosti.

— m.

Interni ceniki - pogoj usklajenega dela

Na zadnji seji upravnega odbora Agrokombinata v Žalcu so izdelali poseben cenik za obračunavanje storitev in uslug med ekonomskimi enotami. Istočasno pa so izdelali tudi

notranje cene za nekatere kmetijske proizvode, ki bistveno olajšujejo medsebojno sodelovanje med ekonomskimi enotami.

NEODVISNOST OD VREMENA

V Savinjski dolini se natanko zavedajo kolikega pomena so hidromeliorativni sistemi za nemoteno kmetijsko proizvodnjo. Zaradi tega so sami začeli graditi ustrezne meliorativne sisteme, drenaže in podobno. Gradili pa bodo tudi potrebne akumulacijske bazene. Zanimivo je, da so istočasno ustanovili posebne režijske skupine, ki skrbijo za vzdrževanje in čiščenje vodnih jarkov, cevi in podobno. Pogostokrat namreč tudi najboljši meliorativni sistemi ne koristijo mnogo, če niso pravilno vzdrževani.

č.

Še beseda o dimnikarstvu

Tov. urednik!
Kot bralec Celjskega tednika in uporabnik kurilnih naprav se pridružujem spornu med dimnikarji in prebivalci o ceni dimnikarskih uslug. Najprej bi povedal nekaj besed o napakah, hkrati pa dajem predlog za izboljšavo.

Vaše vstice

Posredujem račune za dimnikarske storitve. V januarju 1961 sem plačal 88 dinarjev, za februarj in marec 1961 pa 270 din. Prvi račun je od zasebnega dimnikarja, naslednji pa od podjetja »Dimnikarstvo Celje«. To je bil torej prehod od zasebnega sektorja na družbeni. Nato so redno sledili računi za tromesečja, in sicer po 750 din, letos za prvo tromesečje pa celo 470 din. Naj povem še to, da so računi tiskani detajlirano, a so izstavljeni v pavšalnem znesku.

Razumljivo je, da pri tem lahko zasledimo vrsto napak na račun potrošnika. Menim, da bi se pri prehodu iz zasebnega sektorja v družbeni cene dimnikarskih uslug ne smele dvigniti, kajti to meče slabo luč na družbeni sektor obrti. Vendar iz poročil — zlasti komisije občinskega ljudskega odbora izhajajo drugače. Zaradi slabega gnetnega stanja podjetja so namreč po njihovi oceni lahko našli izhod le v povečanju cen dimnikarskih uslug.

Vendar mislim, da to ni edina rešitev. Stanje bi se lahko popravilo tudi s spremembami poslovanja dimnikarskega podjetja. Dimnikarske storitve bi lahko izvajali na načrtno po napovedih in po potrebah za čiščenje. To bi bilo možno s sodelovanjem uporabnikov kurilnih naprav in dimnikarji. Veliko bi lahko prihranili s pričlenimi dimnikarji (polkvalificiranimi), delali pa naj bi v določenem času (podobno kot v industriji), in sicer vsa dela razen nekaterih izjemnih storitev.

Izredna naročila naj bi dimnikarji izva-

jali po vzorcu nekaterih drugih obrtnikov, tako da stranka podpisuje naročilo in potrdilo delu, nakar bi podjetje izstavilo ustrezne račune. Na tak način bi odpadlo iskanje dela, ker bi bila dela že vsprej napovedana.

Naj povem še to, da se kurilne naprave v letnem času uporabljajo manj kot v zimskem času. Zaradi tega nastane znatno nihanje glede potreb po dimnikarjih. Torej prav nasprotno kot pri gradbenih delavcih in gradbenih podjetjih. Zato bi kazalo dimnikarsko podjetje združiti z gradbenim, ki bi lahko v zimskem času delovno silo lahko zaposlilo pri dimnikarskih storitvah. S tem pa bi odpadlo tudi vodilno mesto v dimnikarstvu, kar bi znatno pocenilo dimnikarske uslugе.

Naj še na koncu odgovorim na članek v katerem pišec trdi, da ima dimnikar prav.

Alojz Agrež
Celje

Trgovsko podjetje na veliko in malo s servisi

„AVTO CELJE“

Celje, priredi propagandno demonstracijo specialnih motornih vozil proizvodnje ZASTAVA, po naslednjem razporedu:

- dne 14. 7. dopoldne in
- dne 15. 7. dopoldne v Celju, Trg oktobrske revolucije — pred prodajalno »AVTO CELJE«;
- dne 15. 7. dopoldne v Žalcu, popoldne v Sošanju, Velenju in Slovenj Gradcu;
- dne 16. 7. dopoldne v Slov. Konjicah, Poljčanah, Šmarju pri Jelšah in Senovem;
- dne 17. 7. dopoldne v Hrastniku in Trbovljah.

Interesente vabimo na ogled vozil, kjer boste dobili tudi vse potrebne informacije glede cen in dobave, predvsem pa glede izredno ugodnih kreditnih pogojev.

TUDI PIVOVARNA BO IZVAZALA

V prizadevanje za povečanje izvoza se je vključila tudi pivovarna v Laškem. Le-ta bo izvozila v tem mesecu prve pošiljke piva za Trst. Pivovarstvo laškega piva na zahodni trg, kjer je huda konkurenca, je vsekakor lep uspeh in fikratni še en dokaz o izredni kvaliteti piva te pivovarne.

POLZELA JE DOBILA NOV GASILNI AVTO

V okviru praznika na Polzeli so tudi gasilci dobili nov specialni avto. To je bilo potrebno, ker se bo gasilska služba v žalskih občinah razvijala po središčih, ki bodo sodobno opremljena.

NOV OBRAT V LOČAH

Pred časom so v Slovenskih Konjicah sklenili ustanoviti v Ločah obrat za izdelavo usnjenih zaščitnih sredstev. Uredili ga bodo v novi industrijski hali, ki je bila namenjena za obrat infra cevi.

Podrobna analiza je namreč pokazala, da je v Ločah smotrnejše ustanoviti obrat za izdelavo usnjenih zaščitnih sredstev. Usnje je v bližini, a tudi strokovnega kadra ne bo težko dobiti. Sodijo, da bo obrat zaposljal okoli 100 delavcev.

Nova imenovanja

Po odhodu dosedanjega predsednika Gospodarske zbornice v Celju tovariša Franca LJUBEJA na novo dolžnost v Ljubljano, je bil za novega predsednika okrajne gospodarske zbornice imenovan dosednji direktor tovarne nogavic na Polzeli tov. Veljko REPIČ. Tako sestavljajo vodstvo okrajne gospodarske zbornice razen novega predsednika tov. Veljka Repiča še podpredsednik inž. Veljko Križnik, tov. Karl Vitez in tov. Fedor Gradišnik.

Za novega direktorja tovarne nogavic na Polzeli so imenovali tovariša Franca KORENA, ki je že doslej bil na vodilnem mestu v tovarni nogavic.

m.

Lani premalo letos preveč krompirja

Celjsani se še dobro spomnijo lanske jeseni, ko so cene krompirja zaradi slabše letine raste neverjetno hitro in do nepričakovane višine. Lanskoletna izkušnja je seveda zahtevala poseben ukrep, in sicer povečanje površin s krompirjem in večje angažiranje kmetijskih organizacij pri proizvodnji krompirja, zlasti na površinah socialističnega sektorja.

Pri tem so se najbolj angažirali

kmetijski kombinat v Zalcu in kmetijska zadruga Savinjska dolina. Zaradi letošnje izredno dobre letine krompirja v vsej državi pa je prišlo do nepričakovanih težav. Krompirja je namreč izredno veliko, tako da računajo na zelo nizke tržne cene. V večini primerov bodo cene izpod proizvodnih stroškov. Proizvodni stroški pa se gibljejo iznad 22 dinarjev za kilogram.

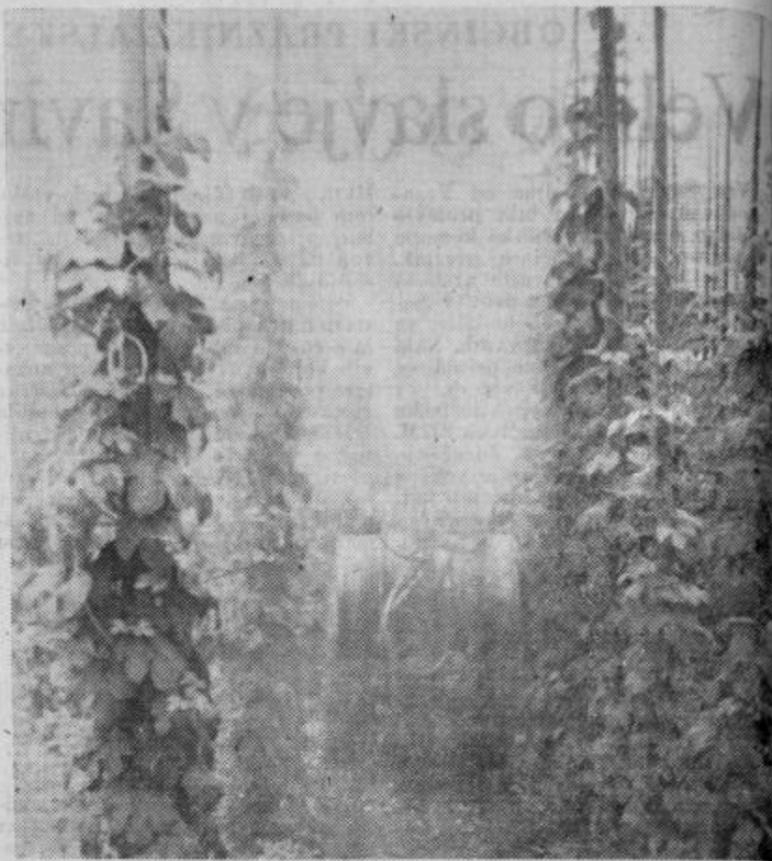
Težava je tudi v tem, ker so pre-

skrbovalna podjetja pred setvijo sklepal, zato da bi zagotovila oskrbo prebivalcev, trdne pogodbe, v katerih so garanterali proizvajalcem odkupno ceno od 22 pa do 27 dinarjev za kilogram.

Preskrbovalna podjetja se tako nahajajo v težavnem položaju. Izberejo namreč lahko dvojno pot — ali se držijo pogodb in tako ustvarjajo načrtno izgubo pri prometu s krompirjem, ali pa plačajo proizvajalnim organizacijam, s katerimi imajo sklenjene pogodbe, krompir po tržnih cenah. V slednjem primeru bi izgubo utrpelo proizvajalno podjetje. To bi sicer bila trenutna finančna rešitev, toda silno škodljiva. Kmetijske organizacije bi namreč v naslednjem letu ne sadile krompirja, kar bi povzročilo hude motnje pri preskrbi v naslednjem letu, in sicer tudi ob normalni ali dobri letini.

Zaradi tega je formiranje sklada rizika pri okraju, v katerem bi morala sodelovati tudi občine, v tem trenutku nujnost. Sodijo, da bi za kritje izgub pri krompirju, če bi se držali sklenjenih pogodb, potrebovali kakih dvanajst milijonov. Polovico teh sredstev bi dali iz okrajnih sredstev, ostalo pa bi morale prispevati občine, katere celjsko oskrbovalno podjetje za sadje in zelenjavo letos oskrbuje. Največ bo seveda morala prispevati celjska občina, ki je tudi najbolj zainteresirana, da ni večjih nihanj pri oskrbi prebivalcev.

Naj povemo še to, da je letos enako stanje domala v vseh krajih države. Tako so večje občine v državi, ki so še posebno — zainteresirane za nemoženo preskrbo že ustanovile sklade rizika.

V storitvene dejavnosti bo treba vlagati več investicij

Pred dnevi je bila v dvorani Gospodarske zbornice v Celju ustanovljena konferenca Občinskega odbora sindikata delavcev storitvenih dejavnosti za celjsko občino.

V referatu, ki ga je podal predsednik iniciativnega odbora tovariš **Drago Mackovšek**, je nakazal vrsto problemov, s katerimi se bori storitvena dejavnost na področju celjske občine. Poleg tega je nakazal pomen združitve trgovskih, gostinskih in turističnih ter komunalnih in obrtnih delavcev v enoten sindikat delavcev storitvene dejavnosti. V referatu se je dotaknil rezultatov, ki so bili na tem področju doseženi.

Ko je govoril o obrti je pripomnil, da bo potrebno rešiti vprašanje izboljšanja tehnološkega procesa in notranje organizacije dela. To sedaj zavira večjo storilnost dela, kar negativno vpliva na finančni rezultat in osebne dohodke. Ko je govoril o komunalnih problemih, je omenil preskrbo s pitno vodo, kar je v zadnjem času v Celju zelo pereče. Poudaril je, da bo za rešitev tega problema nujno najti potrebna sredstva.

Razprava je bila zelo živahna. Postavili so vprašanje neenakomernega položaja pri odobranju investicij med industrijo in trgovino. Slednja namreč ne more akumulirati toliko sredstev, da bi sama brez potrebnih

investicij lahko še hitreje modernizirala in povečala obrate, kar bi pa bilo spričo sedanjih potreb nujno.

V gostinstvu bo nujno rešiti vprašanje vsaj 8-urnega delavnika in omogočiti gostinskemu delavcu prosti dan. V obrti bo treba izboljšati delovne pogoje. Ti so v večini primerov neprimerni. Potrebno bo zagotoviti sredstva za gradnjo obrtnih delavnic in obenem skrbeti za kadre, ki zaradi slabih pogojev v obrti odhajajo v industrijo. Zato se tudi mladina zelo redko odloči za uk v obrti, ker tu ne vidi primerne stimulacije.

Delegati so izvolili 16-članski odbor, ki je iz svoje srede izvolil predsednika tovariša **Draga Mackovška**, direktorja podjetja Elegant, za tajnika pa tovariša **Albina Mlinarja**, uslužbenca Občinskega sindikalnega sveta Celje.

Dan borcev v konjiški občini

Organizacije Združenja borcev v konjiški občini so za dan borcev pripravile številne prireditve. Tako so v Konjicah pripravili tovariško srečanje Konjčanov, na katerem so več kot sto članom organizacije ZB razdelili odlikovanja. Medtem ko so člani ZB iz Loča pripravili ta dan izlet v posavsko predele celjskega okraja, so mnogi Konjčanji odšli na Pohorje.

Zanimiva ocena

V juniju in juliju, razumljivo, kmetijsko proizvodnjo lahko le ocenjujejo. Spričo pomembnosti teh ocen in vpliva ponudbe kmetijskih pridelkov na cene in s tem v veliki meri na življenjske stroške pa so ocene kmetijske proizvodnje prav gotovo zanimive.

Po sedanjih ocenah lahko letos pričakujemo srednje dobro letino. Vzroki so več ali manj znani. Dolga zima je povzročila zakasnitev spomladanske setve in zavrla začetek ostalih del na poljih. Zima pa je zelo neugodno vplivala tudi na prezimovanje ozimnih posevkov. Tako je bilo v celjskem okraju potrebno preorati kar preko 25 odstotkov površin zasejanih z jarimi žiti. Le nekaj teh površin so lahko nadomestili s spomladansko setvijo, medtem ko so pretežni del preoranih površin kmetovalci zasejali s koruzo in krompirjem. Zaradi tega bo vsekakor nekoliko zmanjšan v povprečju pridelek žit. Zanimiva pa je hkrati ugotovitev, da se je stanje ozimnih, ki jih niso preorali, v aprilu in maju bistveno izboljšalo.

Obstajale pa so še druge težave — objektivne in subjektivne, ki so vplivale na rast njivskih kultur. Razen vremenskih prilik je namreč bilo letos zelo kvarno tudi delno pomanjkanje zaščitnih sredstev in umetnih gnojil. Medtem, ko so bile sadne plantaže v družbenem sektorju v celoti trikrat do petkrat pokropljene, je stanje v zasebnem sektorju neprimerno slabše.

Bolj razveseljava pa je ugotovitev, da je stanje krmnih rastlin zadovoljivo. Nekoliko težav je le zaradi manj ugodnega vremena za spravilo krme. Vendar računajo, da letos ne bo težav s prehrano živine, kar je še zlasti

pomembno, če hočemo povečati število živine in nadoknaditi močan pojav zakolov v jeseni lani in pozimi zaradi pomanjkanja krme.

63 pionirjev na prireditvi pokaži kaj veš o prometu

V sredini preteklega meseca je odbor Jugoslovanskih pionirskih iger v Brezicah pripravil izredno zanimivo, a hkrati pomembno in hvaležno prireditve, ali bolje rečeno tekmovalno pionirskih in mladinskih ekip v poznavanju prometnih predpisov. Nastopilo je 21 ekip ali vsega skupaj 67 mladih tekmovalcev. Celoten program je žola Arčiče izpopolnila s humoristično točko, vtem ko je žola Dobova pripravila otvoritveno »Sofer na poti ter zaključno točko »Avtohus Kalipso«.

Prireditve je lepo uspela, saj so učenci osnovnih šol pokazali zvrhano mero zanimanja za prometne predpise in s tem za varnost prometa na naših cestah. Zato ni naključje, da so se kar množično pripravljali nanjo. Razen tega so vse ekipe pa tudi posamezniki prejeli primerne nagrade kot najrazličnejše orodje za tehnični pouk in podobno. Akcijski odbor Jugoslovanskih pionirskih iger je zbral in razdelil nagrade v skupni vrednosti nad 600.000 dinarjev.

Lepi uspehi pri proizvodnji mleka

Pred kratkim so pri Agrokombinatu Zalec podrobno analizirali dosedanje izkušnje in uspehe prizadevanja za povečanje molznosti njihovih obratov pri proizvodnji mleka. Podatki, ki jih je posredoval referent za to panogo njihove proizvodnje, so več kot zadovoljivi.

V prvem polletju so zabeležili povprečje molznosti 2694 litrov mleka letno na kravo, kar je le za 6 litrov manj od lanskega leta. Da je to izreden dosežek, dokazuje tudi ugotovitev, da so to dosegli že tako kmalu, in sicer kljub izredno slabim prvim mesecem v letu. V maju in juniju pa je povečana molznost presegla 3000 litrov. V juniju so tudi posamezni obrati dosegli izredno ugodne rezultate preračunane na dnevno molžo. Tako je ekonomska enota Sempeter zabeležila dnevno 8,73 litra na kravo, ekonomska enota Vrbje 8,97, v Zalogu 7,93, v Zovneku 9,06 (!) in v ekonomski enoti Celje 7,43 litrov.

Tako je uspelo obratom kmetijskega kombinata letos zadostiti potrebam celjskega trga, saj so skupaj posredovali mlekarji preko milijon dvestotisoč litrov mleka. Največ od tega je proizvedla mlečna farma v Sempetru (Podlog). Lep uspeh pa so dosegli še v Vrbju in v Zalogu. To so dosegli ob povprečnem staležu 923 krav. Največ krav mlekarice ima trenutno obrat v Zalogu, nekoliko manj pa obrat v Sempetru, ki pa bo po dograditvi novih sodobnih hlevov imel enako število kot obrat v Zalogu.

Prav gotovo so v Zalcu z uspehi na tem področju zelo zadovoljni. Računajo pa, da bodo morali v nasled-

njem obdobju, ko bodo dograjeni novi hlevi v Zalogu in v Podlogu, zaradi specializacije preseliti nekatero živino. Ta velika selitev bo nekoliko vplivala na mlečnost, in sicer tako dolgo, da se živina navadi na nove pogoje. Potem računajo na nove hitre skoke. Zaradi tega že v naslednjem letu predvidevajo neprimerno višji plan v povprečjih, ki pa bo ob novih pogojih in z uvajanjem visokointenzivnega krmljenja živali laže dosegljiv kot doslej. **Vedeti namreč moramo, da je kolektiv kombinata sedanje uspehe dosegel kljub nekaterim zelo hudim objektivnim pogojem — odprti hlevi, stara tehnologija in nezadostna krmna osnova. Te ovire pa so sedaj že v veliki meri odstranjene.**

PIVO NARAVNOST IZ KOTLOV PO GRLIH

Poletni meseci imajo svoje značilnosti in bržčas ni pretirano, če rečemo, da poletje najbolj jasno karakterizira žejna. Topli dnevi, pasja vročina in nevzdržna žejna so sinonim za vse, ki se v takih dneh ne morejo znebiti niti za trenutek mesta in od vročične mehkega asfalta. Tedaj obstaja za starejše le ena rešitev — osvežitev z eno izmed brezalkoholnih pijač ali s pivom. Slednjega pa si starejši v toplih in vročih dneh najbolj želijo; le žal, pravijo, da ga ni vselej dovolj. O tem smo se zanimali v Laškem, kjer nam je tov. Ciril Knez iz prodajnega oddelka takole opisal sedanje stanje:

V zadnjih dneh je bilo pri nas hudo. Prazniki in veliko prireditev ob dnevu rudarjev in dnevu borcev so nam povzročili nemalo skrbi. Dan

za dnem so stali kamioni pred tovarno in čakali na pivo. Povsod so ga rabili, povsod so ga želeli, ustredi vsem pa je bilo v teh dneh hudo težko. Sodimo namreč, da se je v zadnjih letih poraba piva vsaj za 100 odstotkov povečala.

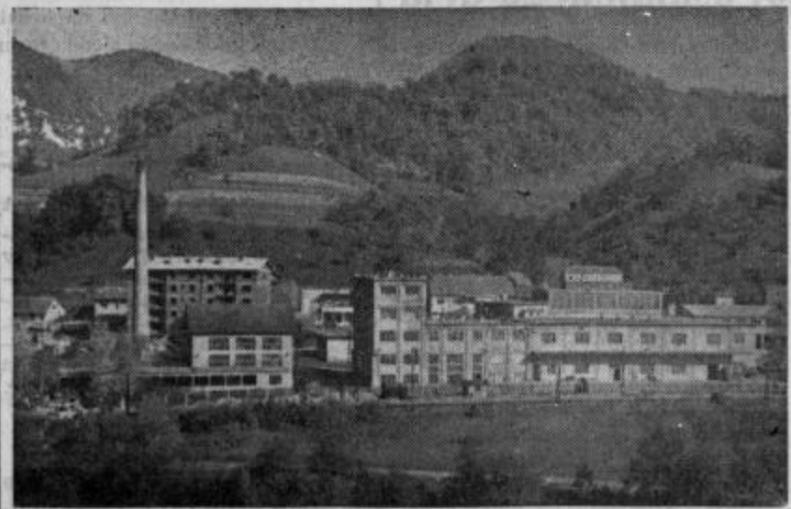
V sedanjem obdobju posredujejo trgu okoli 800 do 1000 hektolitrov dnevno. S tako proizvodnjo smo uspeli uresničiti poletni plan in ga celo preseči za preko 8 odstotkov. Vendar bi lahko prodali še enkrat toliko piva, če bi polnilnica ne predstavljala ozkega grla. Težave pa imamo tudi s steklenicami. Pri manjkujeh jih, kar je deloma razumljivo (lomi in podobno), deloma pa je tudi težava, ker nam steklenice niso pravočasno dobavile naročenih steklenic. Vendar bo tudi to kmalu urejeno. Zanimiva je tudi ugotovitev, da se predvsem gostinski obrati branijo piva v sodčkah, čeravno je to za potrošnika ugodnejše. Dobijo hladnejše pivo, hkrati pa cenejše. No, resnici na ljubo, v praznikih je bilo dobro tudi pivo iz sodčkov, le da so ga gosti sčča dobila.

Na povečanje porabe piva pa je razen izredno hude vročine vpliva-

lo tudi zmanjšanje prometnega doka in prodaja piva v trgovinah. Sodijo, da bo v naslednjih letih poraba piva še naprej rasla, po nekaterih analizah tudi pojavi umetnega vina vplivajo na povečanje porabe piva, obstojajo pa še drugi vzroki — razvoj avtomobilizma, sprememba strukture družinskih izdatkov in podobno.

Ko smo si ogledali tovarno, smo lahko ugotovili, da je laška pivovarna v zadnjem času vložila veliko sredstev za obnovo proizvodnih obratov. Marca je začela obratovati nova varilnica, aprila pa še vrebna klet, uredili pa bodo še polnilnico. Nova polnilnica bo opremljena s sodobnimi polnilnimi stroji, ki bodo v eni uri napolnili okoli 15 tisoč steklenic.

Tako bo prav gotovo v naslednjem letu posredovanje piva potrošniškim središčem, ki jih oskrbuje laška tovarna piva, močno olajšalo. Predvsem bo manj čakanja pred tovarno, trg pa bo tudi bolj založen. Vsekakor bo od tega imelo Celje največ koristi, vzetega pa bodo tudi v Mariboru, v Trbovljah, Zasavju, Dravogradu, Varaždinu in nekaterih primorskih mestih bistveno zmanjšali težave s pivom v poletnih mesecih. S tem pa bo tudi dinamični plan pivovar ne nekoliko bolj sproščen in ne bo toliko napetosti v sezonskih mesecih. Sedaj pa je namreč domala do besedne tako, da gre pivo skoraj naravnost iz kotlov polnilnice v steklenice.

Laška pivovarna je obnovila svoje proizvodne naprave. V naslednjem obdobju pa bodo montirali tudi novo polnilnico.

Le pol za šalo kdor ima, ima!

Za karkoli gre, vselej velja isto pravilo — srečen je tisti, ki ima, manj pa seveda tisti, ki karkoli pogreša. Toda nesreča ni vselej sinonim pomanjkanja; nevšečnost, huda kri in preklinjanje so reči, kis ledijo pomanjkanju kot vlečka za nevesto.

Če rečete, da ni tako, ste v zmoti. Vzemimo le celjsko vodo. Voda je in je ni; pravzaprav bolje, v prtiličju je voda vselej, v višjih nadstropjih je skoraj nikoli ni. Ali drugače, srečni so oni, ki stanujejo spodaj in jezni oni, ki so imeli nesrečo v sreči, da so v odločbi za novo stanovanje lahko prebrali — stanovanje številka ... tretje, (četrt) nadstropje! No, da bi v Celju ne bilo hude krvi, da bi nekoliko ublažili pomanjkanje vode, zlasti še ker bo stanje le nekoliko dalj (?) trajalo, so merodajni činitelji odredili prepev pranja avtomobilov z vodo iz celjskega VODOVODA, racionalizirali so porabo vode na gradbiščih in podobno.

Toda predpis bi ne bil predpis, če bi ga vsi jemali dosledno — predpisi so pač po neki logiki za to, da jih kršimo, menijo nekateri. Tako je tudi s pranjem avtomobilov. Nekateri jih pač perejo, največ pa v velikih garažah tovarnjakov in avtobusov. Tako se ljudje še bolj jezijo in nazadnje, kar je menda najbolj važno, pred garažami lahko takoj spoznate, kdo kje stanuje — stanovalci višjih nadstropij namreč sumljivo gledajo, sakramentirajo, komentirajo in še kaj. Oni pa, ki imajo vodo dovolj, tudi za pranje avtomobilov, čeprav je zadeva prepevana, mirno odgovarjajo:

»Kaj bi se hudovali, kdor ima, ima!« Bine

S SEJE OBČINSKE SKUPŠČINE VELENJE

Ugodni rezultati

V SOBOTO DOPOLDNE JE OBČINSKA SKUPŠČINA VELENJE IMELA SVOJO ZADNJO SEJO V ŠOŠTANJU, KAJTI Z DANAŠNJIM DNEM ZE ZACENJA URADNO POSLOVANJE OBČINSKE SKUPŠČINE V PROSTORIH DIREKCIJE RUDNIKA LIGNITA V VELENJU.

Izredno ugodno je odjeknila novost vprašanja odbornikov občinske skupščine — ki je že na prvi seji pokazala, s kolikšno prizadevnostjo in resnobo se bodo tega posluževali odborniki obeh zborov. Res je, da so tokrat načelniki nekatera splošna vprašanja, bržčas pa bo ta oblika postala v neki meri sčasoma nekakšna oblika kontrole nad upravnim izvajanjem politike občinske skupščine, hkrati pa bo zaradi jasnih, pravočasno razjasnjenih stališč odpravljala nepotrebno negodovanje občanov.

Tokratna seja je poleg pregleda dela in problematike občinskega sodišča v Šoštanju ter poročila o delu občinskega sodnika za prekrške itd. bila namenjena temeljiti analizi o izvršitvi držbenega plana občine v prvih petih mesecih. Poročilo je podal podpredsednik občinske skupščine tovariš TONE MOČILNIK, ki je dejal, da je več kot 10 odstotno povečanje predvidene storilnosti zadovoljivo, saj kaže, da se z dobro organizacijo dela s smotnim angažiranjem samoupravnih organov in ekonomskih enot ter z zmanjšanjem stroškov da doseči tisto kar bistveno odstopa od rezultatov v zadnjih letih. Prav tako pa je proizvodnja v mesecu aprilu dosegla vzpon za 45,4 odstotka v primerjavi z lanskim letom, medtem ko je proizvodnja v maju za 33 odstotkov višja, ali v prvih petih mesecih za skupno 26,71 odstotkov. Seveda ni to gibanje proizvodnje enako ugodno za vse gospodarske organizacije. S povečano proizvodnjo prednjači tovarna gospodinj-ske opreme »Gorenje« s 160,4 odstotka v mesecu maju. Seveda, je poudaril, so operativni plani v industriji bili doseženi le s 97 odstotki, kar pa bi po zahtevanju delovnih kolektivov že v tretjem četrtletju nadoknadeno.

Nadalje je dejal, da je večina gospodarskih organizacij bila doslej dobro založena z reprodukcijskim materialom, le usnjarna v Šoštanju je imela resne težave s surovino slabe kvalitete ter z uvozom kemikalij.

KOMISIJA ZA SEDEMETLETNO NACRTOVANJE

Na zadnji seji, ki jo je občinska skupščina Velenje imela preteklo vrst članov občinske skupščine in soboto poslednjič v Šoštanju, so iz drugih občanov izvolili osrednjo komisijo za sestavo sedemletnega perspektivnega programa občine Velenje. Za predsednika komisije so izvolili TONETA MOČILNIKA — podpredsednika občinske skupščine; za namestnika pa RUDIJA DELOPSTA — analitika v rudniku lignita Velenje.

že.

Edino izvoz je področje, kjer bržčas letos ne bo pian izpolnjen; doslej je tovarna usnja v glavnem izvršila svoje obveze z 91 odstotki, medtem ko lesno industrijski kombinat in tovarna »Gorenje« krepko zaostajata. Neugodno pa je vsekakor to, da niso tudi

ostala manjša podjetja preorientirala svoje izdelke za mednarodno menjavo, kajti delež velenjske občine v izvozu je izredno droban.

Posebej razveseljivo pa je dejstvo da se je gostinstvo slednjič le uspelo postaviti na lastne noge. To velja za hotel »Paka« kot za hotel »Kajuh«, ki sta v lanskem letu imela skupaj okrog 18 milijonov nepokritih osebnih dohodkov, medtem ko bo ta problem letos odpadel. K/

Pomankanje vode v Velenju

Pred nedavnim je naš list prikazal težave, ki jih preživljajo Celjani zaradi poletne suše; tokrat pa želimo dodati, da je mesto Velenje nenadoma zapadlo v še resnejšo »vodno« krizo, saj obstoja prav resna nevarnost, da na vsem lepem zmanjka pitne vode.

Začelo se je v juniju. Zmanjkalo je vode in nihče ni vedel, kdaj bo zopet pritekla. In potekel je ves mesec in voda je prihajala, kakor pač je. Vzrok pa je že star. To ni nekaj novega. Za lani in še prej so videli, da črpališče v rudniku nikakor ne zadošča več rastočim potrebam Velenja, toda sedaj pa je nastopila še druga nevarnost. Ne-le da ne zadošča, nivo vode zazidane podzemne kotanje je začel upadati in to anarhično nivoiranje vode vnaša pravcato zmedo v ustaljene življenske navade novih meščanov.

Novi vodovod, ki bi že zdavnaj moral sočasno rasti z mestom samim, pa je kljub vsem resnim prizadevanjem vendarle še oddaljen, saj bodo šele sedaj pristopili k izdelavi načrta. Zato iščejo začasno rešitev z novo vrtino v opuščnem delu stare jame. Prav pred dnevi so z vrtanjem naleteli na novo podzemno kotanje, toda zaenkrat iz nje bruha pesek in mulj in poteklo bo nekaj časa, preden bo to usposobljeno, da bo začasno rešeno neurejeno vprašanje oskrbovanja z vodo. Velenje je s sedem tisoči prebivalci in dokajšnjo industrijo velik potrošnik vode, saj je dnevna poraba že narasla na več kot 3.000 litrov na dan ali preko 100.000 mesečno. Rešitev zastarelih črpalk in ozkih sesalnih cevi je predvsem v zajetju studencev v Paki pri Velenju, kar tudi predvideva osnutek novega načrta.

In ko smo obiskali direktorja obrtnege komunalnega centra v Velenju tovariša Mavsarja, smo ravno prestregli poročilo opazovalca pri rezervoarju, ki je sporočil, da je ob 6. uri zjutraj samo 40 cm vode.

Torej, bodo danes Velenjčani dopoldne brez nje! Je slabe volje dopolnil tovariš Mavser.

»ZAL UKREPI NE VELJAJO ZA VSE VELENJČANE«

je potožil direktor, ki zaenkrat pač ne more drugega kot s čim

racionalnejšim gospodarjenjem vseh doseči vsaj delno zadovoljevanje.

— Veste še pred časom sem sam obiskal vse gospodarske organizacije in se pogovoril o zmanjšani porabi, poleg tega pa smo izdali opozorilo, s katerim smo po odloku o splošnih pogojih za uporabo vode prepovedali uporabo pitne vode za zalivanje vrtov in gred, za pranje asfaltnih površin ob stavbah, pranje avtomobilov in podobno. Toda to kot kaže, ne pomaga. Nekateri še vedno v času večjega pritiska brezvestno trošijo pitno vodo za velikodušno zalivanje gred, medtem ko nekaj sto družin nima pravočasno kosil prav zaradi splošnega pomanjkanja vode in podobnega ravnanja.

— Ali nikakor ni mogoče, da bi uredili to vprašanje tako, da bi vsaj ob določenih urah dopoldne ali popoldne bila stalno voda?

— Poizkusimo, toda ne gre in ne gre. So dnevi, ko se rezervoar napolne in je pritisk dovolj močan, da imajo povsod vodo. Toda poraba je velika in rezervoar s samo 400 kubičnimi metri vode se kmalu izprazni, medtem ko je dotok čisto šibak.

— Ali ste že pomislili, kaj bi storili, če bi se nekega lepega dne znašlo prebivalstvo za dan ali več brez vode?

— Ze. Saj je to kar realna možnost. V tem primeru nam pač ne bo preostalo drugega, kot da bomo z gasilskimi cisternami prevažali vodo iz studencev, kjer bomo napravili zajetje za nov vodovod.

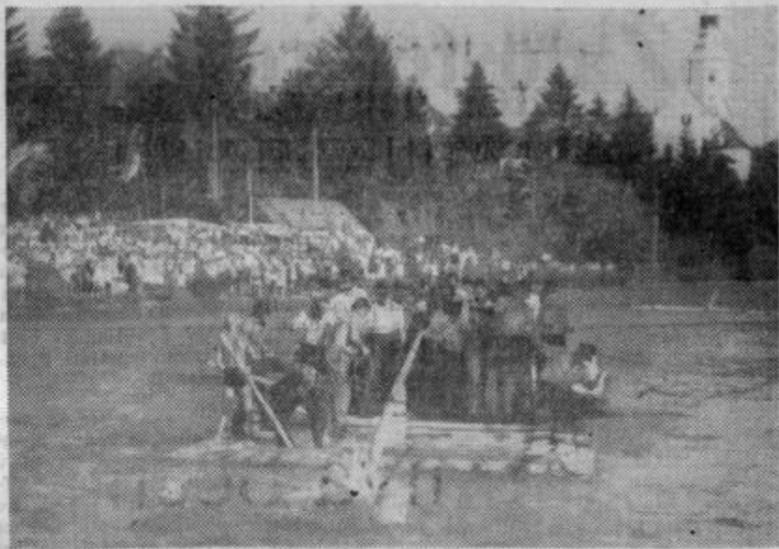
— In kdaj bo nov vodovod zagledal luč sveta?

— Upam, da bo prihodnje leto ta problem rešen, seveda tako, da bomo ta čas prebrodili z olajšanjem, kajti prepričan sem, da bo nova vrtina v jami kmalu usposobljena za večji dotok.

Moram pa pripomniti, da je reševanje tega problema vezano na dobrih 200 milijonov dinarjev, za kar naše podjetje - obrtno komunalni center - ne zmora najeti kredita.

Poslovali smo se s prepričanjem, da je edino na ta način možno reševati skupne komunalne zadeve.

Kl.

Zadnje dni so postale priprave za tradicionalni FLOSARSKI BAL, ki bo tudi letos na Ljubnem dne 4. avgusta, kaj živahne. V propagando te prireditve bo plul do Beograda velik »flos« z 80 m² lesa. V Celje bodo prispeli »flosi« v NEDELJO, 14. t. m. ob 11. uri dopoldne. Se istega dne bodo nadaljevali pot proti Zagrebu, kjer jih bodo zdržili v velik »flos«. Ta akcija ima namen opozoriti na flosarski bal, predvsem pa na turizem v Savinjski dolini. Lanskoletni »Flosarski bal« na Ljubnem - Foto Pelikan

MALA KRONIKA · MALA KRONIKA

Zalec

V času od 29. 6. do 6. 7. 1963 na območju občine Zalec rojenih ni bilo.

Sklenili so zakonsko zvezo:

KORBER Karl, pleskar, Polzela 157 in PODVERNIK Marija, pomožna administratorka, Latkova vas 12. HEDZET Emil-Viktor, uslužbenec, Celje, Stanetova 3 in REDNAK Ana-Marija, uslužbenka, Slancec 10, obč. Celje, ROC Stjepan, tovarniški delavec, Gotovlje 47 in KOSTANJEK Ljubica, tovarniška delavka, Celje, Kovinska 11.

Umrli:

JANCIC Vinko, star 15 let, dijak, Griže 47. VASLE Stefan, star 57 let, kmet, Ponikva pri Zalcu 50.

Šentjur pri Celju

V času od 1. 7. do 8. 7. 1963 so se na območju občine Šentjur pri Celju dogodila naslednja matična dejstva.

Rojstva:

Rodili sta se dve deklici.

Poroke:

RESMAN LADISLAV, delavec iz Jelenca, va 32 Kranj in SIMONIČ Marija, prešivalka iz Šentjurja pri Celju 98.

Umrli:

KOSTANJEVEC Helena, kmetovalka iz Šibenika št. 25, stara 74 let.

Sevnica

Matična dejstva za mesec junij. V mesecu juniju je bila izven bolnice rojena 1 deklica.

POROČILI SO SE:

Alojz Lisec, železninar iz Preske in Ana Znidaršič, poljedelka iz Konjskega, Alojz Komac, delavec iz Jablanice in Ana Močič iz Vrha pri Boštanju, Jože Fabijan, računovodja in Maraja Lisec, natakarka, oba iz Dolenjskih Toplic, Avgust Ratej iz Orehovega in Marja Podlipnik, modelarka iz Boštanja, Pavle Alojz, varilec verig iz Gor. Leskovec in Ana Zemljak, poljedelka iz Trnovca, Košar Marjan, pismonoša iz Zg. Leskovec in Marja Popelar, pomožna kuharica iz Meten vrha, Vreg Ervin, aranžer iz Ljubljane in Valerija Kurnik, učiteljica iz Sevnice.

UMRLI SO:

Lekše Jože, kmetovalec iz Močvirja 15, star 85 let. Helena Lisec iz Dol. Boštanja, stara 89 let. Jože Močivnik, kmet iz Okroglice, star 52 let. Marija Čuber, druž. upokojenka iz Sevnice, stara 87 let. Janez Tabor, kmet iz Smarčne pri Boštanju, star 62 let. Franc Bizjan, železniški upokojenec iz Sevnice, star 77 let. Marija Cipič, gospodinja iz Lončarjev dola, stara 66 let.

Laško

Matična dejstva z območja občine Laško v preteklem tednu:

POROČILI SO SE:

RAYNIKAR Vladimir, knjigovodja iz Njivice št. 19 in GRAHEK Ana, kuharica iz Jagujnice št. 16. VERDEV Leopold, zidar iz Laškega št. 311 in SREBOT Neža, gospodinja iz Laškega št. 311. Golob Peter, delavec iz Hude jame št. 15 in Senica Magdalena, tkalka iz Dobrege št. 66. Prnaver Franc, poljedelec iz Hoteleza in Mokotar Marija, kmetovalka iz Hoteleza.

UMRLI SO:

PEKLAR, roj. RAK Marija, stara 73 let, upokojenka iz Rečice št. 176. PLAZNIK Franc, star 82 let, kmetovalec iz Dobrege št. 9. MLAKER Jakob, star 81 let iz Počnice št. 1.

Golob Terezija, stara 61 let, gospodinja iz Rečice št. 171. Sone Jože, star 65 let, iz Jelovega št. 38. Kožar Ursula, stara 86 let, iz Vrhovega št. 24. Berlogar Marija, stara 74 let, iz Starega dvora št. 14. Potočnik Franc, star 29 let, iz Obrežja pri Zid. mostu št. 59. Jerle Jožeta, stara 70 let, iz Obrežja pri Zid. mostu št. 94.

Rojstev v preteklem tednu ni bilo.

RODILI SO SE:

POHAR Marija, gospodinja iz Budne vasi rodila sina Petra, SEVSEK Gabrijela, gospodinja iz Rečice rodila hčerko Tatjano.

Mozirje

Poročilo o naravnem gibanju prebivalstva na območju občine Mozirje v času od 16. 6. do 30. 6. 1963.

ROJSTVA:

Rodile so: KUMPREG Pavla, gospodinja iz

Ljubnega, sina — Frančiška, POLJANSEK Marija, gospodinja iz Florjana pri Gornjem zradu, hčerko — Alojzijo, PLESNIK Marija, gospodinja iz Krnice, hčerko — Marijo.

POROKE:

Poročili so se: JURKOVIK Stanislav, delavec iz Lepe njive in OBLAK Frančiška, kmečka delavka iz Lepe njive; KUMPREG Stanislav, Ter št. 58 in PLESEC Slavka iz Juvanja št. 25; DRAGAN Johan, iz ZDA in VLOVSEK Marija iz Ljubna ob Savinji; ZALESNIK Franc, kmetovalec iz Florjana pri Gornjem Gradu in ENCI Ivana, kmetovalka iz Smiklavže; PODBREZNIK Ludvik, kmetovalec iz Podbove in OSOJNIK Marija, kmetovalka iz Logarske doline; ZAHOJNIK Mihal, delavec iz Spodnje Rečice in BOBEK Elizabeta, delavka iz Spodnje Rečice.

SMRTI:

Umrli je VERSNER Jože, socialni podpiranec iz Tiroseka št. 59, star 87 let.

Videm - Krško

Matična dejstva za področje občinske skupščine Videm-Krško za mesec junij

Rojenih je bilo 5 dečkov in 8 deklic.

POROKE:

ZABKAR Alojz, sofer iz Ardra, pri Raki in GRABNAR Ana, poljedelka iz Sel pri Raki, SKERBEC Franc, rudar iz Koprivnice in SVAJGER Marija, poljedelka iz Koprivnice, TOPLISEK Friderik, rudar iz Koprivnice in SKRBEK Marija, poštna upravnica, PAVLOVIC Franc, papirničar iz Brezja pri Lesk. in NICEMER Kristina, poljedelka iz Bregov 23. ZIBERT Franc, kmetovalec iz Bregov in ZALETEL Frančiška, gospodinja iz Griže vasi 5. BLAZNIK Anton, kmetovalec iz Drovega in SKOFLJANC Karolina, poljedelka iz Bregov 47. RASNIK Jože, ključavničar iz Leskovec 106 in NECEMER Irena, uslužbenka iz Jelš, št. 25. GALIC Franc, kmečki sin iz Zejanga pri Catežu in VELICEVIC Marija, poljedelka iz Drovega 15. MAVSAR Miha, kmet iz Vrhulj pri Vel. Trau in PIRC Marija, gospodinja iz Vrhulj. RUPAR Anton, gozdarski tehnik iz Sevnice in BLAS Frančiška, uslužbenka iz Trzišča pri Sevnici. POVHE Janez, elektrovrtljica iz Arta pri Studencu in BOZIC Hilda, tovarniška delavka iz Srednje Pijavškega. SKOCAJ Marjan, sofer iz Starega grada in JARKOVIČ Ana, delavka iz Brezice, CERJAK Stanislav, zidar iz Gor. Lenarta in PLANINC Karolina, poljedelka iz Anovec. VINTAR Franc, uslužbenec LM iz Ljubnega ob Savinji in STOPAR Marija, uslužbenka iz Dol. Boštjana, SUHODOLCAN Stanislav, pekovski pomočnik iz Šmarja pri Sev. in SALMIČ Majda, poštna uslužbenka iz Sevnice. ZELJKO Bruno, kovinostrojar iz Videm-Krškega in ZIDANIC Ivana, uslužbenka iz Novega mesta.

UMRLI SO:

PLANINC Marko, želez. upokojenec iz Vrhine, star 74 let. RODMAN Antonija, kmetovalka iz Libne, stara 68 let. GAZVO-DA Alojz, bolničar iz Novega mesta, star 24 let. ZVONAR Marija, dijakinja, kmet. sofer iz Kremenca, stara 18 let. MIKOLAV-CIC Marija iz Videm-Krškega, stara 69 let, je bila v sklopu okr. sod. Videm-Krško, razglasena za mrtvo. JURGEČ Jakob, upokojenec iz Rake, star 72 let. BOZIC Vincenc, kmet iz Sel pri Raki, star 74 let. OMULEC Marijana, upokojenka iz Sedmika, stara 55 let. VELIČKI Miroslav, rud. upokojenec iz Velikega dola, star 75 let. ZAKSEK Zofija, kmetovalka iz Stranja, stara 65 let. MURN Terezija, gospodinja iz Mrtvic 8, stara 71 let. SIROTKA Jože, otrok iz Leskovec 103, star 05. rojen 1962 leta. HERNOVIC Marija r. Miler, gospodinja, Mrtvice 18, stara 55 let. SALMIČ Jože, tov. delavec iz Gor. vasi, star 20 let.

Brezice

V času od 29. 6. do 6. 7. 1963 so bili na območju matičnega urada Brezice rojeni 5 dečki in 15 deklic.

POROKE:

Pirković Anton, mizarški pom., stan. Sevnica, C. na Dobravo 35 in Zakšek Gabrijela, uslužbenka, stan. Sevnica, Klavniška ul. 18 a. Jeler Ivan, uslužbenec, stan. Sevnica, C. na Dobravo 35, in Pirković Marija, medicinska sestra, stan. Reka, Zrtve fašizma 17.

SMRTI:

Kuhanec roj. Starčič Julijana, oseb. upokoj. nazadnje stan. Zapršič, Petrekovičeva 15, umrla dne 29. 6. 1963, stara 65 let. Budna Anton, posestnik, nazadnje stanujoč Dobrava 55, umrl dne 2. 7. 1963, star 49 let. Semec Vilma, otrok, nazadnje stanujoč Videm Krško, Kolodv. 6, umrla dne 3. 7. 1963, stara 1 dan. Engel Mato, soc. podpiranec, nazadnje stan. Dom onemoglih Impolca, umrl dne 4. 7. 1963, star 53 let. Stojšek Jakob, inv. upokojenec, nazadnje stanujoč Zdole 53, umrl dne 4. 7. 1963, star 73 let.

Pravzaprav je na prvi pogled to le občutljivost ljudi, ki so se navadili na prekomerno trošenje mrzle in tople vode. Toda šele obisk križem po Velenju nas je prepričal, da je ta »svojevrsna anarhičnost« ali svojevoljnost vode same, ki pride, kadar pač pride, le zapustila očitne sledove.

Prvo takšno srečanje s posledico vode sem doživel v »Velmi« v oddelku za prodajanje kruha.

Velika skupina čakajočih se je

naglo večala in negodovanje zaradi pomanjkanja kruha je raslo. Zrtev je bila brez dvoma nič kriva prodajalka. Nekdo pač mora biti in najlažje je, če je ta, ki ga imamo pri roki. Obrazložitev pa je preprosta. Prodajalka je sto in stokrat morala dejati. »Obljubili so mi, da bo kruh ob devetih. Niti na kosilo nisem šla, no pa ga še ni. Kaj morem zato?«

Pohiteli smo k pekarjem, ki so se dušili v vročini in z nečloveško naglico hiteli, da bi zadovoljili ljudi. In vzrok. Vode ni bilo, da bi lahko zamesili testo. Čisto navadne, običajne pitne vode pač ni bilo in nekaj stotin ljudi ali celo več nima kruha. Dobili ga bodo, toda šele pozno popoldne. Medtem pa so močje odšli na delo. In vode prav tako ni bilo doma v gospodinjstvu. Le tiste srečnice, ki so pravi hip prestregle nekaj vode v lonec ali v kopalno kad, so lahko radodarno posojale in seveda tudi pravočasno skuhalo kosilo.

Puhteča vročina pekarniških prostorov je tudi v nas porodila strahovito željo in nas pregnala v gostinski ponos Velenja — hotel »Paka«.

Odeščali smo se s cvičkom, mimogrede pa smo zvedeli, da tudi njim zadaja vode velike preglavice.

Kuha za tisoč in še več obrokov kosila, večerje in zajtrka je ogrožena, kadar se vodi ne ljubi popotovati po ceveh. Pa ne le to. Kosilo so k sreči skuhalo, toda sedaj ni vode, da bi lahko pomivali posodo. Ker pa tega niso predvideli pri na kupu osnovnih sredstev, pač imajo samo okrog sto posod za samopo- strežno.

Na poti v delavski klub nas je žgoče sonce pritisnilo k tlom in v nas prebujalo strahovito željo po sladoledu. Pa je tej želji sledil sledeč razgovor v klubu.

Natakar Milan: »Kaj želite?«

»Sladolec!«

Zmig z rameni, oprostilni nasmeh in pojasnilo. »Ze dve uri se masa meša v stroju, a žal ni vode, ki je potrebna za hlajenje.« Po krepkem razočaranju smo se sporazumeli za kavo, toda...

»Oprostite, tudi kave ne morem postreči. Ni vode.«

»Potem pa prinesite cviček!«

»Prosim, če lahko čakate, da dobimo nekaj vode iz reke, da bomo lahko pomili kozarce, vsi so že rabljeni.«

Tako torej tudi nam ni prizaneslo pomanjkanje vode, ki je resnično boleče.

-nik

Žalosten rekord pri mostu čez Ložnico

Butejev most na Ložnici pri Celju je bil v zadnjih tednih že nekajkrat prizorišče hudih prometnih nesreč. Letos se jih je na tem mostu pripetilo že trinajst, lani pa so na Butejevem mostu zabeležili 26 prometnih nesreč. Zakaj tako žalosten rekord? Nobenega dvoma ni o tem — Butejev most je preozek. Prav na ovinku se izredno zoži, levi ovinek pa, ki bi moral biti nagnjen na notranjo stran, je speljan tako nerodno, da mnogi vozniki, ki po Ljubljanski cesti pripeljejo z veliko hitrostjo, za voja ne morejo varno izpeljati. Predvsem velja to za dni, ko je cesta mokra ali poledenela.

Cetrtega julija se je zgodila na Butejevem mostu čez Ložnico prometna nesreča, ki je terjala življenje devetindvajsetletne Ide Rebernikove. Ta nesreča je bila kot kaplja v že polno čašo. Javno mnenje je zahtevalo pojasnilo. Kaj bo z Butejevim mostom? Kaj tu res ni nobene rešitve? V tem času pa so se na sedežu celjske občinske skupščine že resno pogovarjali. Davek, ki ga je terjal most čez Ložnico, je prevelik. Nesreče je treba nekako preprečiti. Toda most čez Ložnico ni edini problem. Vzporedno z njim je treba reševati ves lokalni in tranzitni promet čez Celje, ki je na tem odseku ceste med Mariborom in Ljubljano pravgotovo najslabše urejen. Poglejmo: v razmeroma kratki poti skozi Celje cesta kar dvakrat križa Savinjsko železnico — enkrat na Mariborski in drugič na Ljubljanski cesti. Dodajmo še neprimerno široko Ljubljansko cesto z mnogimi prključki stranskih poti, pa izredno ozek most čez Sušnico — prav čudno je, da se tu še ni pripetilo več hujših nesreč — potem hude zavoje, pa neprimerno Gregorčičevo in Levstikovo ulico, ki sta brez kolesarskih stez, nato spet hud ovinek pri mostu čez Koprivnico itd. Voznik, ki te ceste ne pozna, se kar nekajkrat znajde pred hudimi zožitvami in zavoji, ki so predvsem v času, ko je cestišče mokro ali poledenelo, zelo, zelo nevarni.

Tega kritičnega stanja ne bi popravili s še tako velikimi gradbenimi deli. Tudi, če bi razširili cestni odsek od prelaza v Medlogu do mostu čez Ložnico, rekonstruirali ta most, razširili most preko Sušnice, Koprivnice, rekonstruirali Gregorčičevo in Levstikovo ulico, popravili cestne zavoje — za to pa bi morali

porušiti nekaj hiš, vsa cesta za močan tranzitni promet se vedno ne bi bila primerna. Poleg tega pa bi v te namene porabili 150 milijonov dinarjev, če ne več. To pa seveda ne bi bilo prav, predvsem zato, ker bi morali opraviti večino takih del, ki bi bila glede na perspektivni razvoj Celja sploh nepotrebna. Uspoštevati je namreč treba, da je skozi Celje predvidena nova sodobna cestna magistrala, ki naj bi tekla ob Savinjski železnici. Ta magistrala je končni odsek nove programirane ceste, ki bo povezovala Celje in Maribor in bo obšla vse nevarnosti, ki grozijo voznikom na sedanji poti skozi Celje. Odsek magistrale, ki bi tekla skozi Celje, bi veljal 450 milijonov dinarjev; toda že s prvim delom te ceste od Medloga do Ložnice, ki bi zanj potrebovali okrog 120 milijonov dinarjev, bi se izognili zloglasnega Butejevega mostu. Ta cesta pa je republiškega pomena, zato je od te odločitve odvisno, kje se bo nova cestna povezava med Celjem in Mariborom začela graditi. Če bo to v Celju, bi s tem rešili največ ovir na vsaj relaciji. Celje je pri gradnji te ceste pripravljeno vsestransko pomagati.

Kaj pa dotlej? Most čez Ložnico je treba bolj zavarovati. Opozorilna tabla ne zadošča več. Morda bi odločneje omejili največjo hitrost, umetno zožili cesto, da ne bodo vozniki kar naenkrat padli v past — v tako ozek odsek itd. To pa je navsezadnje stvar prometnih organov.

ODVZELI SO MU VOZNIŠKO DOVOLJENJE

V ponedeljek, 8. julija, so varnostni organi odvzeli voziško dovoljenje Dušanu Slokarju iz Nazarija, ki je pri Frankolovem hudo vinjen vozil osebni avtomobil. Voznik bo tudi kaznovan.

Celjski brigadirji pri delu

Celjski brigadirji v Ravnah

V nedeljo bo štirinajst dni, odkar je v Ravne na Koroškem odpotovala celjska mladinska delovna brigada »Dušana Finžgarja«, ki bo sodelovala pri zaključnih delih na atletskem stadionu v Ravnah. Brigadirji so že prvi dan pridno delali, v terek pa so dosegli normo že s 180 odstotki.

Organizirali so si prijetno življenje. Imeli so že kresovanja, prijetne kul-

turne sporede, predvsem pa je bilo prisrčno srečanje z mladino iz Raven, saj bodo skupaj pripravili športna srečanja v odbojki, rokometu, nogometu itd. Brigadirji bodo odšli tudi na Strojno, kjer se bodo srečali z granicarji. Vse torej kaže, da se mladi Celjani v Ravnah prijetno počutijo in da so s svojimi vrstniki uspeli navezati res pristne tovariške odnose.

Prometna kronika

RAJE MREZO KOT PROMETNO NESREČO

Sunkovito sem se obrnil, ko so zavrtla kolesa nekoga »fičaka« presunljivo zavrcila. Cviljenje zavora me vedno presune. Pa ni bilo nič. Ali pa bi moglo biti, da je bil na mestu »fičaka« motociklist, mopedist ali kolesar. Z odbojkarjskega igrišča pri »Ingradcu« je na cesto priletela žoga in se tik pred kolesi avtomobila zakotalila na drugo stran ceste. Če lahko žoga povzroči nesrečo, pa naj prileti po zraku ali po tleh pod kolo motociklista, prepaščam strokovnjakom. Če voznik že ne pade zaradi tega, ga pa lahko zmede, kar ima iste posledice. Žoga je potem še nekajkrat padla na cesto, vendar na srečo ni bilo v bližini nobenega vozila. Previdnost pa kljub temu ni odveč. Sportni klub pri »Ingradcu« bi moral med cesto in igriščem postaviti visoko mrežo, ki bi žogo odbijala nazaj na igrišče. Nesreča bi bila izključena in igralcem ne bi bilo treba tekati za žogo prek ceste.

A. K.

PROMETNA KRONIKA

Kljub temu da v preteklem tednu ni bilo veliko prometnih nesreč, pa je škoda, ki je pri njih nastala, izredno velika. Pripetilo se je več hujših prometnih nesreč, od teh celo dve smrtni. Ena železnica postaja v Storah. Prevelik davek za tedni dni da bi lahko pri tem ostali ravnodušni!

Z AVTOSOLO V JAREK

V sredo, 3. julija, se je blizu Dramelj pripetila prometna nesreča. Z avtomobilom avtosole se je Marica Dramelj — poleg nje pa je bil instruktor Srečko Grasič iz Radde — zvrnila. Pri obračanju, je namesto na zavoro pritisnila na ročico za plin in avto je odneslo s ceste. Obrnil se je na streho. Voznica je samo opraskana po čelu, na avtomobilu pa je za okrog 200 tisoč dinarjev škoda.

Podivjani oče

Veliko je družinskih tragedij, mnogo je v življenju prečutih noči in težkih ur. Najpogostejši vzrok vsega tega trpljenja je alkohol. Tako je tudi v družini Vlada Haca iz Cinkarjske ulice.

V četrtek zgodaj zjutraj je Vlado Haca v svojem stanovanju vinjen pretepel svoje otroke. Ker je s tem motil mir in z otroki nečloveško ravnal, so ga varnostni organi pripravili do iztreznitve. Ko se je streznil, so ga spustili. Haca se je odpravil domov, se spet napil in v svojem stanovanju skoraj ubil dveletnega otroka. Podivjanega očeta so znova zaprli in upamo, da ga čaka zaslužena kazen. Njegov primer namreč drugega ne zasluži!

Štorski gasilci občinski prvaki

Pretekli četrtek je bilo na igrišču »Olimpa« v Gaberju občinsko tekmovanje članov industrijskih gasilskih društev iz celjske občine. Nastopilo je pet ekip s 45 člani, ki so tekmovali v teku na sto metrov v polni opremi z bremenom, v vezanju vozlov, metanju vrvi, hitrem oblačenju, mokri vaji z motorno brizgalko itd. Največ, to je 825 točk so dosegli gasilci iz štorske železarne, pred Tovarno emajlirane posode, ki je zbrala 815,5 točk.

LETOS BOLJE KOT LANI

Najprej pojasnilo, da ne bo nesporazumov. Ze nekajkrat smo slišali, da cene, ki jih tule objavljamo niso popolnoma jake kot so na celjski tržnici v resnici. Vsem, ki tako mislijo, to le pojasnilo: zaradi dolgotrajnega postopka pri tiskanju našega lista, moramo vse podatke za petkovo številko zbrati že v terek. To velja tudi za cene na celjskem trgu. Torej — to, kar berete danes, velja za pretekli teden. Upamo, da je danes stanje še boljše in da se na »Celjski tednik« in novinarja, ki to piše, ne boste več jezili. Pa poglejmo zdaj, kakšna je bila priskrba celjskega trga v preteklem tednu.

Krompirja — in to novega — je bilo izredno veliko, pa tudi pocenil se je močno. Zdjaj je treba za kilogram res lepega krompirja odšteti 55 do 58 dinarjev, za belo glavno zelje 50 do 55, za ohrovt 70 do 100, za kolerabo 60 do 80 dinarjev, za špinac — ta se je nekoliko podražila — 150 do 200 dinarjev, ter za solato 50 do 80 dinarjev. Tudi cvetača sodi med tiste pridelke, ki gredo zdaj zelo lepo v promet. Prodajajo jo po 100 do 160 dinarjev, medtem ko je grah za luščanje po 50 do 80 dinarjev kilogram. Fižol v stroju lahko kupimo 80 do 100 dinarjev, papriko po 240 dinarjev, paradiznik, ki so ga prav te dni pripeljali iz Koprja, pa po 80 do 140 dinarjev kilogram. Od zelenjave naj omenimo samo še kumare, ki jih je dovolj že po 60 do 150 dinarjev. Sadje: marelice so po 190, tudi breskve niso preveč drage — po 170 so, slive prodajajo po 80 do 150 dinarjev, domače hruške pa po 150 dinarjev kilogram. Povejmo še, da so jajčka po 50 do 55 dinarjev in da perutnine na celjski tržnici ni, pa smo že pri koncu tržnega poročila.

Za epilgo pa samo še tole: letos je celjska tržnica — tako je povedal tržni nadzornik, tovariš Murko, mnogo bolj preskrbljena, kot je bila preteklo leto ob tem času.

Pred uprizoritvijo dela »Pod svobodnim soncem«

Ansambel celjskega Delavskega odra se že več tednov skrbno pripravlja na uprizoritev Mikelnovi dramatizacije Finžgarjevega romana »Pod svobodnim soncem«. Prav je, da ob tem zapišemo, da želi to amatersko gledališče z uprizoritvijo na Starem gradu nadaljevati delo, ki ga je pravzaprav začelo že lani s predstavami Celjskih grofov. Delo »Pod svobodnim soncem« režira Jaro Zelinka, igrajo pa skoraj sami mladi Premiera bo 19. julija zvečer na Starem gradu, v naslednjih dneh pa bo tudi nekaj repriz.

V Strmcu so odlikovali borce

Med priprave za dan borca in krajevni praznik v Strmcu so organizatorji vpletli 30. junija še posebno slovesnost. Ta dan so odlikovali 52 članov Zdrženja borcev, od teh dvanajst žensk.

Svečanemu vzdušju je lepo pripravljeno razredu je dala poseben poudarek tudi prisotnost zastopnikov vseh množičnih organizacij v kraju nastop pevskega zbora, ki ga je vodil odlikovanec tovariš Tratnik, posebej pa še navzočnost poslanke tega predela Magde Kočarjeve, ki je v imenu občinskega odbora Zdrženja borcev pozdravila odlikovance in jim nato odlikovanje tudi razdelila.

SMRT POD KOLESI VOZA

Isti dan, torej v ponedeljek, se je v vasi Bukovšek pri Brezicah splasila konjska vprega. Vozil jo je Stanko Iljaš, ki je takoj, ko so konji zdrijali v galopu, padel z pod voz in zaradi hudih poškodb na glavi takoj umrl.

Modelarji na republiškem tekmovanju v Levcu. Podrobnosti berite na 16. strani!

GIBANJE PREBIVALSTVA

V času od 25. 6. do 6. 7. 1963 je bilo rojenih 48 dečkov in 55 deklic.

POROČILI SO SE:

Spljaji Jože, delavec in Julijana Vipotnik, gospodinja, oboja iz Celja. Kavalir Peter, uslužbenec in Repovž Ljudmila, uslužbenka, oboja iz Celja. Marguš Ivan, uslužbenec iz Vranskega in Skok Terezija, poljedelka iz Celja. Celik Rafael, diplomirani ekonomist in Davidovac Jospina, profesor, oboja iz Celja. Kolšek Jožef, slastičar iz Raven na Koroškem in Koprive Leopoldina, poljedelka iz Celja.

Trnavčev Avgust, upokojenec in Vukan Sarlota, delavka, oboja iz Celja. Skorjanec Jospin, strojni ključavničar iz Celja in Jošove Katarina, uslužbenka iz Petrovč, Skale Igmar, soboslikar iz Celja in Terzan Hedvika, trgovska pomočnica iz Lokrove.

Bokšek Anton, delavec in Stuhar Marija, delavka, oboja iz Celja. Miklavc Jože, učitelj iz Zg. Grada in Mišlej Vjeka, uslužbenka — učiteljica z Celja.

Drame Henrik, delavec in Arnsček Jožefa, delavka, oboja iz Celja. Mohorko Stanislav, delavec in Pinter Marija, delavka, oboja iz Celja.

UMRLI SO:

Popović Martin, kmetovalec iz Mestinja, star 54 let. Rožanc Karl, nočni čuvaj iz Drešnje vasi, star 69 let. Vodšek Marija, upokojenka iz Celja, stara 60 let. Tramešek Stjepka, otrok iz Celja, stara 3 mesece. Stropnik Ana, vzdrževalka, Ivenci, stara 74 let. Jesenec Anton, študent iz Laškove vasi, star 16 let. Sikošek Ana, kmetovalka iz Smarja, stara 73 let. Barlič Janez, upokojenec iz Zagorja ob Savi, star 67 let. Pašk Matilda, upokojenka iz Dobriše vasi, stara 73 let. Jekovec Jože, upokojenec iz Korentne, star 81 let. Maruša Jožeta, gospodinja iz Celja, stara 76 let. Flego Marija, gospodinja iz Celja, stara 52 let. Cvek Branimir, otrok iz Celja, star 14 let. Vidmar Alojzija, upokojenka iz Skoče vasi, stara 59 let. Pere Jožef, upokojenec iz Celja, star 58 let. Rebernik Ida, uslužbenka iz Raven na Koroškem, stara 29 let. Sivka Rudolf, delavec iz Laške vasi, star 53 let. Plas Miha, upokojenec iz Celja, star 72 let. Zizek Stanko, upokojenec iz Ljubčane, star 50 let.

KRONIKA NESREČ

UTONIL JE V SAVI

Preteklo sredo se je v Savi utopil Janko Drazovšek iz Juhlanice pri Sevnici, star osemnajst let. Našli so ga precej nižje v reki, ugotovili pa so, da je utonil med kopanjem v Savi.

UBIL GA JE ELEKTRICNI TOK

Isti dan je ugasnilo še eno mlado življenje. Električni tok je ubil šestnajstletnega Franca Čujeka. Da bi obvaroval zajce pred tatovi, je fant sklenil okrog zajčjega hlevčka napeljati električno žico, toda tok ga je pri tem ubil. Kako bolje bi bil mladenič storil, da bi bil tok pustil pri miru.

NAPADALEC Z NOZEM

Preteklo sredo so v celjsko bolnišnico pripeljali hudo poškodovanega Ignaca Jevšenaka iz Velenja, kasneje so varnostni

RADIO CELJE

Ce vas zanima, kakšen spored bo imela celjska radijska postaja v prihodnjem tednu, preberite teh nekaj vrstic celjske kronike bo kot po navadi tudi tokrat na sporedu ob 17. Ob 17.10 bodo vsak dan obvestila, ob 17.35 pa oddaja čestitk in pozdravov radijskih poslušalcev. Vsak dan ob 17.45 lahko prisluhnete zabavni glasbi in reklamam, medtem, ko bo zaključek oddaje ob 18. V ponedeljek bodo ob 17.15 trije pevci zapeli tri popevke, nato pa bo na vrsti tedenski športni pregled. V terek ob 17.15 bomo poslušali pesmi iz domačih logov, v sredo ob istem času pa resno glasbo. V četrtek bodo na vrsti francoske popevke, v petek pa nekaj dalmatinskih pesmi, v soboto pa oddaja za prijeten konec tedna. Nedeljski spored se bo začel že ob dvajsetih. Tokrat bo na vrsti pogovor s poslušalci, nato obvestila in ob 12.15 oddaja čestitk in pozdravov radijskih poslušalcev. Desetminutna oddaja, ki bo nato na sporedu, se imenuje »Zabavajmo se«, pred zaključkom sporeda pa bomo lahko poslušali še literarno oddajo.

Povejmo še to, da spored velja za čas od ponedeljka, 13. julija do nedelje 31. tega meseca.

Poslužujte se ugodnih avto-busnih prevozov, ki vam jih nudi podjetje
»AVTOBUSNI PROMET CELJE«

TOVARNA EMAJLIRANE POSODE IZ CELJA
 vas zadovoljuje s svojimi izdelki. Posebno priporočamo naše nove izdelke: **ECONOM — ALU — PEKAC — SOKOVNIK — PASTEL POSODA**. Pri nakupu pazite, da vas bodo postregli s posodo z našim zaščitnim znakom: **DVA LEVA**.

Trgovsko podjetje »MODA« Celje
 se priporoča s pestro izbiro blaga. Obiskujte naše trgovine.

Podjetje FERRO-MOTO Maribor
 vas oskrbi z elektro aparati, kolesi, avtomobili in rezervnimi deli. Nabavljajte pri nas — zadovoljstva doma in na poti.

Steklarna »BORIS KIDRIČ« v Rogiški Slatini
 proizvaja in prodaja steklene izdelke za gostinstvo in gospodinjstvo.

KMETIJSKA ZADRUGA Šmarje pri Jelšah
 proizvaja na svojih obratih kakovostno sadje in živino. Posebno se priporočamo s sadnimi sokovi »Sad — Sok« Kostrivnica — Podplat. Tu proizvaja razne sokove in žgane pijače.

Zdravilišče Rogiška Slatina
 se priporoča s svojimi zdravilnimi vrečci »Donat«, »Tempel« in »Styria«. Obiščite Rogiško Slatino: oddih in zdravje!

Trgovsko podjetje Šmarje pri Jelšah
 se priporoča s svojimi 48. poslovalnicami s pestro izbiro raznovrstnega blaga. Priporočamo se za obisk v samopostrežnih in specializiranih lokalih.

Trgovsko podjetje TOBAK Celje
 ima na zalogi vse vrste cigaret, tobak za pipe in cigare. Kadilci, toplo se priporočamo!

Lesno industrijsko podjetje »BOHOR« Šentjur, obrat Mestinje
 izdeluje šolsko pohištvo in ostale lesne izdelke. Se priporočamo!

Gostinsko podjetje Šmarje pri Jelšah
 vam nudi pestro izbiro hrane in pijače. Obiščite naše lokale, postreženi boste hitro in okusno!

Grosistično podjetje PRESKRBA Poljčane
 oskrbuje vse trgovske poslovalnice z raznovrstnim potrošniškim materialom. Naročila redno in pravočasno izvajamo!

Splošno gradbeno podjetje Rogiška Slatina
 opravlja vse gradbene in plekarske usluge družbenemu sektorju in zasebnikom. Se priporočamo, zadovoljni boste!

Komisija za delovna razmerja obrtnega centra »ZARJA« Zalec razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

2 kvalificirana ključavničarja
2 kvalificirana kleparja
1 kvalificiranega elektroinštalaterja
2 kvalificirana pečarja
2 kvalificirana dimnikarja

Prijave pošljite na obrtni center »ZARJA« Zalec.

Komisija za delovna razmerja pri Kmetijskem kombinatu Zalec — obrat Vrtnarstvo Celje, Ljubljanska cesta 93 razpisuje delovno mesto

KNJIGOVODJE OSEBNIH DOHODKOV
 Pogoji: Srednja ali nižja strokovna izobrazba s 5-letno prakso v samostojnem vodenju meznega knjigovodstva. Plača po pravilniku o del. oseb. dohodkov. Nastop službe takoj ali po dogovoru. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA pri NARODNI BANKI SFRJ podružnica v Celju
BO PRODALA NA JAVNI DRAŽBI
 tole rabljeno opremo:

- 54 pisalnih miz,
- 3 manipulativne mize,
- 10 mizic za pisalni stroj,
- 6 rolo omar,
- 3 navadne omare,
- 1 knjižno omaro,
- 38 stolov,
- 1 »Rex« mizico,
- 1 »Rex« fotelj,
- 3 pulte
- 7 obešalnikov,
- 1 železno blagajno,
- 1 železno kartotečno blagajno,
- 5 blagajniških boksov,
- 16 m polivinil tekačev.

Razprodaja se bo vršila v sredo 24. julija 1963 s pričetkom ob 8. uri v bivših prostorih Narodne banke v Celju, Gubčeva ulica 2 — nasproti hotela »Evropa«.

Solski odbor III. osnovne šole v Celju, Vodnikova številka 4 razpisuje prosto mesto

tajnika šole
 Nastop službe 1. septembra 1963.
 Pogoji: srednješolska izobrazba z znanjem strojepisja ter po možnosti s prakso. Osebnih dohodkov po Pravilniku. Pravilno kolkovane prošnje z navedbo dosedanjih zaposlitev in življenjepisom sprejema uprava šole do zasedbe delovnega mesta.

Komisija za razpis in imenovanje direktorjev pri Občinski skupščini Zalec razpisuje na osnovi 21. člena zakona o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Uradni list FLRJ, št. 52/57) mesto

Direktorja
GOSTINSKO TURISTIČNEGA PODJETJA »PRI BAZENU« PREBOLD

POGOJI: Srednja ekonomska izobrazba s prakso na vodilnem položaju v gostinstvu, visokokvalificirani gostinski delavec s prakso na vodilnem mestu v gostinstvu. Prednost imajo aktivni turistični delavci.
 Pravilno kolkovane prošnje s kratkim življenjepisom dostaviti do 31. julija 1963 Občinski skupščini Zalec.

OBCINSKA SKUPSCINA CELJE
 Številka: 350-4/63-3/1
 Datum: 10. julija 1963
 ZADEVA: Ureditev načrta »Dolgo polje II«

Oddelek za gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve Občinske skupščine Celje

razglaš
 na podlagi 14. člena zakona o urbanističnih projektih (Uradni list LRS, št. 22-127/58)

javno razgrnitev
 ureditvenega načrta »Dolgo polje II« za kompleks severno Dečkove ceste.
 Ureditveni načrt bo razgrnjen od 15. julija do 15. oktobra 1963 v avli IV. osnovne šole (ob Dečkovi cesti).
 Občani naj na ureditveni načrt stavijo svoje pripombe z vpisom v knjigo pripomb.

Načelnik oddelka za gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve
 ing. Bela Bukvič

**ELEGANTNI KROJI
 MODERNE BARVE**
in velika izbira
ŽENSKIH KOPALK
 V VELEBLAGOVNICI

Ljudski magazin
CELJE

Priprave za 7-letni načrt v mozirski občini
 Pri občinski skupščini v Mozirju so pred kratkim ustanovili posebno komisijo, ki bo pripravila osnutek sedemletnega perspektivnega načrta razvoja komune. Poleg tega, da bo komisija pripravila in zbrala potreben material za izdelavo občinskega perspektivnega programa, bodo njeni člani sodelovali še z ustreznimi komisijami v delovnih organizacijah.

NEZNANEC NA VIRŠTANJU
 3

Clovek je vstal, otresel suknjič in si ga ogrnil. Se enkrat se je ogledal po dolini, toda Nemeec ni bilo nikjer videti. V hribe so redkeje zahajali. Zasedrali so se v Podčetrtku in v Imenem. Navidez brezbrizno je stopil na pot in krenil proti šoli. Blizu je bila gostilna. Zenska, ki je okapala na bližnji njivi, se je začudeno ozrla za tujcem. Mož se je nasmehnil in ji pokimal v pozdrav. Kolovoz je bil rebrast. Globoke kolesnice v blatu so se izsušile. Stopal je mimo šolske ograje in že zagledal gostilno »Pri grozdu«. Roko je stisnil v žep in počasi korakal proti stopnišču. Neopazno je prisluhnil, bilo je tiho. Vrata so rahlo zaškripala, ko jih je odrinil. V sobi je sedel možakar in srebal četrtinko.

»Dober dan!«
 »Bog daj! Vroče je bilo danes, ne?«
 »Se kar,« je odvrnil neznanec. »Kdo pa streže?«
 V kuhinji je ropotala posoda. Med vrati se je pokazala priletna gospodinja. Ruto je imela nazaj zavezano, roke si je nekako v zadregi brisala v predpasnik. Vsakdo bi presodil, da je kmetica. Ni pozdravila, samo prijazno se je nasmehnila in zadrževala besedo, kol ne bi vedela, kako naj ogovori neznanega gosta.

»Dober dan!« je pozdravil neznanec. »Ali bi lahko dobil brizganec? Prosim!« Krenil je k mizi v kotu pri vratih in sedel. Gostilničarka je hitro natočila in postregla. »Oprostite, saj je pri vas doma pismonoša?«
 »Seveda, toda ni se še vrnil. Verjetno pride vsak čas. Včasih se spotoma zamoti. Bi radi z njim govorili?«
 »Nekaj bi rad zvedel, pa vseeno. Malo bom počakal.« Gostilničarka je premerila neznanca s čudnim pogledom. Celo je rahlo nagubala. »Hej, daj še meni dva deci!« je zavpil mož pri sosednji mizi. Neznanec je počasi pil. Zunaj se je že zmračilo. Zenska je pregrinjala okna s črnimi zavesami. Kmetič je z mehкими kolena že davno odkolovratil.

»Se boste kaj popili? Zelite mogoče jesti?« je vprašala gostilničarka, ki je že večkrat kradoma pogledovala molčečega tujca.
 »Pa bi nekaj. Ali bi lahko tu tudi prenočil?«
 »Lahko. Kamro imamo za goste. Kar tu skozi kuhinjo.«
 »Bom potem pogledal.«
 Zunaj so se slišali glasovi. Tujec se je zdrzil in se naglo ozrl proti vratom. Vstopili so neki kmetje s podvihanimi rokavi. Prvi je dvignil klobuk in začel otepati seno, ki se je povesilo na okrajkih. »Ej, Ana, štefan na mizo! Potrebni smo ga danes po taki vročini!« Hrupo so posedli k mizi pri oknu. Bilo je kot nekoč. Kramljali so in se večkrat zasmejali. Ta ali oni je ošinil tujca v kotu pri vratih in počasi so si začeli nekaj slišljati. Najstarejši, tisti z brki, se je okrenil na stolu proti neznanec.

»Dober večer! Vj pa niste od blizu. Ste na poti?«
 »Po opravih sem, od daleč pa tudi nisem.« se je nasmehnil tujec. V govoru je bilo čititi zagorski naglas. Domačini so se komaj opazno spogledali.

»E, poznamo vas ne. Tujci danes bolj redko prihajajo gor. Nemeec pa tudi niste. Clovek nikoli ne ve, koga srečuje. Imate osebno izkaznico?«
 Samo za trenutek je vse utihnilo. Vsi so gledali neznanca. Gostilničarka je stala na pragu. Tujec se je prijazno nasmehnil. »Seveda. Kdo pa naj danes hodi brez papirjev naokrog. Sicer pa...«
 »Pokažite jo!« je napol ukazovalno rekel prvi.
 »Cemu pa? Saj smo vsi dobri ljudje.«
 »Kdo ve? Danes je težko govoriti o dobrih ljudeh,« je povzel isti možakar, ostali so prikimali. Naglo je vstal in se zamajal proti tujcu.
 »Pokažite!« Tudi ostali so pristopili in obkrožili neznanca, da ne bi mogel oditi. Clovek jih je za hip čudno pogledal, v sivih očeh se je utrnila bolečina. »V redu! Ne vem, zakaj bi to radi! Prav!« je dejal pomirljivo in brskal po notranjih žepih. »Evo!« Prvem je pomolil sivi kartonček. Kmet je obračal kartonček v težki roki, važno ogledoval in revsknil: »To! To ni izkaznica, to je legitimacija za kolo. Drugo pokažite...«
 Tujcu so trznila lica. Gube so se mu ostreje zarezale v čelo. Nasmeh na ustih je zamiral.

(Konec prihodnjici)

Opozorilo

Zapre se cesta IV. reda (odcep od ceste 1/10 Ljubljana — Celje) odcep skozi Ojstriško vas v Tabor — obvozna cesta je odcep v Tabor skozi Pondor.

OKRAJNA ZVEZA ZA TELESNO KULTURO CELJE

razpisuje

delovno mesto **instruktorja** za partizanska društva in športna društva.

Pogoj: končana visoka šola za telesno kulturo ali višja šola za telesno kulturo, oziroma končana I. stopnja študija na visoki šoli ali končana trenersko-prednjaška šola ali prednjak partizanske organizacije I. oziroma II. razreda.

Plača po pravilniku o delovnih odnosih Jugoslovanske zveze organizacij za telesno kulturo.

Prošnje s kratkim življenjepisom pošljite na naslov: Okrajna zveza za telesno kulturo Celje, Trg svobode 10, p. p. 37 najkasneje **do 30. julija 1963.**

Stanovanje ni zagotovljeno.

Komisija za delovna razmerja Keramične industrije Liboje

RAZPISUJE

naslednja prosta delovna mesta:

1. pravnega svetovalca
2. analitika dela
3. vodjo slikarne
4. tehnika - kemika
5. obratnega električarja
6. železostugarja
7. ključavničarja
8. vajenca - ključavničarja

POGOJI:

Pod točko 1 — pravna šola; 2, 3. in 4. srednja strokovna izobrazba in smisel za organizacijo; 5., 6. in 7. ustrežna strokovna izobrazba; 8. dokončana osemletka.

Osební dohodki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov. Rok za prijavo velja do zasedbe delovnih mest.

OBJAVE IN OGLASI

ZAHTEVAJTE PROGRAME V NASI POSLOVALNICI!

Za vse inozemske izlete, ki jih organizira Putnik Beograd, sprejemamo prijave v naši poslovalnici.

14-dnevno potovanje z avionom, vlakom in v spalnem vagonu v ZSSR z ogledom BUDIMPESTE, KIJEVA, LENINGRADA in MOSKVE v mesecu septembru. Prijave do zasedbe.

2-dnevni izlet z avtobusom v Benetke in Trst v avgustu. Prijave do 20. julija.

1-dnevni izlet z avtobusom v Trst v avgustu. Prijave do 20. julija.

1-dnevni izlet z avtobusom v Graz v avgustu. Prijave do 20. julija.

1-dnevni izlet z avtobusom na Korosko v avgustu. Prijave do 20. julija.

8-dnevno potovanje z vlakom v Rim—Pompeji—Capri—Napoli—Benetke—Trst v avgustu. Prijave do 1. avgusta in za II. grupo do 20. septembra.

8-dnevno potovanje z avtobusom v Grčijo Atene—Delbi—Larissa—Solun. Prijave do 1. avgusta.

7-dnevno potovanje z vlakom v Köln na sejem »ANUGA«. Prijave do 15. avgusta.

7-dnevno potovanje z vlakom v London—Pariz—München. Prijave do 1. septembra. Potovanje je v oktobru.

9-dnevno potovanje z vlakom v Turčijo in Bolgarijo z ogledom Carigrada in Sofije v oktobru. Prijave do 5. avgusta.

9-dnevni izlet z vlakom v Pariz—Nico—Monte Carlo—Benetke—Trst. Prijave do 15. septembra.

2-dnevni izlet na letalski plikan v Bovec 21. in 22. julija. Prijave do 15. julija.

1-dnevni izlet na »Flosarski bal« v Ljubno 4. avgusta. Prijave do 1. avgusta.

Za delovne kolektive prirejamo izlete po domovini s posebnim popustom.

Izletnik, turistična agencija, poslovalnica Celje, Titov trg 3, telefon št. 28-41.

● PRO DAM

PRO DAM sedemletno kobilu. Simončič Franc, Gotovlje, Zalec.

OGRODJE zidanege štedilnika s cevmi za ogrevanje vode, kuhinjsko mizo in dve čeladi za motor prodam. Pavčič, Celje, Dečkova 7.

KOTEL za žganjekuho 110 l. prodam. Naslov v upravi lista.

PRIKOLICO za motorno kolo prodam: Kerkovnik Franc, Vojska 243.

WEKEND hišo 3 x 3 prodam ali zamenjam za moped. Naslov v upravi lista.

SKORAJ NOV italijanski kombiniran otroški voziček prodam. Naslov v upravi lista.

PRO DAM ali zamenjam motorno kolo v zelo dobrem stanju — 250 ccm, za moped na tri prestave. (T-42). Naslov v upravi lista.

10 hl JABOLCNKA prodam. Tudi manjšo količino. Naslov v upravi lista.

IZVRSTEN jabolčnik prodam skupaj. Terbovec, Polule 64.

HISO z gospodarskim poslopjem v bližini Smarina ob Paki prodam po ugodni ceni. Naslov v upravi lista.

PRIMO NSU, prevoženih 2000 km, ugodno prodam. Vprašati: Celje, Dobra 19.

VSELJIVA HISA z gospodarskim poslopjem in nekaj zemlje naprodaj. Feandre, Celje, Zg. Hudinja 48.

MOTORNKO KOLO BMW 250 ccm prodam. Naslov v upravi lista.

KUHINJSKO OPREMO, jedilnično kredenco z marmornato ploščo in veliko salonsko ogledalo prodam. Naslov v upravi lista.

OSEBNI AVTO Fiat 600 letnik 1957 ugodno prodam. Vprašati od 14. ure dalje pri Krajc, Celje, Zagrad 60.

DOBRO OHRANJEN ženski šivalni stroj znamke »Zurkopf« z dolgim čolničkom prodam. Naslov v upravi lista.

NSU PRIMO 150 prodam, v račun vzamem tudi moped. Informacije pri Fridrih, Celje, Trg V. kongresa 10.

KAROSERIJA Fiat 600 D rabljena naprodaj. Karoserija se nahaja pri Avtoobnovi Celje-Medlog. Informacije: Anon Knez, Celje, Miklošičeva ulica 10/II.

MANJSE POSESTVO 25 ha s hišo z gospodarskim poslopjem pol ure iz Celja ugodno prodam. Naslov v upravi lista.

HISO, 10 arov zemlje na sočni lepi legi, ob glavni cesti prodam. Primerno za upokojece. Ostalo po dogovoru. Rimal Ivan Male Brusovče 6.

PRO DAM spalnico, kuhinjo, kauč, kompresor za briganje barve, ročni voz platformer ter razno soboslikarsko orodje, po nizki ceni. Informacije pri: Pukl Filip, Celje, Ronkova 2.

VSELJIVO HISO, oddaljeno 4 km iz Celja prodam. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Prometna lega«.

HISICA v Savinjski dolini s 50 a zemlje za 280.000 dia naprodaj. Cetrt ure od avtobusne postaje. Se ne vseljiva. Pojasnila pri Jerneje Antonu, Grajska vas 41. p. Gomilsko.

PRO DAM malo rabljen pisalni stroj znamke »TOPS M-1«. Marija Cizej, Sempeter ob Savinji.

● RAZNO

PREKLIC!

Preključujem žaljivke, ki sem jih izrekla tov. Straus Rudiju iz Rogaske Slatine 62. Rupret Vladka, Vinska gora 24.

V skupno gospodinjstvo na manjše posestvo želi miren upokojenec. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Dogovor«.

Moški sukničt sem izgubil od Velenja do Sentilja. Najditelja prosim, da ga odda pri Zagorčnik Francu, Ponikva 55 pri Zalcu.

Moški srednjih let, vdovec želi resnega poznanstva s tovarišico, ki bi bila dobra žena in mamica. Naslov v upravi lista.

Košanje trave odda pri gostišču »Na Gričku« Olesjevalno društvo Celje, Ulica XIV. divizije, kjer daje tudi tozadevne informacije.

● SLUŽBE

VAJENKO sprejme: Krojaštvo Horvat, Celje, Trg Svobode 7.

ISCEM gospodinjstvo pomočnico. Lahko je začelnica. Naslov v upravi lista.

INSTRUKCIJE dajem za angleščino, francoščino, nemščino in italijanščino za vse razrede gimnazije. Kosmač Branko, Celje — Lopata 59.

● STANOVANJA

MLAJŠI TEHNIK išče opremljeno sobo. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Solidens«.

DVEM ženskam oddam prazno sobo. Naslov v upravi lista.

SOBO oddam dvema dijakoma ali dijakinjama. Naslov v upravi lista.

INDUSTRIJSKO PODJETJE potrebuje v centru Celja ali na območju Gaberja opremljeno sobo za vodilnega uslužbenca. Odsoten v soboto in nedeljo, dostikrat pa tudi med tednom. Plača dobro. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Dosti odsoten«.

SAMO dijakinjo sprejemam na stanovanje. Naslov v upravi lista.

OPREMLJENO SOBO oddam trem praktikanom ali nameščencem. Naslov v upravi lista.

MIRNA ZAKONCA išče enosobno stanovanje. Najemnine plačata eno leto naprej. Naslov v upravi lista.

ODDAM opremljeno sobo. Pogoj: plačilo za dve leti vnaprej. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Ugodna prilika«.

● OBJAVE

DOPUST V ZGORNJI SAVINJSKI DOLINI

Celjska turistična zveza sporoča, da je v vseh krajih Gornje Savinjske doline: Solčava, Luče, Ljubno, Gornji grad in Mozirje še nekaj prostih mest. Cena pensiona od 950 do 1.200 dinarjev, cene ležajev v privatnih sobah pa so od 250 do 350 dinarjev. Opozarjamo tudi na novo postojanko na Gori Oljki ter na obnovljeno Celjsko kočjo.

IZLET NA FLOSARSKI BAL

Olesjevalno in turistično društvo Celje sporoča, da prideja dne 4. avgusta t. l. na Ljubno izlet, kjer bo tega dne velika turistična prireditev »FLOSARSKI BAL«. Odhod iz Celja ob 15. uri, povratek ob 20. uri. Cena za člane društva je 450 din, za nečlane 530 din. Prijave sprejema Turistični informacijski urad.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 15. do 20. 7. 1963 bo dežurni veterinar PLETERSKI Ivan — Celje, Trubarjeva 95 — otok, tel. 29-26.

KOMPAS OBVEŠČA

1. TRST — BENETKE — stalni dvodnevni izleti z avtobusi. Sprejemamo kolektivne in individualne prijave.

2. TRST ALI V GORICO — stalni enodnevni izleti z avtobusi. Sprejemamo kolektivne in individualne prijave.

3. »PO SVICIL« šestdnevno potovanje v avgustu.

4. »AZURNA OBALA« šestdnevno potovanje v septembru.

5. KOLEKTIVI! Prirejamo eno in večdnevne izlete preko Plitviških jezer v Opatju, nadalje preko Vršiča — Mangarta ter ostale po Vaši želji izbrane turistične kraje naše domovine. Prijave sprejema Kompas — Celje telefon 23-50.

6. SRECANJE Z AFRIKO — v oktobru 15-dnevno potovanje z luksuzno ladjo »Jadran« po Sredozemlju od 20. oktobra do 5. novembra.

7. GASILCI! Gasilska zveza Slovenije prireja z organizacijo Kompas-a, 6-dnevno potovanje z avtobusom NA GASILSKO OLMPIADO v MULHOUSE (Francija). Prijave sprejema Kompas Celje.

8. Zveza gradbenih inženirjev in tehnikov za Slovenijo prireja 7-dnevno potovanje z vlakom V PARIZ. Prijave sprejema Kompas Celje.

Za vse objavljene izlete vam po želji brezplačno dostavimo programe.

Pred vsakim izletom obiščite turistično podjetje Kompas — Celje. Organiziramo kolektivna potovanja in izlete po Jugoslaviji in v inozemstvo z modernimi turističnimi avtobusi, z rednimi in posebnimi vlakmi, ladjami obalne in rečne plovbe in posebnimi letali. Kompas — Celje posreduje prodajo vseh vrst vozovnic za železniški, pomorski in letalski promet. Kompas posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov, vizumov ter menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite.

Kompas Celje daje brezplačno vse prometne in turistične informacije, prodaja razglednice, zemljevide, spominke, filatelistične znamke itd. Pred vsakim potovanjem se posvetujte v poslovalnici.

Kompas — Celje, Telefon 23-50

Rudarski šolski center Velenje

RAZPIS

Svet rudarskega šolskega centra Velenje razpisuje za šolsko leto 1963/64 vpis v I. letnike:

1. rudarske poklicne šole
 - a) 75 učencev za rudarje kopače
 - b) 25 učencev za rudarje strojnike
2. električarske poklicne šole
25 učencev za obratne električarje
3. kovinarske poklicne šole
25 učencev za strojne ključavničarje, kovinostrugarje, rezkarje, orodjarje, tehnične risarje
4. rudarske tehnične šole
25 učencev za tehnike

Pouk v vseh poklicnih šolah traja tri leta, pouk v rudarski tehnični šoli pa pet let.

Pogoj:

1. Zdravstveno in fizično sposoben za delo v jami.
2. Z uspehom dovršena osnovna šola.
3. Vse prošilce, razen kandidate za rudarje kopače, bomo poklicali k posebni preizkušnji znanja iz slovenskega jezika in matematike.
4. Začasno sprejemamo v rudarsko poklicno šolo v oddelek za rudarje kopače tudi učence, ki so z uspehom dovršili vsaj 7. razred osnovne šole.

Za sprejem v šole predložijo prošilci svojeručno napisano prošnjo, kolkovano s 50 din drž. kolkov, prošnji priložijo zadnje šolsko spričevalo in izpisek iz rojstne knjige.

Učenci rudarske stroke imajo brezplačno oskrbo v Domu mladih rudarjev.

Rudarski šolski center Velenje

Občinska skupščina Celje
št.: 350-25/63-3/1
datum: 10. 7. 1963

Zadeva: Ureditveni načrt »Ostrožno«

Oddelek za gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve Občinske skupščine Celje

RAZGLAŠA

na podlagi 14. člena zakona o urbanističnih projektih (Uradni list LRS, št. 22-127/58)

javno razgrnitev

ureditvenega načrta »Ostrožno«.

Ureditveni načrt bo razgrnjen od 15. 7. do 15. 10. 1963 v Galskem domu na Ostrožnem.

Občani naj na ureditveni načrt stavijo svoje pripombe v vpisom v knjigo pripomb.

Načelnik
oddelka za gradbene, komunalne
in stanovanjske zadeve
inž. Bela Bukvič

● KINO

KINO UNION

15. do 16. 7. 1963 »Vsi smo zaljubljeni«, italijanski film.

17. do 19. 7. 1963 »Gozduc jagoder«, švedski film.

KINO METROPOL

12. do 15. 7. 1963 »Ljubim—ljubiš« ital. barvni Cs film.

16. do 19. 7. 1963 »Zaliv tibotapeva«, angl. barvni Cs film.

LEJNI KINO

16. do 19. 7. 1963 »Sin rdečega gusarja«, ameriški barvni Cs film.

KINO »SVOBODA« SEMPELA V SAV. DOLINI

15. do 14. 7. 1963 »Rio Bravo«, amer. barvni film.

17. 7. 1963 »Mirno poletje«, domači film.

18. 7. 1963 »Lov za znanjem«, domači film.

»PARTIZAN DRUŠTVO ZA TELESNO VZGOJO KINO ODSEK SEVNICA

15. do 14. 7. 1963 »Drvo« za obešanje, amer. film.

● KUPIM

MLADO KRAVO, dobro mlekarico kupim. Korošec, Zagrad 19.

V OZJI BLIŽINI Celja kupim novo, vseljivo enostanovanjsko hišico z vrtom. Pisemne ponudbe na upravo lista pod šifro »Plačam v gotovini«.

V VOJNIKU ali bližnji okolici kupim takoj vseljivo enostanovanjsko hišo. Plačam v gotovini. Ponudbe pod Ružič Tone, poštno lešče, Store pri Celju.

● STANOVANJA

MLAJŠI TEHNIK išče opremljeno sobo. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Solidens«.

DVEM ženskam oddam prazno sobo. Naslov v upravi lista.

SOBO oddam dvema dijakoma ali dijakinjama. Naslov v upravi lista.

ŠE NEKAJ AKORDOV NA TEMO:

KULTURA IN STATUTI

Sprico tega, da tako obširne problematike, kakršno je nanizalo zadnje posvetovanje celjskih kulturnikov, ni bilo mogoče izčrpati v enem samem članku (ta je bil objavljen v prejšnji številki), morda ne bi bilo odveč »razpravljanje« nadaljevati. Gre namreč za to, da v času, ko bomo z občinskimi statuti določili ali odredili položaj naše kulture, vključimo v razpravo tudi naš tisk, katerega dolžnost je predvsem ta, da opozori na smer, ki bi jo bilo pri tem zaledovati.

Ce povzamemo poglobljeno misel zadnjega posvetovanja kulturnikov, je bistvo stvari v tem, da dosednji osnutki občinskih statutih niso odraz družbene in gospodarske dejavnosti komun, kar pomeni, da istočasno tudi niso odraz analitičnega dela. Ce izvzamemo docela nedoločene perspektive, ki jih predvidevaljo kulturi, smo izzveli iz njih vse, kajti česa drugega v njih dejansko ni. To pomeni, da v resnici, čeprav morda tu in tam nehoti, manifestirajo tisto pojmovanje kulture, ki ga poznamo iz časov administracije, ki pa je zato v današnjih pogojih do kraja nevdržno, kajti kultura ne more biti več odvisna od takšne ali drugačne miloščine, od dobre ali slabe volje, naklonjenosti ali nenaklonjenosti vplivnih ljudi. Vzroke za takšno ukoreninjeno pojmovanje je iskati predvsem v prepričanju, da kultura pač ni produktivna, tudi ne kdove kako koristna, če pa jo že imamo, jo imejmo pač zato, ker jo naš družbeni sistem predvideva. Samo iz takšnih nezrelh predpostavk lahko recimo predstavnik neke pomembne ustanove zavre utemeljevanje kulturnih potreb s citatom iz Marxa, da je za delavca potrebno predvsem to, da je sit, oblečen in da ima stanovanje, ali pa občinski odbornik izjavi: »Kaj se pa razburjajo kulturniki! Ce jim ni prav, pa naj gredo v druge službe, če imajo kam!« Ob tem seveda ni odveč pripomniti, da takšne robate interpretacije niso nič drugega kakor znamenje, da so njih avtorji, kakor je bilo ugotovljeno, prespali del našega razvoja. Čeprav tudi ne predstavljajo nekega splošnega mnenja, praksa vendarle kaže, da potreba po ustvarjanju nekega kulturnega standarda, v kakšnih bistveno drugačnih formulacijah se ni pridrila v našo družbeno zavest. Ne samo stanovanjsko-tehnični pripomočki in »avtomatizacija«, ki polzi po tleh, potrebno nam je tudi to, kar nas lahko malce dvigne od tal (avioni in helikopterji so izzeti).

Zanimiva je predvsem ta ugotovitev: program perspektivnega razvoja SRS daje v obdobju od 1961. do

1965. leta močan poudarek razvoju kulture in prosvete, pri čemer naj bi bile investicije v kulturo petkrat večje od dosedanjih. Izraženo v odstotkih, pomeni ta postavka 4 odstotke v zveznem in 8 odstotkov v republiškem merilu (od ustvarjenega narodnega dohodka), pri čemer bi bilo pričakovati ustrezna razmerja tudi v komunah. Naj omenim, da je občinska skupščina Ljubljana — Center sprejela sklep, da 10,6 odstotkov, namenjenih v proračunu za kul-

turo, naj ne bi zmanjševali, pač pa bodo sredstva rastle v skladu z rastjo občinskega proračuna. Tak sklep pa je v celoti odraz določenega razumnevnega odnosa do kulture in njenih ustanov, ker ne zagotavlja samo trdne materialne osnove, temveč istočasno tudi možnost, da bodo lahko te ustanove v sistemu družbenega upravljanja ustrezno nagrajevale svoj kader po delu.

dhr

Skladi in financiranje kulture

Ce naj bodo občinski statuti temeljna določila, ki naj v načelu zagotovijo obstoj kulturne dejavnosti, tedaj je jasno, da je ta obstoj vezan v prvi vrsti na materialno osnovo. Zaradi tega ne moremo več govoriti »kultura se podpira«, če pa že, moramo vsekakor dodati tudi, kako in s čim. Medtem ko se skoraj vsi dosednji osnutki statutih zadovoljujejo s to splošno, pravzaprav ničesar obstoječo frazo, sta med njimi samo dva — celjski in konjiški — ki omenjata tudi sklad. Toda tudi omemba sama na sebi še ni dovolj. Če imamo namreč sklad, a v skladu nimamo denarja, je to toliko, kot da ne bi imeli niti sklada.

Vtem ko je poprejšnja administrativna praksa razdeljevala sredstva po subjektivnih merilih, pri čemer je bilo to razdeljevanje odvisno od vrste činiteljev, med katerimi ne igra najmanjše vloge celo iznajdljivost posameznikov, bo po novih razmerjih vsekakor treba v celoti preiti k financiranju dejavnosti. Končni statuti bodo zato morali vsebovati vse tiste postavke, ki bodo določeno kulturno dejavnost pogodbeno vezale na sredstva, ki jih bo ta dobila, če bo to dejavnost ustrezno opravljala. Zato, kakor je bilo poudarjeno na posvetovanju kulturnikov, bo nujno pri občinskih svetih za kulturo imenovati posebne komisije oziroma organe, katerih naloga bo, da bodo vsklajevali kulturno dejavnost z interesi komunne fer hkrati v nekem smislu formirali kulturo. Mimogrede velja na primer omeniti, da imamo v Celju kar dvoje koncertnih poslovalnic — Glasbeno šolo in Turistično olepševalno društvo — ki programirata določene prireditve vsaka po svoje, in tako se je zgodilo, da je bila isti dan občinska pevška revija in nastop tirolskih jodlarjev. To pomeni, da ima tudi težnja po ekonomizaciji kulture svoje upravičene razloge.

Druugo vprašanje je torej vprašanje skladov, se pravi tistega vira, iz katerega bomo financirali kulturo. Ne glede na to, da po dvoletnih razpravah teh skladov praktično še ni, jih bo po vsej priliki treba ustanoviti. Drugače namreč ne bo šlo. Občine bodo zato morale v svojih proračunih zagotoviti odstotek sredstev,

ki bo v razmerju z njihovo ekonomsko močjo, ki ga ne bo mogoče zmanjševati, pač pa ga bo mogoče skladno z večanjem narodnega dohodka in kulturnih potreb občanov, večati. Tako se bodo sredstva skoncentrirala, pri tem pa bo poskrbeti zlasti za to, da se ob prelivanju ne bodo zmanjševala. Evidenca, ki bo stvar upravnih organov sklada, bo morala preprečiti, da bi se dogajajo kaj podobnega, kot se je zgodilo recimo v celjski občini, kjer se je od 109 milijonov 6 milijonov dinarjev baje izgubilo, ne da bi kdo vedel kam.

Vse te in še nekatere druge misli s posvetovanja izražajo zlasti prizadevanje da bi ustavna načela uveljavljavili v statutih naših komun.

dhr

PEVCIN, KOVAČ IN MLJAČ RAZSTAVLJAJO V ŠOŠTANJU

Prejšnjo nedeljo je bila v Soštanju otvoritev razstave treh likovnikov-amaterjev: Pevcina, Kovača in Mljača. Medtem ko sta nam prvi in zadnji znana že iz Celja, je drugi Mariborčan, ki se je tokrat prvič predstavil v celjskem okraju.

Skupaj razstavljajo okrog 50 del, ki so nedvomno vredna in mnoga med njimi tako po svoji kompozicijski zasnovi kot barvni ali oblikovni rešitvi kvalitetna. Tako nas PEVCIN popelje v svet čudovitih barvnih ploskev, ki dobe na stekleni podlagi (večina del je na steklu) svojstvene barvne odtenke. Prav slikanje na steklo je že dlje časa nje-

gov posebni konjiček (nekakšna ustalitev v njegovem mnogovrstnem iskanju). Značilno zanj je, da zanemarija figurativnost in skuša v poudarjenih barvnih tonih podati bistvo — vzdušje predmeta, pokrajine ali ideje. Ker pa pri tem ne zaide v popolno skrajnost, je dojemljiv in z močno poudarjeno toplino podanih čustev vseh.

Vse drugačen in mrkoben pa je svet MLJAČEVIH modernih poizkusov. Velika platna v neštetihih sivih do črnih odtenkih ter namerno razbijanje figure ali predmeta te zaradi svoje impresionistične manire detajliranja (tipično impresionističnega pripovedovanja) povedejo v svet čudnih negativistično nastrojenih občutenj.

Prijetno sprostitelj pa predstavljajo KOVAČEVE miniaturne figure iz kovine. Kovač ostaja na ostrini meji realnega, čeprav to dosega s skopimi sredstvi — tankimi železnimi ali medeninastimi trakovi. Tako pritegneta gledalca neverjetna sorodnost »Don Kihota« s Pirnatovimi skicami ter »Klepetulje« s svojim šegavim zvenom.

že

dhr

ZAKLJUČEK SEZONE

Z uprizoritvijo Shakespearove komedije Kar hočete, posvečene 400-letnici rojstva velikega dramatika, je Slovensko ljudsko gledališče v Celju zaključilo svojo sezono.

Prizor iz komedije Kar hočete — Volodja Peer v vlogi norca in Sandi Krošl kot knez Orsino

Uprizoritev, za katero je gledališče našlo tako rekoč naravni okvir ob vodnem stolpu v Kocenovi ulici, je doživela velik uspeh tako z ubrano izvedbo kakor po zanimanju občinstva ki je do kraja napolnilo vseh šest predstav. Zato bo SLG, ki je s to komedijo sodelovalo tudi na Dolenjskem kulturnem festivalu v Kostanjevici, ponovilo še nekaj predstav ob vodnem stolpu v začetku septembra.

Za uspeh, ki je kronal prizadevanja s pomembnim dosežkom, gre poleg an-

samblu zasluga seveda režiserju Bran-ku Gombaču, ki je znal izkušnje, pridobljene pred leti v Angliji, s pridom uveljaviti tu kakor tudi v svojih drugih režijah Shakespearovih del. Kaže da je Shakespearova dramatika dobila v Gombaču svojega celjskega Oliviera.

Toda sezona je zdaj končana, Zastori so padli, kulturni kronisti pa bodo zaznamovali še eno bogato gledališko žetev, polno tistega žlahtnega klasja ki vsako leto znova zori za razcvet našega kulturnega blagostanja. dhr

Šolska razstava v Šoštanju

V okviru turističnega tedna v Šoštanju so dijaki I. osnovne šole v modernem preurejenih prostorih pod vodstvom tovariša Viktorja Kojca privedli okusno, uspešno razstavo izdelkov likovnega in tehničnega šolskega dela.

Bogat prikaz kvalitetnih izdelkov od najmlajših do tistih, ki letos zapuščajo osnovno šolo, nazorno kaže, kaj vse je možno doseči pri teh dveh predmetih, če otroku sprostimo njegovo lastno ustvarjalnost.

Blejski presežniki

NAJBOLJŠA popevka je bila tista, ki je na festivalu ni bilo.

NAJVEČJA laž — popevka Redko se srečava, ker se namreč avtorja srečujeta zelo pogosto (pri skupnem komponiranju).

NAJSVETLEJŠA zvezda v našem popevkarstvu ni kakšna pevka, in tudi ne zvezda Danica, pač pa zvezda Ozon, ker nam sveti še iz prejšnjih festivalov.

NAJPRISTNEJŠEGA narodnega duha je bilo nekaj v tisti popevki, v kateri je »nastopal« Janez — ker je Janez pač naše narodno ime.

NAJSREČNEJŠI avtorji popevk so bili brez dvoma tisti, ki so pospravili nagrade.

NAJAGILNEJŠI popevkar — tisti, ki si je tako rekoč rezerviral skoraj vse tekste.

NAJLEPŠA ženska na festivalu je bila — Sneguljica iz istoimenske popevke. Skoda, da ni pokazala več svojih čarov.

Brezperspektivno...

... je pričakovanje, da bomo pregnali izpred blagajniških oken naših kinodvoran vzvišeno komodnost tistih Celjanov, ki jim je zaradi izredno tehtnih razlogov nemogoče čakati v vrsti za vstopnice. Filme pa seveda morajo videti, kajti filmi so danes vendarle osnovna kulturna hrana, nekaj podobnega kakor kruh.

Sreča je samo ta, da je še vsaj polovica takih kinoobiskovalcev, ki se disciplinirano postavijo v vrsto in s pritrjeno zavistjo gledajo tiste »boljše primerke«, pogosto zadovoljni, ker lahko zaradi njih toliko dlje čakajo tu in jim ni treba časa, ki ga imajo več kot dovolj, zapravljati kje drugje. Ce potem vsi dobijo vstopnico, ni važno, kajti v vrsto se bodo zopet postavili jutri...

PABERKI OD TU IN TAM

V neki občini, kjer ohranjajo kulturo pri življenju s prosjačenjem po podjetjih, je posebno usodo doživela knjižnica. Kmalu potem, ko so zanjo izprosili po nekaj pet tisočakov, je končala v kleti nekega stanovanjskega bloka. Iz tega bi se dalo sklepati, da je treba dati kulturo tudi mišim in podganam.

Nekje so celotna sredstva, namenjena kulturi, tako revna, da z njimi skoraj ne bi mogli pokriti stroškov enkratnega gostovanja poklicnega gledališča. Skoda, da takšnega gostovanja ne organizirajo, ker bi lahko tako vse druge kulturne pango vse za eno leto brezskrbno zadremale.

Pozornost zasluži tista občina, ki se je odločila, da bo vprašanje pomanjkanja dvorane za kulturne potrebe rešila na ta način, da bo edino dvorano odstopila neki tovarni za skladišče. Dokaz, da je lahko kultura še naprej brez dvorane.

Po individualnem računu, narejenem po hitri metodi nekega odbornika, bi si lahko za denar, ki ga vsako leto damo celjskemu gledališču, 10.000 Celjanov ogledalo 10 predstav ljubljanskih gledališč. Ne bi lahko po tej logiki s tem denarjem potoval v perspektivi vsaj en Celjan tudi na Luno?

-oh-

PROBLEMI, KI NAJ NE OSTANEJO LE PROBLEMI

Poleg tistega, o čemer smo že pisali, je žalski plenum občinskega odbora SZDL in občinskega komiteja ZKS obravnaval še vrsto važnih vprašanj s področja šolstva. O nekaterih med njimi še nekaj besed tu.

Novogradnje in adaptacije

Eno izmed pomembnih vprašanj je prav gotovo vprašanje regionalne rešitve novogradenj in adaptacij oziroma prizidkov in popravih šolskih poslopij. Le-te, kakor je bilo poudarjeno, bo treba usklajevati z urbanističnimi načrti in hkrati s perspektivami šolskih okolišev. Perspektivni program razvoja šolstva v občini naj bi bil v tem smislu odraz gospodarskih računov, zaradi česar naj bi našel svoje mesto v sedemletnem perspektivnem načrtu. Gre namreč za to, da po tem načrtu ne bodo zaznamovali vsi kraji enakega razvoja, zato bo tudi pri gradbeni dejavnosti in investicijskih vlaganjih v šole to okoliščino upoštevali.

Ugotovitve občinskega sveta za šolstvo kažejo, da je v občini nekaj takih šolskih okolišev, kjer ne samo

da je prirastek otrok minimalen, ampak ga skoraj sploh ni. Spričo tega je logično, da bi bilo v takih krajih docela nesmotrno karkoli na novo graditi ali vlagati v šolske zgradbe kakšne večje investicije. Pač pa bo za takšne okolišve najti drugačen izhod: razmisliti bo predvsem o šolanju učencev, za kar bo morala poskrbeti občina. Svet za šolstvo je na zadnji seji še razpravljalo o primeru Ponikve, kjer naj bi že z novim šolskim letom prešolali 5. in 6. razred, odprto pa je še vprašanje Marije Reke. S tem v zvezi bo naloga komisije pri svetu za šolstvo, da bi čimprej izdelala podroben načrt.

Posebno šolstvo

Problem, ki ga je čutili v občini, so duševno prizadeti otroci. Teh je 120, vendar so jih doslej kategorizirali le 57, od katerih je 25 predvidenih za posebno šolo. Največ defektnih otrok imata šolska okoliša

Liboje in Prebold. Pri tem tu ne gre toliko za socialni, kolikor za določen pedagoški problem. Duševno prizadeti otroci namreč motijo redni pouk, ker mu pač ne morejo slediti, poleg tega pa se morajo prosvetni delavci z njimi prekomerno ukvarjati, kar ima za posledico, da trpi redno delo z ostalimi učenci.

Kljub temu, da so o teh vprašanjih v žalski občini že precej razpravljali, delj od razprav praktično niso prišli. Svet za šolstvo zato meni, da bi bilo vprašanje v glavnem vendarle treba rešiti v prihodnjem šolskem letu, in sicer tako, da bi za vse tiste otroke, kateri bi potrebovali internatsko oskrbo, odprli poseben oddelek pri šoli na Vranskem, kjer poteka pouk le v eni izmeni. Hkrati bo treba poskrbeti tudi za kader defektologov.

Otroško varstvo

Otroško varstvo je problem, ki neposredno zadeva celoten kompleks vzgoje. Njegova vsebina ni samo družinskega, ampak je v enaki meri tudi družbenega značaja.

Kar zadeva žalsko občino, so ankete pokazale, da je na njenem ob-

močju velik odstotek otrok, ki obiskujejo šole popoldne in so zaradi tega v dopoldanskem času brez nadzorstva in varstva, prepuščeni sami sebi. Posledica tega je, da prihajajo v šolo nepripravljeni, pogosto brez kosila, in imajo tudi največ negativnih ocen. Pa ne samo to — posledice se kažejo tudi v iztirjenosti. Zato bodo tam, kjer družine otrokom ne bodo mogle nuditi osnovnih pogojev za zdrav razvoj, morale to nalogo opraviti krajevne skupnosti, kjer pa je ne bodo mogle opraviti te, bodo morali več storiti šolski kolektivi. Pričakovati pa bi bilo, da bi tam, kjer so prosvetni delavci že pokazali neko inicijativo (kakor recimo v Grižah, kjer je problem zlasti pereč), tudi starši pokazali več razumevanja in ta prizadevanja podprli. Težave so zlasti v tem, ker takšno varstvo ne more biti docela brezplačno, poleg tega pa tudi v tem, ker šole nimajo dovolj prostorov, da bi lahko premostili tako, da bi v novem šolskem letu otroke obojestransko zaposlenih staršev sprejeli k dopoldanskemu pouku.

dhr

kam po končani šoli

To je vprašanje, ki pravzaprav niti ni vprašanje. Vsa ne takšno, zavoljo katerega bi nas lahko huje bolela glava.

Naša akcija, ki naj bi odgovorila na vprašanje, koliko je v okraju (po dosegljivih podatkih) kandidatov s pripravljenimi kandidati, ki ne dobio zaposlitve, je namreč pokazala, da jih je precej manj od števila, ki ga je v različnih variantah pogosto slišati. Tako je recimo iz neznanih virov pritomala na dan »novica«, da je pri Zavodu za zaposlovanje delavcev v Celju registrirano kar okrog 200 abiturientov srednje ekonomske šole, ki da jih nikjer nečejo zaposliti. — Kakšna nezaslišanost! Da, potvarjati resnico. Bili so vsega kakšni štirje, toda še ti z nedokazano šolo. V splošnem dandanes na našem širšem področju kandidati s končano srednjo šolo, v kolikor jim šolanje ni nadaljevati, nimajo kakšnih večjih možnosti, da bi živeli od registrature na uradu za delo, ker so še vedno možnosti, da se vključijo v takšno ali drugačno proizvodnjo.

Seveda pa to še ne pomeni, da bi bili v pogledu zaposlovanja docela brez problema. Ti so. In še veliko jih je. Pogosto si jih kandidati delajo tudi sami, s tem, da

nekako skušajo letati previsoko. Toda teh ni mnogo.

Večje težave so z abiturienti osemletk, seveda s tistimi, ki ne morejo ali nočejo v srednje ali strokovne šole in jim mladost ne daje pravic do zaposlitve. (Prepad bi nemara premostila podaljšana osemletka.) Toda tudi teh ni kdove koliko, v prihodnjih dveh letih pa jih bo po statistiki, ki kaže strukturo sodobne družine, še manj, tako da bo problem zaposlovanja malone odpadel (na račun problema, ki ga bo nemara v daljnji prihodnosti čutili v našem narodnostnem smislu).

Najtežje pa je prav gotovo vprašanje zaposlovanja ženske mladine. Po podatkih iz pisma, ki so ga republiški organi naslovili na gospodarske organizacije, je sicer razveseljivo dejstvo, da je naša republika po odstotku zaposlenih žensk takoj za Japonsko in ZSSR, ki sta v svetovnem merilu na prvem mestu, vendar nam odstotek (42,6) še ne pove vsega. Še vedno imamo namreč marsikje opraviti z zastarelimi predsodki, z ščititvijo poklicev na »moške« in »ženske«, zaradi česar tudi srečujemo danes v industriji ženske pretežno kot pričeno delovno silo. Tudi kakšne drugačne kot standardne izbire poklicev za ženske praktično ni. Zelo nizek je odstotek deklet v strokovnih šolah (v industrijskih 4,2, v kovinski in lesni stroki 0,3 oziroma 2,4). To pa pomeni, da na področju strokovnega usposabljanja oziroma odpiranja možnosti za širše vključevanje žensk tudi v druge poklice, dejansko nismo še nič storili. dhr

Skozi drobnogled

Obiskali smo nekatera celjska podjetja in kaj kmalu smo imeli pred seboj dovolj zgovorno sliko, ki prča o tem, koliko več je prošelj kot realnih možnosti za vstop v uk. In čeravno moramo upoštevati pri tem številu tudi tiste, ki zaradi previdnosti pišejo na dvoje ali celo troje podjetij, vendar ostane zaenkrat število tistih, ki nimajo zaposlitve, nespremenjeno.

Pri »Volni« nam je direktor Podsedensk pokazal sveženj prošelj, saj jih je nad sto. In vsakega desetega (deset mest je namreč bilo prostih) so vzeli. In kot da imajo fantje že nekakšno biološko pravico, je tudi od petih javljenih, bilo 4 srečnih. Dekleta pa so ostala na cedilu. Nekaj čez 90 jih je.

In ko smo hoteli vedeti, kolikšne bodo potrebe v prihodnje, smo zvedeli, da so konstantne in se sučejo nekje okrog 10. Še to smo zvedeli: »Najhuje je, ko prihajajo starši in govorijo, da imajo doma dvoje ali troje otrok in da bi želeli, da bi se njihov vendarle zaposli.«

Vodja personalnega oddelka Industrije finomehaničnih aparatov tovarišica Sonja Pušnik nam je zaupala, da so jih od 28 prošeljnikov vzeli v uk 20 in to zopet samo fante, čeprav vemo, da so dekleta prav tako sposobna opravljati ta poklice, včasih celo vestneje in bolj kot fantje. Toda tradicija je močna in le kdaj bomo premagali to ozko gledanje na moške in ženske poklice? Vsekakor pa je tu

problem spoznavno boljši, kajti preostale so poslali v železarno Store, ki bo kot kaže vsaj fantom pomenila odrešitev. Seveda pa je posredi le nekaj nerodnega. Odiščal je učni uspeh, kar je razumljivo (toda v tem uspehu ni naznačenih praktičnih sposobnosti posameznikov in njihova nagnjenja — to je šele stvar daljše prihodnosti); najbrž pa bodo ta pogoj stavili tudi v železarni. In kaj potem?

Enako je v tem pogledu pri Elektromerkatorju, kjer nam tovariš Franc Zolnir — vodja personalnega oddelka povedal, da so sprejeli 18 prijavljenih deklet in 5 fantov.

Pri Ingradu pa še niso zaključili natečaja. Sprejeli bodo kar 110 mladih ljudi. Glede šolskega uspeha tukaj ne delajo težav in je Ingrad s svojo popustljivostjo (ki pa ima korenine prej v poklicni kategorizaciji kot v sodobnejših kriterijih) pribežališče neštetih fantov s slabimi spričevali.

Cepra vemo, da so možnosti pač takšne kot so, je vendarle nedojemljivo, da imamo tako malo razumevanja do deklet, ki bržčas zaradi nezaposlenosti in določenega »družinskega problema« kar nehoti postanejo, lahko in tudi postaja širši in globlji družbeni problemi. »Zvoniti po točiji je prepozno, toda danes še to nikakor ni in prav tako sleherni poletje ne, ko šole pošljejo nove, usposobljene mladoletnike, da se spoprimejo z novimi dolžnostmi — delom in upravljanjem. Kl.

Neizkoriščene možnosti

Vprašanje, kam po končani šoli, bi bilo vsaj za posamezne kandidata docela preprosto, če bi se odprile tudi tistih možnosti, ki jih dejansko imajo. Kakor povzemamo iz razgovora s tov. Vebrom, svetoval-

cem za strokovno šolstvo pri Zavodu za pedagoško službo v Celju, gre predvsem za to, da podjetja in gospodarske organizacije ne sprejemajo rade mladine v priučevanje, v čemer pa ni nič zgrešenega, saj je

prav, da se čim večji odstotek mladine vključi v proces rednega izobraževanja v poklicnih šolah. Toda temu se konservativna miselnost upira. Poklicne šole so namreč v očeh nekaterih staršev še vedno »manjvredne« šole, zato »ni niti misliti, da bi svoje otroke vpisali vanje«.

V resnici seveda takšna stališča nimajo trdne osnove, kajti po pravilih o verifikaciji tudi v našem okraju postopno uresničujemo program, s katerim bodo v bližnji prihodnosti vse šole verificirane. To pomeni, da bodo dobile status poklicnih šol, s tem pa se bo bistveno spremenil tudi status učencev. Po drugi strani takšna stališča zapirajo mladini še tisto zadnjo odprto pot.

Če abstrahiramo torej odpor, ki vlada pri starših do vključevanja svojih otrok v te šole, je vendarle razveseljivo, da se v njih odpira dočlen izhod. Ker namreč srednje šole ne bodo mogle sprejeti vseh tistih učencev, ki so končali osemletko, bi se ti lahko usmerili v strokovne šole. Te sploh ne bodo zasedene. Tako ima recimo tehniška šola v Krškem 110 prostih mest; doslej pa se jih je prijavilo le 70. Tako se je recimo v kmetijski izobraževalni center v Celju prijavilo le 15 dijakov, medtem ko ima ta v vsakem od treh oddelkov po 25 prostih mest. (V okviru tega centra bodo v jeseni odprli še sadjarski oddelk v Krškem, ker nudijo tu velike plantaže v Pleskovcu odlično prirodno lokacijo). Podoben položaj pa je tudi na ostalih strokovnih šolah.

Spričo vsega tega, zlasti pa spričo sprememb, ki bodo v bližnji prihodnosti opredelile položaj naših strokovnih šol in jim dale enakopravno veljavo z ostalimi šolami, bi bilo docela napak, da bi pri izbiri poklicev odločali nekakšni »manjvrednostni« kompleksi. d.

Rešitev sem odkril na matičnem uradu

Tako nam je v veliko začudenje zaupal tovariš Mitja Umnik, referent za poklicno usmerjanje pri Zavodu za zaposlovanje delavcev v Celju. Naše nejeverne poglede je takoj prepričal.

● Odkril sem, namreč splošno znano ugotovitev, da je pri nas število rojstev v upadanju in že čez dve leti se bo to občutno odrazilo pri številu absolventov osnovnih šol. To je pač računica v zraku, ki temelji na dosedanjih potrebah naše industrije in obrti.

● Zaupajte nam, kolikšno je število teh, ki nimajo možnosti vključitve v uk ali nadaljnega šolanja?

● Trenutno stanje v vseh občinah celjskega okraja (razen Videm-Krško in Brežice) kaže, da je dovršilo šolsko obveznost skupno nad 5.900 dijakov. Od tega 45 dijakov v nižjih razredih osnovne šole, 142 v petem razredu, 468 v šestem, kar 794 v sedmem ter 2.468 v osmem razredu. Torej je prvi problem tistih, ki nimajo končano osnovno šolo, saj jih je 1.450. Poleg tega pa kažejo realne možnosti, da od 2468 osmošolcev kar 200 dijakov predvsem deklet nima nobenih izgledov za vključitev v uk.

Poleg rednega visokega odliva v sosednje okraje jih bo okrog 600 nadaljevalo šolanje na srednjih šolah, okrog 200 jih bo ostalo doma na kmetijah, 300 jih bo vstopilo v redno delovno razmerje, medtem ko je učnih mest prostih le 600. Tako imamo z lanskoletnimi (110) skupno torej kar 510 nezaposlenih deklet.

● Za fante torej ni težav pri iskanju poklica?

● Žal so dekleta v podrejenem položaju. Fantov nam celo primanjkuje in resno premišljujemo o uvozu fantov od drugod.

● Kaj pa z dijaki, ki niso končali osnovne šole?

● Šele letos so tudi na šolah začeli te primere obravnavati bolj življenjsko, saj bo v občinah Celje, Laško, Sentjur in Smarje okrog 500 dijakov nadaljevalo šolanje v sedmem ali v osmem razredu. Seveda pa je to le delna rešitev. Večina jih ostaja v breme staršem in bržčas tudi sami sebi.

● Kako to, da podjetja v taki mali meri nudijo redno zaposlitev mladim?

● Gotovo je to v mejah možnosti. So primeri, ko se branijo mladincev zaradi zaščite, ki jo uživajo do 18. leta. Posebno pereče je to v okviru ekonomskih enot, kjer so vezani na skupni učinek.

● Kako pa je z odpiranjem novih delovnih mest?

● Doslej smo mnogo napravili, posebno letos; težave pa nastopajo v težnji podjetij po dolgoročnih kreditih, medtem ko nam sredstva in smotrnost nakazujejo le kratkoročno kreditno politiko zaradi naglega obračanja sredstev. Kjerkoli se le da, skušamo s pametno investicijko

politiko reševati stanje. Vložili smo sredstva pri »Topru«, pri zavodu za rehabilitacijo invalidov, v »Zični« in drugod. Prav tako smo dotirali zavod za napredek gospodinstva za tečaj za nego stanovanja in 6 tedenski tečaj za nego bolnikov na domu. Tu smo usposobili okrog 50 deklet.

● Kje vidite rešitev, če smatramo, da je zadeva z upadanjem rojstev zgolj naravni pripomoček?

● Vsekakor to ni rešitev. Prepričan sem, da bomo do konca leta nekaj teh deklet že zaposlili, toda okrog 250 jih bo ostalo in tem se bo prihodnje leto znova priključilo novo število. To je zaskrbljujoče. To v nekem smislu pripomore k temu, da je poklicno svetovanje več ali manj abstraktno, kajti tudi v ostalih primerih — pri tistih, ki dobe zaposlitev — vse prej odločajo drugi pogoji — in šele navsezadnje ugotovitev naše službe. Dijak — mladenič ali mladenka sta s 15. leti bržčas dezorientirana, saj jima v večini primerov kaže, da se oddolčita za vse drugačni poklic, kot pa bi si želela, kajti prvi predpogoj je dobiti mesto. Osnovna rešitev je v dosedanjem in perspektivnem planiranju kadrov ter v bolj sproščeni in dinamični investicijski politiki za odpiranje novih delovnih mest. -ik-

Tudi jaz bi rada zaposlitev

Teško bi bilo naštet vse, kar je naša družba storila za boljše, lepše in bogatejše življenje mladine. Vse kar delavec — upravljavec ustvarja, ustvarja tudi za mladino — za svoje naslednike. In kakšna posebna skrb je posvečena mladim in kaj vse so žrtvovali naši narodi v času socialistične revolucije, da bi predvsem mladim pripravili tla za jutri.

Toda tokrat je stekla beseda o tistih mladih, ki stoje na pragu življenja, ne da bi vedeli, kaj naj store danes in kaj jim bo prinesel »jutri«. Ni jih mnogo, a vendar dovolj, celo preveč. V našem okraju dosega to število mejo 300 in če še dodamo vsem tem mladim absolventom osnovnih šol vse tiste, ki so lani ali letos ali morda že predlanskim zaključili svojo obveznost nekje od tretjega pa vse do osmega razreda, potem to število seže kar blizu 2000.

Nekje se je za hip — in ta je lahko daljši — pretrgala nit njihove vsakodnevne zaposlitve. Včeraj so še bili v šoli, danes niso dobili zaposlitve in jutri? Zastali so nekje na sredi in v mnogih primerih brez lastne ali tuje krivde.

Stoje in čakajo, kdaj jih bo zagrabil tok življenja ter odnesel s seboj k dobremu ali slabemu.

In čeprav je tem mladim posvečeno toliko skrbi, se zdi, kot da so prepuščeni slučajju; in prav ta slučaj je problem — velik problem slehernega mladega človeka med 15. in 16. letom, ki bi želel postati koristen član družbe.

Dorasel je in se zaveda, da je čas, ko je treba svoje sile usmeriti v delo, toda kamorkoli se obrne, ga čaka razočaranje, ki je v svoji administrativni posplošnosti tako preprosto, a za mladega človeka tolikan usodno — »pri nas so vsa mesta zasedena«.

V Šaleški dolini največ prometnih prekrškov

V preteklem letu se je pred sodnikom za prekrške Hermanom Kraljem v velenjski občini zagovarjalo 1025 obdolžencev, od katerih jih je kar 918 bilo kaznovanih.

Sodnik za prekrške je v svojem poročilu, ki ga je podal na zadnji seji občinske skupščine Velenje v Soštanju, posebej poudaril problem naglo rastočega števila prometnih prekrškov, kjer so največji povzročitelji kolesarji kot najbolj množični koristniki javnih cest. Nič manj pereče pa ni vprašanje delikventov, ki se vozijo brez opravljene izpita za razne vrste motornih vozil, in tisti, ki ne upoštevajo prometnih znakov. Tako so kar v 12 primerih morali odvzeti vozniška dovoljenja za dobo od 1 do 3 mesecev.

Problem, ki pa postaja vse bolj očiten in ima sezonski značaj, pa so prekrški zoper javni red in mir. V zadnjem času je to posebej občutno v Soštanju in Velenju, kjer skorajda ne mine sobota ali nedelja brez hujših pretepev. V vseh primerih je botrovala vinjenost in prav zato je občinska skupščina dala sodniku za prekrške posebno poročilo da naj čim strožje obravnava podobne primere, obenem pa je razpravljala o potrebi po oostrih splošne kontrole nad gostinskimi podjetji, ki že pijanim gostom kljub prepovedi strežejo alkohol.

Prav tako pa je občinska skupščina izdala priporočilo vsem delovnim organizacijam o potrebi po razširjenem preventivnem delu na področju prometne vzgoje, varstva in vzgoje mladine ter se izrekla za poostreje represivnih ukrepov. Sklenili pa so tudi, da bodo število veselic omejili. -ik-

NARAVNI FAKTOR

(Kozerija)

Menda ne odkrivam kakšnega novega smodnika, če pravim, da igra pri zaposlovanju žensk največkrat prvo violino, tako imenovani naravni faktor. To prepričanje mi je vcepilo v glavo spoznanje, da je v naši administraciji največ takih žensk, pri katerih je naravni faktor močno poudarjen. In kaj je pravzaprav ta naravni faktor? Takoj vam praktično razložim.

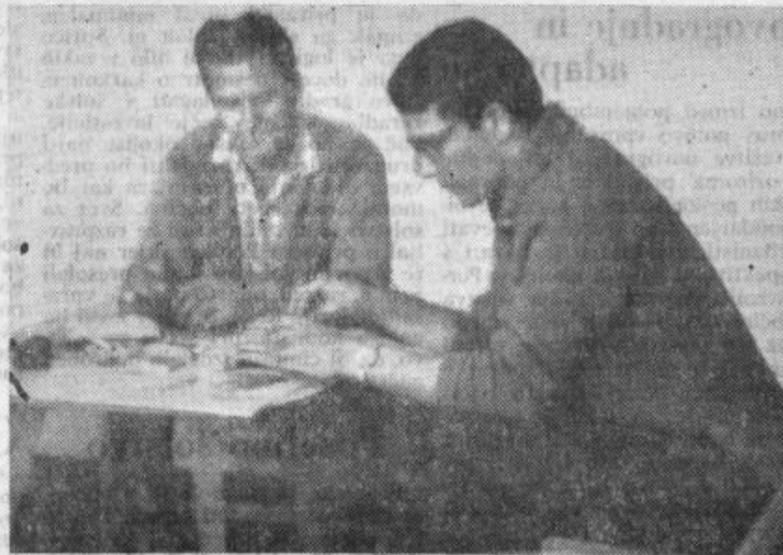
K nekemu šefu je prišlo dekle, če bi jo nemara hoteli vzeti v službo. Šef, za katerega je bilo v prvi vrsti važno spričevalo, ki ga je dekletu dala narava, se pravi, naravni faktor, jo je samo strokovno pogledal in takoj ugotovil, da na žalost nima zadostnih kvalifikcij.

Pa je prišlo drugo dekle. Šef, ki je imel pomembno besedo, jo je brž testiral z očmi, pri čemer se nikakor ni mogel upirati njenemu nenavadnemu naravnemu faktorju. Zato jo je na hitro testiral še z jezikom, nato pa jo pospremil do kadrovskega oddelka.

— Naredil vas bom za tajnico, ji je rekel med potjo. — Saj veste, tajnica mora nekaj reprezentirati. Za to pa ni dobra vsaka punčara.

Šef je imel prav; če mu ne verjamete, lahko pogledate okrog sebe: vsepovsod vam bodo padali v oči naravni faktorji; žensk brez njih skoraj ne boste videli (seveda v administraciji; toda treba je vedeti, da imamo pri nas tudi še proizvodnjo).

oh

Jože Klančnik v razgovoru z Mitjo Umnikom, poklicnim svetovalecem pri Zavodu za zaposlovanje v Celju

Sonce, voda, zrak - letni dopust

Spet je prišel čas, ko se civilizirani ljudje spreminjajo v občasne nomade. Svojega blaga ne ženejo pred seboj kot nekoč pastirski narodi črede — nosijo ga s seboj v žepih. V dopustniške dni vlagajo ljudje ne samo svoje prihranke, vlagajo tudi brez števila upov in obetov.

Res je, malokje v svetu je oddihu in rekreaciji delovnega človeka posvečeno toliko skrbi kot v naši socialistični družbi. Skoraj ni večjega kolektiva, ki bi ne omogočal svojim članom cenen in izdaten počitek po enoletnih naporih. Žal ne moremo postreči s številkami, koliko ljudi je trenutno na dopustih, kje so in kaj počnejo. Da pa jih je veliko kje na Jadranu ali v hribih, za rekami in ob jezerih, je očitno. Treba je stopiti samo v urade, v trgovine, v delavnice. Povsod so prazna delovna mesta, nezasedene mize in razredčeni prodajalci pred obleganimi pultji.

Na tej strani poskušamo v nekaterih fragmentih prikazati odmeve in odnose dopustniškega obdobja. Predvsem smo dali besedo tistim, ki imajo zaradi počitka drugih sami največ dela in težav. Sicer pa tudi dopustnikom težav ne manjka. Začnejo se ob pripravi, pripravljajući prtljage, pri naloževanju, finančni kvoti, pri odhodu, prevozu, ob zvezah, pa tudi v letovišjih samih. Nadaljujejo se z opeklinami, z žejno in vročino, ki ne tall samo sladoled temveč tudi denarnico. Končajo se težave v trenutku, ko se vrnemo dopustniki domov, inventirajo prtljago in mošnjičke ter ugotovijo, da so pravzaprav šele v tem trenutku godni za pošten počitek.

Glavna sezona je tu. Ljudje že odhajajo na dopuste. Tisti, ki smo ga planirali za poznejše mesece, jim to kar zavidamo. Saj v celjskem bazenu včasih še toliko prostora ni, da bi se lahko človek lahko v redu zmočil. Ob Savinji pa tudi kar mrgoli kopalcev. Zato je morje skoraj edina rešitev. Precej podjetij in ustanov ima tam svoje domove, zato večina ljudi preživi svoj letni dopust v teh. Precej je pa tudi takih, ki gredo na dopust na svojo pest. Taki so največkrat razočarani. Ker si pravočasno ne priskrbijo rezervacij za prenočišča, ostanejo pogosto brez njih. Ne preostane jim druga rešitev, kot da gredo spet v hotel. Tam pa odrinejo lepe tisočake. Zato se vsako leto več ljudi obrača na turistične urade, da jim rezervirajo prenočišča in oskrbo v počitniških domovih vzdolž Jadrana in v drugih turističnih krajih.

Največje zanimanje je za Srednji Jadran, ker so cene tam najbolj ugodne, so nam povedali pri celjskem Kompasu. »Povpraševanje je dosti večje kot je pa prostih kapacitet. Zato večini žal ne moremo ustreči, predvsem zdaj v glavni sezoni. V vseh večjih letoviških krajih ni za julij in avgust moč dobiti prostega mesta. Vsi počitniški domovi so zasedeni, hoteli so pa za naše delovne ljudi še predragi in zato ne pridejo v poštev v veliki meri.«

Povedali so nam tudi, da je veliko povpraševanje za Ohrd, kjer so pa domovi do konca avgusta zasedeni. Tudi v Biogradu ni več prostih mest. Težave so predvsem v tem, da se ljudje zanimajo za najbolj znane letoviške kraje. Za manjše kraje, kjer bi lahko letovali udobneje in ceneje, se pa ne navdušujejo. Pristavili so še, da je predvsem naloga tiska, da ljudi seznanja z manj znanimi kraji, sami pa da so že na tem področju dosegli vzpodbudne uspehe. Lani so nekaj ljudem omogočili letovanje na Pagu, letos bodo pa ti znova odšli tja, pa še nekaj novih interesentov imajo. Pag se odlikuje predvsem po dobri postrežbi in čudoviti plaži.

Dosedaj smo priskrbeli že okoli 300 rezervacij za čez tisoč oseb. Zanimanje pa iz dneva v dan narašča. Tudi za izlete v tujino je precejšnje povpra-

ševanje. Letos smo izlete povečali za dvakrat. Čeprav je sezona zanje pomlad in jesen, se ljudje še vedno pri-

javi. Ker je mesec junij tisti čas, ko se začnemo resneje pripravljati na dopuste, ni torej prav nič čudno, da so dvigi iz hranilnih knjižic prav v tem času najpogostejši.

Hkrati s tem pa ugotavljamo še drugo razveseljivo dejstvo. Letos so v stalnem porastu tudi hranilne vloge. Vlagatelji so v maju in juniju vložili 320 milijonov dinarjev, kar nam kaže, da je večina že ugotovila, da se denar, ki je naložen v banki, lepo obrestuje. Po drugi strani pa je povečanje hranilnih

kjer bi lahko poceni preživeli dopust, je padlo. Padec obiska smo opazili tudi v zdraviliščih, ki so bila lani v tem času in skozi vse leto bolj zasedena.

Za izlete, ki jih prirejajo, je še vedno precejšnje povpraševanje. Po številu so presegli že lansko letoletno. Naročil, predvsem kolektivnih, je veliko. Imajo pa težave s prevoznimi sredstvi, ki jih nimajo vedno dovolj. Računajo, da bo v juliju zanimanje za izlete padlo, naraslo bo pa spet v prvih jesenskih mesecih.

Kaj lahko iz vsega tega zaključimo? Predvsem to, da je zanimanje za letovanje na morju letos izredno naraslo. Ker pa hočejo ljudje na dopust v že priznane letoviške kraje, bomo morali na sicer manj znane, pa prav tako prijetne in kar je še važnejše — cenejše obmorske kraje — bolj opozarjati. Vsem dopustnikom pa še naša želja — dosti sonca in veliko prijetnih dni.

-Me.

A piva ni, in ker ga ni, vsaj vročga čaja se napi...

V mesecu maju in juniju so Celjani iz hranilnih knjižic dvignili

dvesto trideset milijonov din

Naj še tako premišljujemo in tuhtamo, nič ne pomaga - dopusti so bili in so še vedno izredno draga zadeva. Marsikdaj že v štirinajstih dneh skopnijo vsi tisti tisočaki, ki so se čez leto nabrali v hranilni knjižici. No, če je bil dopust tak kot smo si ga želeli, je takole izgubo kar lahko prenesti. Če pa je dopustniku na primer ponagajalo vreme, če ni prišel v urejeno okolje, ali če ga je kdo po nepotrebem obral za kakšen tisočak preveč, potem dopust prav gotovo ni več najveselejši čas leta. No, v upanju, da so Celjani in okoličani letošnje dopuste premišljeno planirali in da jih bodo tudi lepo preživeli, smo v Komunalni banki v Celju povprašali, kako so se dopustniki »finančno« pripravili na počitnice. Šef likvidature v banki - tov. Hlačar nam je povedal zanimive reči:

»Na območju, ki ga zajema celjska komunalna banka s svojimi ekspoziturnimi in podružnicami - to pa je območje celjske, žalske šmarske, konjiške, šentjurske, mozirske in laške občine - je več kot 36 tisoč 700 vlagateljev. Če bi to primerjali s številom prebivalstva, bi ugotovili, da ima vsak drugi Celjan hranilno knjižico. Torej je čez leto velik del prebivalcev teh občin skrbno vlagal prihranjeni denar, seveda pa ga zdaj prav tako skrbno tudi dviguje.« se je tovariš Hlačar vedro nasmehnil.

V mesecu maju in juniju so se namreč dvigi iz hranilnih knjižic močno povečali. V teh dveh mesecih so vlagatelji dvignili kar 230 milijonov dinarjev, to pa je nedvomno že čedna vsota. Večina tega denarja gre za dopuste - tako so nam povedali v banki; nekaj pa tudi

za nabavo kurjave in ozimnice. Ker je mesec junij tisti čas, ko se začnemo resneje pripravljati na dopuste, ni torej prav nič čudno, da so dvigi iz hranilnih knjižic prav v tem času najpogostejši.

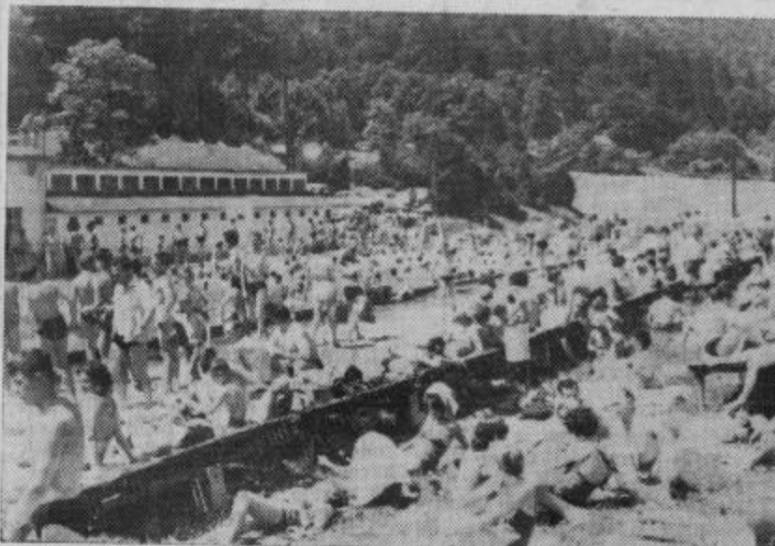
Hkrati s tem pa ugotavljamo še drugo razveseljivo dejstvo. Letos so v stalnem porastu tudi hranilne vloge. Vlagatelji so v maju in juniju vložili 320 milijonov dinarjev, kar nam kaže, da je večina že ugotovila, da se denar, ki je naložen v banki, lepo obrestuje. Po drugi strani pa je povečanje hranilnih

vlog tudi odraz razmeroma dobre situacije na našem trgu, ki je ves čas enakomerno preskrbljen z najrazličnejšimi artikli, tako da so potrošniki lahko v glavnem brez skrbi, da jih bodo lahko vsak čas dobili.

Če torej sklepamo po dve sto tridesetih milijonih, ki so jih vlagatelji komunalne banke in njenih ekspozitur in podružnic dvignili v zadnjih dveh mesecih, bodo letošnji dopusti lepi in polni prijetnih doživetij. Tako pa je tudi prav!

-ij-

V Rimskih Toplicah preko 30° Celzija

V Rimskih Toplicah ima voda v tem času nad 30 stopinj Celzija, tako, da je zlasti primerna za tiste, ki imajo radi bolj toplo vodo. Dotok vode je nekoliko slabši kot pred leti, vendar je še dovolj velik. Ob ponedeljkih je kopalnice zaprto zaradi izmenjave vode.

Bazen upravlja turistično društvo, zanj pa se poteguje gostišče »Stara pošta«, kateremu je nekoč že pripadal. Pravijo, da bi bilo dobro pod sedanjim bazenom zgraditi še enega, v katerem pa ne bi bila termalna voda. »Stara pošta« ima v Rimskih Toplicah 38 ležišč, od tega deset v vikend hiškah, precej ležišč pa imajo tudi zasebniki.

10 ZAPOVEDI ZA DOPUSTNIKE

- Na vsak način poskusi najti soglasje družine za kraj in čas dopusta. Če ne, ti bo sleherni malenkost bridko očitana: če bi mene poslušal...
- Stegni se, kolikor je dolga odeja. To pomeni izberi tak kraj in stroške, ki jih premoreš. Prospektu verjemi samo do polovice, drugo polovico moraš imeti, drugače prideš domov »per šubo«.
- Ne nosi s seboj celih omar. Od tega imajo korist le nosači. Če si nežnega spola, vedi, moški ne marajo veliko obleke...
- Ne vsiljuj se tujcem. Oni so gostje in ti moraš postati gostitelj. Spomni se na ono: Lačna vrana sito pita...
- Ne razmetuj z napitninami. Promet je tak, da se te nihče ne bo zapomnil in ti dal drugič prednost.
- Predvsem vzemi s seboj veliko dobre volje. Natančnost in amisel za redoljubje pusti doma. Če zdravnik pravijo, da za živčne ni morje, potem niso mislili samo na vročino...
- Kar se plavanja tiče, posnemaj Dalmatince: Voli more, drž se kraja!
- Če letuješ v manjših krajih, se zanimaj za postajo Ljudske milice, za bližnjega zdravnika in lekarno.
- Predvsem ne sili svoje okolice, da se podredijo tvojim navadam in kspicam. Se tako hud pes je v tui hiši plah...
- Pojdi iz letovišča vsaj dan prej, ko ti steče dopust. Počitek ti bo potreben.

Meka Počitniške zveze

Da bi zvedeli, kako bodo v poletnih mesecih letovali mladinci, smo se za informacije obrnili na Počitniško zvezo. Povedali so nam, da so prvi dopustniki že odšli. To so predvsem absolventi srednjih šol, ki so se odpravili po opravljenem zaključnem izpitu na tradicionalno maturitetno potovanje. Navada je že, da se zaključni razredi včlanijo v PZ v celoti, ker imajo na potovanju velike ugodnosti in po-

bo pa skozi vse leto zasedeno. Izmene so vsakih 10 dni, tako da bo lahko letovalo tam najmanj 2000 mladih iz vse Jugoslavije. Zanimanje za Makarsko je izredno in že zdaj je zavrženih 140 želja. Zato se jih je dosti odločilo za druge obmorske kraje, kjer bodo kot člani PZ prav tako imeli popust.

»V Makarski bo pa letos še lepše in udobneje,« so nam povedali, »saj je nov velik hladilnik, nova plinska peč, sanitarije so urejene in nova moderna zidana kuhinja. Vse to je veljalo okoli 13 milijonov, veliko so pa naredili

mladinci s prostovoljnimi delom.« Zvedeli smo tudi, da se mladi zelo zanimajo za izlete, ki jih posamezne družine prirejajo za svoje člane.

»V celjskem okraju je trenutno okoli 2000 članov PZ. Število se pa nenehno veča. Pred kratkim se je včlanilo 95 vajencev iz šolskega centra Borisa Kidriča. Družine PZ so pa tudi v kmetijski zadrugi in v JNA. Skoraj vsi bodo šli kam letovat. Veliko, predvsem tisti, ki so že zaposleni, pa bodo del dopusta preživeli v počitniških domovih, če jih podjetja imajo, ka-

Z lanskoletnega prostovoljnega dela v Makarski

Vlado Smeh: Dopustnik

Strela, ubijalka na Kozjanskem

Ni bilo dosti oblakov. Sonce je sopparno pripekalo, nad Bohorjem so leno polzeli posamezni kopasti oblaki. Kmetje so še dolgo delali na polju. Največ jih je bilo v ribezovih nasadih, kjer je trgateg v najširšem razmahu. Popoldne so posamezni bliski švignili med redkimi oblaki. Temen velik oblak se je zleknil od Buč do Lesičnega in niti ni bil tako grozeč. Ljudje so pred ploho sicer stopili pod streho, toda hujše nevihte niso pričakovali. Glasovi radijskih sprejemnikov so se prelivali med sešestenje deževnih kapljic. Vendar je tokrat nevihta bila grozeča, kot na Kozjanskem še ne pomnijo.

Na Bučah je blisk zaparal v transformator, ki baje ni vzemljen. Strelo so začutili v bližnjih hišah, razbila je elektromotor in udarila v kmetijskega delavca Karla Vaha, ki je bil na mestu mrtev. Pravijo, da je sedel pri matici blizu električnega vtikala.

V Lesičnem je nekdo poprosil gospodinjstvo Slavico Kotnikovo, naj mu posodi dežnik. Z dežnikom je stopila med vrata, nastal je močan prepah. Hitro je izročila dežnik, toda strela je bila nagla. Blisk in grom hkrati in gospodinja Slavica, mati štirih nepreskrbljenih otrok je omahnila na pragu. Najstarejši otrok je star komaj 9 let. Streljše ni bilo dovolj groze. Na Zecah pri Bučah je v tistem času vedril pod lipo z železnimi vilami v rokah solar Anton Zlender, star 12 let. Vile so zažarele v ognju, dečka je vrglo od lipe in otrdel je v blatu, ki je brizgnilo po otemnelim licu. Otroške oči so začudeno, prazno zrle proti nebu, kjer se je izza oblakov prikazoval sonce.

Nevihta je minila, nihče v okolici ni slutil, da je strela, ki je tokrat le poredkoma zaparala med oblaki, bila tako razbojniška ubijalka. Toda kmalu so ljudje pritekli v Kozje po zdravnika, s treh različnih strani hkrati

Ljudje so se zgrozili. Kratka nevihta je zahtevala na Kozjanskem tri žrtve v istem času: mlado mater štirih nepreskrbljenih otrok, kmetijskega delavca in pionirja. Ob nevihtah mora-

mo biti previdni. Kozjanska tragedija je preveč kruto opozorila. Izogibajmo se dreves med nevihto, izogibajmo se električnih naprav in prepaha. To je bilo v četrtek, 4. julija.

Se nekaj tednov in konec bo vsakodnevnim igram in sproščeni neobveznosti mladih cicibanov, ki so se pred dnevi poslovili od vrta. Vsi so se že vpisali v šolo in sleherni je pri vpisu prestal kar temeljit izpit. Moral je razlikovati barve, uganiti število kroglic in pripovedovati o tej ali oni sliki, kaj predstavlja. No, prav ti, ki so dve ali celo tri leta obiskovali vrtec, niso imeli pač nobenih težav. Kajti v vrtcu niso poznali zgolj igre. Marsikaj so se že naučili, saj jim obnova kratkega filma ali igrice ni delala preglavic. Pa ne le to: marsikdo bi se že lahko kosal z dijaki v prvih razredih v risarski spretnosti. In koliko različnih modelov so izdelale te drobne roke. Skrbno nadzorstvo tovaršice jih je le usmerjalo, da so čim lažje premagovali začetne težave.

Se to: pri odhodu so zaželeli svojim naslednikom, da dočakajo nov otroški vrtec, kajti čeprav so radi hodili v vrtec, jim stavba sama ni bila všeč. Na sliki: 43 cicibanov velenjskega vrta, ki odhajajo v šolo

„Noči ob jezcu“ v izvornem okolju

Potlej, ko si drugega in edinega nagrajenega dramskega dela z zadnjega dramskega razpisa Zveze Svobod in prosvetnih društev, »Noči ob jezcu«, nikjer niso drznili uprizoriti, češ da je preveč zahtevno, predvsem v tehničnem pogledu, so se ga lotili v domačem kraju in delo Rudija Lešnika-Sotelskega je doživelo svojo krstno uprizoritev v režiji Jožeta Brileja, solskega upravitelja v Podčetrtku, izvajalci pa so bili člani domačega kulturno-prosvetnega društva.

»Noči ob jezcu« so uprizorili na večer pred praznikom Gornjega Obsotolja, ki so ga naselja Podčetrtek, Imeno, Virštajn in sosednje onstran Sotle posvetili spominu Eda Leskovarja, še le nedavno razkrite osebnosti in ene izmed prvih žrtv iz NOV v teh krajih.

Dramsko delo sicer ni namenjeno prav tem dogodkom, vendar zajema živo dogajanje iz vojnega časa, ko se je ob Sotli vlekla dvojna pregraja iz boječe žice, ki so bile med njo na gosto posejane mine, a ob meji so ne-nehno koračile patrolje.

Kulturno-prosvetno društvo v Podčetrtku je z občutkom uprizorilo zgodbo, ki vsebuje toliko nasprotij, kakor jih je rodila vojna, ko so bili »nedolžni krivi, a krivci niso poznali greha«, ko je celo preprosta mlinarjeva družina, ki je živela na mejišču ob Sotli zaživela razpeta med vsa ta nasprotja, v katerih sta skušala mlinar in mlinarica ohraniti domači mir.

Nezlomljivost, ki jo »Noči ob jezcu« vseskozi izpričujejo, je dokazalo tudi ljudstvo ob Sotli, ki je podrla žične pregrade, reguliralo Sotlo, postavilo železniško progo in si bratsko seglo

v roke s tovariši čez Sotlo, da bi skupaj doseglo še večje uspehe. Priznati jim moramo voljo, neuklonljivo voljo, kakor jo je dokazalo tudi kulturno-prosvetno društvo v Podčetrtku, ki je s skromnimi tehničnimi sredstvi doseglo lep učinek predstave in ganilo okoli pet sto src s spomini iz časov, ki so nam lahko samo svarilo, da se kaj takega ne sme več ponoviti.

V PONEDELJEK V NOVIH PROSTORIH

Slednjič se je s preselitvijo občinske skupščine iz Soštanja v Velenje uresničil davno sprejeti sklep. V svojih novih prostorih - to je v bivši upravi rudnika lignita Velenje - bo občinska skupščina začela s poslovanjem v ponedeljek. Sočasno pa je upravni aparat občinske skupščine Velenje spreminil dosežanje uradne ure (torek, sredo in petek) tako, da bodo odslej imeli uradne dneve kot vse ostale upravne inštitucije, to je v ponedeljkih, sredah in petkih.

V prostorih sedaj že bivše občinske zgradbe v Soštanju pa bo s ponedeljkom zaživel krajevni urad, ki bo imel matično službo ter bo vršil prijave in odjave in izdajal potrdila za živinske potne liste.

KRATKE

V MAČKOVCIH - IZLETNIŠKA TOČKA BRESTANIČANOV

Pred leti je ribiška družina Brestanica uredila v Mačkovcih dva ribnika za gojenje krapov in je v bližini le-teh postavila lično hišico, ki je služila za okrepčevalnico. Zal pa so lani kar pozabili nanjo in šele kritika na zboru občanov je znova vnesla življenje vanjo. Ribiči so organizirali, da je vsako nedeljo oskrbljena z jedili in pijačo ter tudi s prijetno glasbeno zabavo domačih godcev.

Te dni pa so začeli s prostovoljnim delom urejati do bifjeja ceste, da bo možen prevoz z osebnimi avtomobili.

GLASBENI VEČER V RADEČAH

Pred dnevi so gojenci nižje glasbene šole v Radečah priredili prijeten glasbeni večer pred polno zasedenim dvorano. Predvsem mladi harmonikarji so imeli velik uspeh. Ta nastop so organizirali ob odhodu dolgoletne ravnateljice glasbene šole v Radečah tovaršice Krisperjeve, kateri so ob zaključku večera podarili lep šopek cvetlic.

SEZONSKO DELO

Večina delovnih organizacij v konjski občini je letos sprejela večje število dijakov na sezonsko-poučniško zaposlitev. Podjetja so na ta način nekako zagotovila nemoten potek proizvodnje v času dopustov, mladenca pa ima možnost zaslužka za šolske potrebščine v jeseni.

Ker je bilo potrošnikov več, kot je zmogljivost, so jih razdelili v dve skupini, tako da vsaka skupina dela le po en mesec.

Enostranska usmeritev

PRIPOMBE K DELU STANOVANJSKIH SKUPNOSTI V VELENJU IN SOŠTANJU

Letošnji družbeni plan občine Velenje (doslej Soštanj) skuša usmeriti stanovanjske skupnosti k hitrejšemu razvijanju otroškega varstva in vzgoje ter pomoči ostarelim in bolnim na domu. Napotilo je umestno, ker je sedanja usmeritev tako stanovanjske skupnosti v Velenju kakor tudi v Soštanju (kjer dejansko šele začenja živeti) dokaj enostranska. Ozreli pa se je treba po vzrokih.

Ljudski odbor je letos predvidel v občinskem proračunu: velenjski stanovanjski skupnosti 1.280.000 din, soštanski 1.080.000 din, krajevnim odborom pa po 200.000 din dotacije. Občinski ljudski odbor torej ni brez posluha za materialno osnovo krajevne samouprave. Pomanjkljivost pa je v tem, da sistem financiranja te samouprave še ni dovolj trdno izoblikovan. Tudi osnutek občinskega statuta ga ne ureja povsem zadovoljivo. Statutarno določilo sicer pravi, da določa sredstva — gre za tisti del sredstev, ki jih daje krajevnim skupnostim občina — vsakoletni občinski proračun. Vendar pa sedanji osnutek ne fiksira virov, iz katerih naj bi pritekala občinska sredstva in ne določa meril, ki naj bi vplivala na višino sredstev, kot to zagotavljajo mnogi drugi občinski statuti. To pa povzroča negotovost krajevnih skupnosti glede tega, s kakšnimi občinskimi sredstvi lahko računajo. Spričo te negotovosti si najbrž tudi lahko razlagamo, zakaj sta se velenjska in soštanska stanovanjska skupnost vrgli predvsem na delo s hišnimi sveti in na servise. Stanovanjski skupnosti namreč dobivata 3 % stanarine, drugi vir dohodkov vidita v svojih servisih, zato pa se manj intenzivno ukvarjata z nekaterimi prvenstvenimi dejavnostmi (z otroškim varstvom, družbeno prehrano, z nudenjem pomoči na domu ostarelim in bolnikom ipd.).

Razen občinskih virov (in seveda prispevkov občanov) predvideva osnutek občinskega statuta tudi pomoč delovnih in drugih organizacij pri razvijanju nekaterih dejavnosti krajevnih skupnosti. Nekatera podjetja so že dokaj prispevala. Vendar pa je iz razgovorov s predstavniki krajevnih odborov SZDL in stanovanjskih skupnosti moč povzeti trditve, da posamezna podjetja ne čutijo posebne nujnosti za nekatere dejavnosti stano-

vanskih skupnosti, ki naj bi razbremenile družinska gospodinjstva, ker zaposlujejo v glavnem moške (na primer rudnik). Druga podjetja, ki zaposlujejo precej ali večinoma ženske, pa se spričo intenzivnega investiranja težko odločijo za to, da bi oddvojila del sredstev tudi za te namene. Vse to vzbuja vtis, da v delovnih organizacijah — in tudi v občinskih organih — še ni povsem prodrla spoznanje, da so tudi otroško varstvo, družbena prehrana in podobne dejavnosti neločljiv sestavni del splošnih pogojev za gospodarjenje. Tudi takšna miselnost — tako kaže — močno vpliva na enostranski razvoj stanovanjskih skupnosti. Z njo bi se bilo treba odločneje sprijeti.

Tretji vzrok navajajo nekateri predstavniki krajevnih odborov SZDL in stanovanjskih skupnosti, ki pravijo, da se mnoge družine spričo sorazmeroma visoke življenjske ravni precej zapirajo same vase ter ne kažejo posebnega interesa za posamezne dejavnosti stanovanjskih skupnosti. V Velenju — tako pravijo — so številne družine v anketi odgovorile, da si vsaka zase priskrbi varstvo otrok. Anketiranci so se zavzemali predvsem za otroška igrišča pri posameznih stanovanjskih blokih. Pojav bržkone zasluži globljo analizo. Tudi v Soštanju zatrjujejo, da doslej občani niso pritiskali na razvijanje otroškega varstva in na ustanavljanje drugih servisov za razbremenitev gospodinjstev, ker spričo precejšnjega števila nezaposlenih žensk ni bilo težko dobiti perico ali snažilko na dom. Dejansko je med zaposlenimi v občini le 25 % žensk. To število pa se bo že letos dokaj povečalo, ker bodo nekatera podjetja zaposlila precej žensk.

Mar ne govorijo podatki dovolj prepričljivo o nujni nalogi zlasti občinskega ljudskega odbora in političnih organizacij, da oblikujejo hkrati tudi ustrežnejši koncept bodočih krajevnih skupnosti, ki bo le-te usmerjal predvsem tudi na razvijanje dejavnosti, brez katerih občani — proizvajalci ne bodo mogli zadovoljevati svojih vsakodnevnih potreb, kar bi vsekakor vplivalo na njihovo proizvodno delo.

Miro Zakrajšek

Kdaj bo Velenje dobilo samopostrežno trgovino

Preskrbo z zelenjavo so v zadnjem času v Velenju že nekako uredili, vendar pa je ukinitve zelenjavne trgovine kmetijskega gospodarstva Salek, ki je sedaj pripojeno poslovnemu združenju energo kemičnega kombinata v Velenju

PROSLAVA 100-LETNICE RK V LOKI PRI ZIDANEM MOSTU

V počastitev 100-letnice RK so v Loki pri Zidanem mostu nastopili pionirji s pravilčno igro Frana Roša »Desetnica Alenčica«. Ob tej priložnosti se je uprizoritev udeležil tudi avtor, ki je bil prvič v »Trubarjevi Loki«.

S. K.

V spomin Mihaelu Plašu

Te dni nas je zapustil Mihael Plaš — učitelj v pokoju, ki je nad 40 let poučeval v Velenju.

Velik narodnjak in spoštovani vzgojitelj nešteti generacij se je rodil v Zihpolju pri Celovcu 1891. leta. Učiteljske je obiskoval v Celovcu, kjer je tudi maturiral. Vrsto let je služboval na Koroškem, nekaj časa v Rablju. Ker pa se je pri plebiscitu preveč izpostavil, so ga pregnali in je prebežal v Jugoslavijo, kjer je sprva dobil mesto učitelja v Veliki Dolini, 1921. leta pa je prišel v Velenje, kjer je dočkal upokojitev. Tudi njega je že v prvih mesecih okupacije doletela usoda izseljenca. Zivel je v Medvedži pri Trsteniku v Sumadi-

ji. Po vojni se je vrnil v Velenje in vse do leta 1961. poučeval — sedaj že honorarno. Vedno nasmejan in dobre volje, prizanesljiv, toda strog, dober vzgojitelj in prav redki so v starem Velenju, ki niso bili njegovi učenci.

Tovariš Plaš je bil velik ljubitelj starin in filatelist. Imel je izredno lepo zbirko starega denarja. V zadnjem času pa je pomagal zbirati etnografske zanimivosti za rudarski muzej na velenjskem gradu. In takšen je bil vse do pred nekaj dnevi ko ga je zadela kap.

Ni ga več med nami, toda njegova topla beseda ostaja in spomin nanj bo živel med vsemi tistimi, ki jih je vodil na poti v življenje.

-k.

SKALCE SE SPREMINJAJO

V Skalcah pri Konjicah so v zadnjem času že obdelali večji del zemljiških površin za predvidene vinograde in sadovnjake. Ti novi nasadi dajejo hriboviti legi popolnoma novo podobo. V zvezi z rigolanjem pa gradijo tudi primerne ceste, kar bo omogočilo strojno obdelavo novih vinogradov in sadovnjakov. Marsikateri stari objekti so se morali umakniti novemu. Ta nasad bo eden prvih večjih sodobnih objektov v konjski občini.

V. L.

OB 60. OBLETNICI GASILSKEGA DRUŠTVA V LOCAH

V nedeljo bo gasilsko društvo v Ločah slavilo 60-letnico svojega obstoja. V ta namen pripravljajo večjo prireditev, na kateri bodo sodelovali tudi gasilci iz nekaterih večjih okoliških krajev.

V. L.

Mali beraček

Naročil sem kavo. Nisem je še dobro premešal, ko je pred menoj začival droben otroški glas: »Mi-date prosim dvajset dinarjev za dve žemljici, tako sem lačen!« Nisem bil niti preveč presenečen, zakaj to, da me je ogovoril ta sedem, morda osemletni fantič in prosil za dvajset dinarjev, se je zgodilo že drugič. Obakrat je napravil enako. Prišel je v »Mignon«, pogledal po obrazih in izbral. Na videz čisto nedolžna stvar — poprositi nekoga za dvajset dinarjev. Toda fant je takoj nato stopil k sosednji mizi in tam tudi dobil dvajset dinarjev. Nekdo drugi ga je spodil, naslednji mu je spet ustregel itd. Fantek pa je mirno — beračil.

Dogodek me je močno presunil. Pravzaprav sem se njegove tragedije zavedel šele kasneje. Takole sem premišljeval: v naši družbi in v sedanjem času so pojavi takihle malih beračkov res nepotrebni in vprašujem se, kdo je dečka napeljal na to, da si je tako stamotno začel služiti kruh

In navsezadnje, kaj bo iz fanta, čez leta, če bo ugotovil, da lahko živi tudi kako drugače kot od dela svojih lastnih rok. Kam fant daje priberačni denar? Morda ga izroči staršem, ali pa si zanj kupi kaj, kar mu je všeč. Morda sladole ali kakšno igračko? Zakaj, tega, da bi bil lačen, skoraj ne morem verjeti. Če pa je tako, kaj so storili socialni organi, ki za take primere prav gotovo vedo?!

Da s fantikom ni nekaj v redu, se je izkazalo tudi nekaj dni po dogodku v »Mignonu«. Ko sem ga pred dnevi spet videl, je že imel družabnika. Mimogrede sta v »Riu« obrala dve starejši ženski ski za nekaj drobiža.

Morda bo kdo rekel, da tu ne gre za splošen pojav in da dečkovega primera ni treba resno jemati. Jaz pa menim, da je drugače. Prav zaradi tega, ker teh primerov ni veliko in ker prav ti mečejo slabo luč na vsa naša prizadevanja za srečno in zdravo življenje, jih je treba odpraviti. Največ so seveda krivi starši takega otroka, nekaj pa tudi mi, ki v take primere premalo odločno posegamo.

Deček, ki o njem pišem, mi je povedal, da stanuje v Zagati 2 svojega imena pa mi ni izdal.

STRAH PRED SAMOTO

Ce bi se vprašali, kaj je največji strah v našem življenju, prav gotovo strahu pred samoto ne bi uvrstili na zadnje mesto. Strah pred samoto je še posebej močan v tem našem, tako dinamičnem in zahtevnem času. Tihega in enoličnega življenja, ki je bil vseh našim starim materam, ni več in tudi verjetno ne bi bili zadovoljni v njem. Pa vendar smo mnogokrat bolj sami kot so bili ljudje včasih. Človek je namreč lahko osamljen tudi takrat, če ima družino, če je obkrožen s prijatelji, če živi pestro in za druge prijetno življenje. Po navadi v takem primeru sam sebi potoži: »Ne vem kaj mi je, kaj se z mano dogaja, toda osamljen sem tako zelo, da ne vem kaj naj storim.«

Zanimivo je, da se včasih osamljeni počutijo tudi tisti ljudje, ki so močno navezani na svojega življenjskega tovariša. Mnogo je žena, ki so nezadovoljne, čeprav bi po povprečni oceni lahko ocenili njihovo življenje kot lepo urejeno: imajo dom, otroke in moža. Kaj navsezadnje bi še hotele se včasih vprašamo? Toda zakon prav gotovo ni lahka zadeva. Zahteva precej samoodpovedovanja, prilagajanja željam enega ali drugega partnerja; spore pa je treba reševati s potrpljenjem in dobro voljo. Kadar se imajo ljudje radi, so tudi razočaranja neizbežna — pravi stara resnica. Čimveč je ljubezni, temveč je razočaranje, pravi naprej. Če na primer žena, ki je zaverovana v svojega moža, nekaj mesecev po poroki opazi, da do nje ni več tako ljubezniv in pozoren, pa

čeprav je vse drugo ostalo tako kot prej, bo postala zagrenjena in nezadovoljna. »Ne zahtevam,« pravi, »da bi me zasipal s komplimenti in cvetjem, pa vendar bi rada, da bi se spomnil na najine obletnice, da bi se spomnil vseh tistih lepih dni, ki naju vežejo. Zanj so take male pozornosti smešne, meni pa toliko pomenijo!«

Menda ni moža, ki ne bi želel, da bi bila njegova družica vedno urejena in lepa, tako kot je bila takrat, ko ji je bilo šele dvajset let. Ponavadi pa ne pomislijo, da se mnoge začno hitreje starati šele takrat, ko ji sami povedo da so to opazili. Naj še enkrat potrdimo tisto dejstvo, ki pravi, da je ljubljena žena vedno lepa. Tista pa, ki se čuti osamljeno, svoje svežine in lepote ne bo mogla dolgo obvarovati.

Mnogokrat ljubezen ne oslabi, pa

se zakonca vendarle ne razumeta več. Največkrat je v teh primerih kriva utrujenost, preobremenjenost, nezaupanje, podcenjevanje drobnih, vsakdanjih pomenkov itd. Ljudje to včasih rešujejo s prepri, toda želja po uporu se kaj spremeni v željo po maščevanju. Mnogo nezvestob v življenju nastane prav zaradi te čudne želje.

Ponovno vzpostaviti harmonijo v takem zakonu je težko. Samo z veliko voljo in pravilnim ravnotežjem strasti in ljubezni, pa nežnosti in čustev postane zakon pot, ki jo zakonca skupaj vodi. Največja nevarnost — pa čeprav mnogi ne mislijo tako — je namreč v tem, da hodita po dveh različnih stezah, po dveh stazah osamljenosti, ki sta razdeljeni kot železniška tira, ki se nikoli ne srečata.

(Po Grazzii)

Prav gotovo je pričeska tisti del jutranjega opravila, ki ženi vzame največ časa. Če se nezadovoljna obrne od ogledala, se kaj lahko primeri, da bo ves dan slabe volje. Letošnje pričeske pa so bile izredno zapletene. Poldolgi lasje prav gotovo niso najbolj prijetni, so pa nedvomno lepši kot tisti prav kratki, ki smo jih nosile še pred leti. Sprjazniti se bomo morali torej s tem, da bomo letos za frizerja porabili več denarja kot po navadi in da bo jutraj treba vsati kakih deset minut prej. V zadnji številki »Manekena« je tudi nekaj lepih, sodobnih pričesk. Izbrali smo dve od njih:

● prva je večerna in jo svetujemo predvsem tistim srečnicam, ki imajo lepo oblikovana usta in močne ličnice. Pričeski daje še poseben čar vpletena kila.

● drugo pričesko pa odlikuje predvsem to, ker so lasje namenoma — nepravilno počesani. Svetujemo, da poudarite tisto stran obraza, ki se vam zdi lepša.

Naučimo otroke plavati

Ce vaši otroci ne znajo plavati, jim bodejte vi prvi plavalni učitelji. Verjemite, da bo to najbolje, saj svojega otroka dobro poznate in najlaže boste izbrali metodo, s katero bo premagal strah pred vodo.

Najprimerneje je zato, da poskusite način igrivega navajanja, ki ga uporabljajo plavalne šole pri nas in v tujini; doslej je tak način pokazal že lepe rezultate. Otroka namreč ni treba kar naprej držati čez pas in ga učiti, kako naj dela z rokami in nogami, da se bo obdržal na vodi. Pri vsem je namreč najvažnejše to, da se otrok navadi gibanja pod vodo, da se sezna s potapljanjem, da na vodi leži, da gleda pod njo itd. Zato poskusimo z vajami, ko bo otrok z vodnega dna

pobiral kamenje, ko bo kobacal skozi vaše razširjene noge, ko bo pod vodo gledal itd.

Ponekod so še bolj domiselni. V otroški bazen potopijo na primer odslužen avtomobil. Pri tem morajo biti najnikavnejši deli skriti pod vodo. Otroci bodo najprej poiskali dele, ki molijo iz vode, nato pa bodo z nadaljnjim raziskovanjem že potopili glavo pod vodno gladino. Tako delo poteka sicer v čudnih, vendar zanimivih okoliščinah. Otroci pozabijo na strah pred vodo in mnogi kar naenkrat splovajo. V začetku tudi ne smemo biti preveč zahtevni, saj tu ne gre za športno tehniko plavanja, temveč za varnost. Ostalo bodo otroci kasneje že pridobili. D.

ČESNJEV KOLAC

Potrebujemo maslo, petnajst žlic sladkorja, štiri rumenjake, četrtilogram moka, zavojček praška za pecivo, pet žlic mleka in sneg štirih beljakov. Poleg tega potrebujemo še dve pesti zmletih orehov ali lešnikov in pol kilograma česenj ali višenj. Maslo in sladkor ter rumenjake penasto vmešamo. V mleku raztopimo prašek za pecivo in nato dodajamo moko, mleko, orehe ali lešnike in na koncu sneg. Kozico namažemo z mastjo, posipamo z moko in vlijemo vanjo zmes. Na zmes položimo oprane češnje ali višnje in pri dobri peči pečemo približno 40 minut.

Sončne opekline

Vsako leto prinese poletje s seboj veliko prijetnih dni. Letos smo vroče mesece tako težko pričakovali, da se bo verjetno kaj rado primerilo, da bomo to občutili tudi na lastni koži.

Veliko, koristno vlogo sonca so poznali že stari Grki in Rimljani. Klasična grška gimnastika in rimski solarijumi niso bili pravzaprav nič drugega kot izpostavljanje telesa soncu in zraku. Sodobna medicina pa je vplive sonca na organizem še bolje spoznala. Zato priporoča — kljub temu, da ne zanika ugodnih sončnih vplivov — pri sončenju veliko opreznost.

Sončno žarčenje, zbir sončnih žarkov, se sestoji iz tistega dela žarkov, ki jih vidimo in iz dveh skupin nevidnih žarkov — to so infrardeči in ultravijolentni žarki. Ti žarki na organizem izredno koristno vplivajo, so pa tudi vzrok najpogostejših incidentov. Če se torej soncu predolgo izpostavljamo največkrat postanemo žrtve teh ultravijolentnih žarkov, kajti sončne opekline so njihova posledica. Ti žarki v večini ostajajo v atmosferi in le majhen del jih pride do zemeljske površine. Tako zdaj tudi laže razumemo, zakaj je njihov vpliv prav na obali morja tako močan. Žarki se namreč odbijajo tudi od morske površine.

Kakšni so opečeni ljudje, nam verjetno ni treba posebej opisovati. Nji-

hova koža je rdeča, telo nekoliko začeeno in čez dan ali dva že pokrite z mehurčki, ki so polni bistre tekočine. Kot vse ostale opekline spremljajo tudi sončne še drugi znaki: utrujenost in slaba volja, nespečnost, slab apetit, povišanje temperature itd.

Najpogostejše so lahke sončne opekline, vendar naletimo vsako leto tudi na več primerov težjih opeklin. Zdravljenje teh pa je seveda dolgotrajnejše in tudi bolj nevarno.

Bolj kot kjerkoli drugje velja za sončenje pravilo, da je boljše preprečiti kot zdraviti. Pri sončenju je potrebna samo umerjenost in postopno izpostavljanje soncu. Prvi dan se sončimo največ deset do dvajset minut, naslednji dan pa to omejitev že nekoliko povečamo. Vsak naslednji dan dodajamo po nekaj minut in čez kak teden dni se nam sonca ne bo treba več bati. S.

BOROVNIČEV LIKER

Očistimo liter borovnic, jih damo v steklenico, dodamo 10 dkg sladkorja skorjo cimeta, nekaj klinčkov ter nalijemo nanje en in pol litra slivovke ali drugega domačega žganja. Zamazimo in postavimo za 10 do 12 dni na sonce. Uporabljamo oboje, žganje in borovnice. Priporočljivo je predvsem za grizo, drisko itd.

BOROVNICE Z VINOM

Zavremo četrtilitra vina, 15 do 20 dekagramov sladkorja, košček cimeta skorje in dve nageljni žbici ter kuhamo četrtiliter. Nato dodamo liter opranih in izbranih borovnic ter jih kuhamo 6 do 8 minut. Še vroče damo v kozarce, ki smo jih v pečici dobro segreti. Ohlajene zavežemo in shranimo. Preden postavimo na mizo, poberemo cimet.

VLOŽIMO BRUSNICE

Brusnice očistimo, operemo in jih stresemo na rešeto, da voda odteče. Nato jih damo v kozico za prst na debelo, potresemo po vrhu s sladkorno sipo, nato spet brusnice in sladkor itd. (za kilogram brusnic porabimo pol kilograma sladkorja). Nazadnje prilijemo četrtilitra rdečega vina, pridemo košček cimeta in 1-2 nageljni žbici. Tako pripravljeno kuhajmo od 8-10 minut, da brusnice nekoliko razpohijo. Še gorke damo v segrete kozarce in ohlajene zavežemo.

Kam s cvetjem med dopustom

Na dopust se odpravljamo! Spremlja nas vsota skrbi: smo zaklenili stanovanje, zaprli pipe, izklopili radio ali nismo morda pustili odprtih oker itd. No, ena velikih skrbi pa je tudi obno cvetju, ki ga je menda dovolj v vsakem gospodinjstvu.

Poskusimo skupaj najti nekaj rešitev! Če imamo kopalnico in v njej kad, ki ni pod vplivom direktnih sončnih žarkov in če je kopalnica dovolj svetla, bomo cvetje postavili v kad. Na dno kadi položimo nekaj lesenih deščic, na je pa postavimo lončke z rožami. Nato natočimo v kad toliko vode, da se njena površina dotika deščic. Pri tem pa moramo paziti, da dno lončkov ni v vodi. Poznamo namreč veliko rož, ki bi jim nenehna vlaga škodila in segnle bi. Samo lilodendron, kokosova palma in še nekatero drugo zelenje niso občutljivi na vlagu. Pred odhodom moramo vse cvetje skrbno zaliti, voda iz kadi pa jim bo zagotovila vsaj minimalno vlagu. Če hočemo biti popolnoma sigurni, da rože ne bodo »žejne«, bomo kupili nekoliko stena. En konec bomo pritrtili v zemljo lončka, druga pa pustili v vodi. S pomočjo te vrvice, bodo rože imele vedno dovolj vode.

Poudarimo še enkrat: to rešitev lahko izberemo samo takrat, če je kopalnica dovolj svetla in zračna. Vse rože cmetej za svojo rast potrebujejo svetlobo, zato bi jih s tem, če bi jih zaprli v temen prostor, popolnoma uničili. Če pa nimamo svetle kopalnice, se moramo znati na drug način. V velike posode položimo precej gozdnega mahu, ki smo ga napojili z vodo in vanje postavimo manjše cvetne lončke. Z mahom lahko pokrijemo tudi površino lončka, medtem ko moramo pod dno velike posode položiti lesko, da nam voda, ki bo morda stekla iz posode, ne bo pokvarila tal. Posodo s cvetjem moramo postaviti tako, da bo na dovolj svetlem mestu. Na sončni žarki nanjo vendarle ne bodo direktno sijali.

Cvetje na balkonu dobi nekoliko višje od dežja. Vendar se na to v poletnih dneh ne smemo zanesti. Raje tudi tem rožam zagotovimo vsaj minimalno vlagu. To najbolj storimo z bombažno vrvice ali stentjem. Tako zagotovane rože lahko brez skrbi zapustimo za deset, petnajst dni in prav nič ni potrebno, da bi si zaradi njih delali skrbi.

NAKLJUČJE ALI ZVIJAČA

Znano je, da nekatera podjetja dajejo v embalažo svojih izdelkov najrazličnejše kupone, fotografije in številke, ki jih morajo potrošniki zbrati v serijo, pa pridejo v poštev pri žrebanju nagrad, ki jih proizvajalec namenijo potrošnikom. Tako je tudi z »Albusovim« pralnim praškom. Gospodinje bi morale zbrati serijo sličic živali. Toda nekatere gospodinje so ugotovile in potem druga drugo zaupale da jim od »Albusovih« kuponov manjka samo risba psička. To je ugotovilo več gospodinj, zato se nam zdi skoraj neverjetno, da imamo opraviti s slučajem. Po drugi strani pa tudi ne moremo verjeti, da bi proizvajalec »Albusovega« pralnega praška želel potrošnike nasejmariti. Morda bo kdo izmed bralcev našega lista pomiril ogorčene gospodinje in nam sporočil, da ima že kompletno serijo. A. K.

● Za tiste, ki odhajajo na dopust, smo zbrali nekaj kozmetičnih »sončnih« nasvetov: v obraz preveč zagorela žena je vse prej kot prikupna. Predvsem velja to za tiste, ki so se že odmaknile od najbolj rosne mladosti. Medtem ko rjava, zagorela polt prav nesramežljivo izda vse gube in gubice, jih svetlorjava — če si še nekoliko pomagamo z lepoticjem — spretno zakrije.

● Tudi lasje je treba obvarovati pred direktnimi sončnimi žarki. Če tega ne bomo storili, se bodo izsušili, lomili se bodo in izgubili bodo svoj sijaj. Zato je nedvomno bolje, da jih zavarujemo s slamnikom, ki bo — mimogrede — tudi prikupen modni dodatek. Če pa se lasje kljub temu lomijo in so mastni, jih moramo redno mazati z oljem za lasje.

● Poleti, predvsem pa med sončenjem je treba posebej negovati oči in veke. Najbolje je, da oči vsaj takrat, kadar je sonce izredno močno, zavarujemo s sončnimi očali. Seveda pa jih ne smemo nositi kar naprej, sicer bodo pod njimi ostali beli kolobarji. Kotički oči in veke so seveda prav tako občutljivi. Če kdaj, potem je predvsem v teh dneh nujno, da vtremo vanje — in to večkrat na dan — dobro hranljivo kremo. Ker pa je koža okrog oči izredno nežna in prosojna, je treba kremo vtirati v kožo samo z rahlimi udarci prstov. Masažo oči in vek rajši prepustimo izkušenim rokam.

● In še enkrat: pri sončenju nikar ne pretiravajte!

Mihail Zoščenko

Velemestna osebnost

V vasi Usači so volili novega predsednika. Tovariš Verdnjikov, ki ga je osnovna organizacija napotila v patronirano vas, je stal na pravkar ostruženih hlohkih in govornil zbranim kmetom:

— Mednarodna situacija, državljani, je jasna do največje jasnosti. Ni vredno, da bi se zadrževali ob tem. Zaradi tega bomo prešli na tekoči moment današnjega dne, na volitve predsednika namesto Ivana Kostiljova. Ta parazit ne more imeti v rokah celotne državne oblasti, zato ga odstranimo.

Predstavniki vaških revežev, kmet Mihajlo Bobrov Vasiljevič je stal na hlohkih poleg tovariša iz mesta, in do skrajnosti vznemirjen, ker so mestne besede slabo dostopne kmečkimi glavami, brž pričel tolmaiti nejasen smisel govora:

— Da rečemo na kratko, je dejal Bobrov, — kravji mu rog v trebuh, tale Ivan Maksimič Kostiljov ne more biti predsednik in ga zato odstranimo...

— Namesto omenjenega Ivana Kostiljova, je povzel tovariš iz mesta, — predlagamo, da izberemo človeka, ker nam špekulanti niso potrebni.

— In namesto parazita, je obrazložil Bobrov, — tudi tega, strela ga ubij špekulanta z žganjem, čeprav je moj sorodnik po ženini strani, predlagamo, da se spremeni in izkaže...

— Predlagamo, da opravimo kandidaturu osebe, je rekel tovariš iz mesta.

Mihajlo Bobrov je pod močnim vplivom občutkov snel kapo ter napravil široko gesto, ki je pozivala zbrane h kandidaturi.

Zbor je molčal.

— Kako bi bilo z Bikinom, kaj? Ali z Jeremejem Ivanovičem Sekinom, a? je vprašal nekdo.

— Prav, je odvrnil tovariš iz mesta. — Bikin... da zapišemo.

Množica, ki je vse do tega trenutka molčala, se je vznemirila in

pričela klicati imena kandidatov, ki naj bi bili počaščeni z dolžnostjo predsednika.

— Bikin Vasja! Jeremej Ivanovič Sekin! Mikolajev!

Tovariš iz mesta si je zapisal imena.

— Bratje! je zaklical nekdo. — Tole niso nikakršne volitve. Sekin in Mikolajev... Treba je izbrati ljudi, ki so napredni... Ki so, kakor se reče, v popobnosti... Ki so se recimo izurili v mestu — evo, takšne... Ki skozinsko vse znajo.

— Tako je! so zaklicali množično. — Ki so napredni. Vseposod volijo take.

— Tendanca je pravilna, je rekel tovariš iz mesta. — Predlagajte imena.

Zbor je utihnil.

— Kako bi bilo z Ljoško Konovalovom? On je edini, ki je prišel iz mesta. On je velemestna osebnost.

— Hočemo Ljoško! Pridi Ljoško! Govori v zboru!

Ljoška Konovalov se je prerinil skozi gnečo, stopil pred naložene hlope in se zadovoljen ker uživa splošno pozornost, velemestno prklonil ter položil roko na srce.

— Govori, Ljoška! so klicali.

— No dobro, je dejal Ljoška, nekoliko zmeden. — Prav je, da me volite... Sekin ali kaj jaz vem, Mikolajev — kaj so to volitve? Mene je v dveh letih mesto dodobra obtesalo. Prav je, da me volite...

— Govori, Ljoška! Referiraj zboru! so ponovno klicali.

— Lahko govorim, je rekel Ljoška. — Čemu ne bi govoril, ko vse vem. V nasprotju z vami sem jaz kulturni človek. V dveh letih sem se otresel vaške zabitosti. Drugo, moj jezik je dobro nameščen — lahko govorim.

— Prav Ljoška, so rekli. — Kdor

nima jezika, je oven. Samo jezik naredi človeka.

— To, to, je pritrdil Ljoška. — samo jezik vodi k fortunji. Jezik plus

vi in spet sva sedela v vlaku. Cijazila sva in pricijazila v kraj, kjer stanuje moje polovice stric. Vesel naju je bil in pripravil nama je pravo gostijo.

Vstopili smo v krasno, veliko gostilno in za uvod popili krepko porcijo konjaka. Razvezali so se nam jeziki in kar kmalu smo zvedeli, kako ta ali oni živi. Žena je hotela dobremu stricu malo »pohofirati« in je rekla:

— Striček, šestdeset let imaš, pa tako lepo izgledaš!

Striček se je smejal, jaz in drugi smo prikimali.

— In kakšne lase imaš in nobene srebne v njih! je dahnila žena in strička pogladila po dokaj gostih laseh.

Nenadoma pa je gnada stegnila že tako predlogo roko in s plosko roko udarila po moji pleši.

— Pa tu poglejte! Aerodrom za muhe!

Vsi so se zakrohotali, celo ljudje pri mizah so dvignili glave. Jaz pa sem obstal kot polit kužek.

Potem so strežniki nanosili večerjo. Večerjali smo, a jaz nisem vedel, kaj sem nosil v usta. Prevečala me je ena sama želja:

Po najkrajši poti domov!

Ko sva po desetih dneh izstopila na domači postaji, je gnada veselo dahnila:

— Stari, v desetih dneh sem se za deset let pomladila!

Nič nisem rekel. Niti prikimal nisem. Zase sem vedel, da sem podobno sodu smodnika. Treba je samo drobne iskricke in takrat bi pošteno eksplodiralo.

Doma sem sedel v senco in skrivaj popil pol litra konjaka.

—dk—

JAZ IN MOJ DOPUST

Dopust sva z ženo planirala za drugo polovico junija. Bolje rečeno planirala ga je žena. Namreč oua ne hodi v službo in ker imava v hiši tudi pomočnico, je utegnila, da je pri kofetku sestavila program letnega dopusta. Ker se mi ni dalo razmišljati, sem ta desetdnevni plan enoglasno potrdil. In žena je rekla:

Greva v ponedeljek. Glej, da boš dobil dopust!

Seveda, to je rekla moja gnada doma, pri oglati mizi. Po fabriški okrogli mizi pa je udaril šef proizvodnje in rekel:

Ne, in še enkrat ne!

Preketo sem moral skakati okoli mojstrov, nadmojstrov, podšefov in šefov, da so mi končno ugodili.

Pojdi, da te ne bomo poslušali!

Vlak je cijazil in pricijazil v kraj, kjer je stanovala ženina prijateljica. Obiskala sva jo in domenili smo se, da gremo zvečer v »restorans«. Kazalo je, da bo veselo in prijetno. Že smo segli po kozarcih, rekli smo na zdravje in spraznili prvi kozarec. Pri drugem pa se je žena oglašala:

— Glej, da se ga ne boš nažrl, zdaj nisva doma!

Bila sva v gosteh še dva dni, a zame sta bila ena sama muka: pri zajtrku sem zimil enkrat, pri kosilu trikrat in pri večerji dvakrat.

V četrtek sva sedla v avtobus in se zavlekla v kraj, kjer je poznala moja gnada nekega gospoda še izza prosth let. Ta gospod je bil sila prijazen in naju je povabil na sprehod. Ko smo se nagledali lepote, je gnada nenadoma opazila, da nosi gospodova žena lepe šolnčke z visokimi petami. Pa je zdahnila:

— Ti že, ko imaš tako elegantnega dedca.

Spet so minili trije neskončni dne-

Pisatelj Oskar Hudales

Križar Lenart

Agilna mariborska Založba Obzorja je izdala zgodovinski roman KRIŽAR LENART, ki ga je napisal znani mariborski pisatelj zgodovinskih romanov, mladinske literature, pedagoških in učnih priručnikov Hudales. Roman je obsežno delo, saj nudi bralcu kar 567 strani zanimivega, napetega in poučnega branja.

Osrednji del romana je zgrajen na resničnem zgodovinskem dogodku. 18. septembra 1231 je tedanji oglejski patriarh Berhtold obsodil v cerkvi v Rečici ob Savinji Janca in Lenarta iz Vologa v Zadretju na smrt, ker sta v tedanjem samostanu v Gornjem gradu ukradla nekaj denarja in dragocenosti. Tedanji gornjegrajski opat Albert pa je prosil zanju pri patriarhu. Ta jima je sicer smrtno kazeno odpustil, toda morala sta oditi v Palestino, kjer naj bi se kot križarja borila do konca svojega življenja proti Mohamedancem.

»Kako si prišel do tega motiva in do pobude za zgodovinski roman z Gornjegrajskega?« sem vprašal pisatelja.

»Zgornja Savinjska dolina mi je že od nekdaj pri srcu,« mi je zaportal Oskar Hudales. »V tankjšnjih krajih sem kot otrok preživel svoja najlepša leta, četudi je tedaj divjala prva svetovna vojna. Lepote zgornjesavinjske pokrajine, njenih visokih, veličastnih gor, njenih pravljico skrivnostnih gozdov, biserno čiste Savinje, tihih naselij, slikovito postavljenih v še bolj slikovito okolje, romantična osamljenost gorskih kmetij, vedra čud Savinčanov, pesniška odmaknenost planinskih trat, življenje drvarjev, splavarjev, plavcev, žagarjev, mlinarjev in kmetov, vse se mi je že v otroških letih tako vtisnilo v dušo, da je postalo bistveni, sestavni del mene samega, mojih razmišljanj in mojega čustvovanja. Ze svojo prvo obsežnejšo knjigo pod naslovom »Mladost med knjigami« sem posvetil spominu na moja mlada leta v zgornji Savinjski dolini. Zdaj ko sem prelistal in pobrskal po mnogih arhivih, sem našel še več zgodovinskega arhiva. Vse kaže, da bo tudi moje prihodnje delo spet zgodovinski roman z Gornjegrajskega, iz leta 1495, ko so se tam uprli kmetje. Se rajši pa bi napisal veliko trilogijo iz življenja Gornjegrajev iz časa med obema vojnama, med osvobodilno borbo in v sedanjih časih, je končal pisatelj najin razgovor.

Jože Zupančič

Moj avtoportret

Jaz, Pepi Penzl — Akva sem slikar. To pomeni, da slikam. Slikam in pripadam svoji lastni struji. Sem namreč izviren, zaradi česar ne poznam in ne priznavam nobenih velikih mojstrov. Prepričan sem, da bi lahko hitro prišel pod njihov vpliv, če bi se seveda pričel ukvarjati z njimi. Zato vem, da mi lahko samo tabula rasa v tem pogledu ohrani mojo elementarno prvobitnost, ki se kaže predvsem v neznanstvi brzini slikanja. Slikam tako rekoč na tekočem traku, tako rekoč brez prediha. Najraje portrete in pokrajine, živali iz pravadnega in tako dalje. Toda te slike niso niti od daleč takšne, da bi v gledalcu vzbujale občutek določene

ne otipljivosti, ali da bi ob njih lahko vzklikali: — Poglejte, kako živo posneto po naravi! — Ne. Naravo posnemamo dandanes s fotoaparati in fotokamerami, s čopičem pa je treba odkrivati sebe, svoj notranji svet. Zato popolnoma razumem vse tiste lajke, ki se jim zdijo recimo moji portreti kot dekoracija in moje pokrajine in živali kot na platno prenesena paleta, kot nekašni reliefi, podobni tistim, ki visijo po stenah sol. V tem je namreč konflikt med menoj umetnikom in mojo okolico.

Ce sem jaz naslikal portret tako, da je ob koncu portretiranece prese-nečeno vzkliknil: — Kaj ste nori! Saj v tem vzamku ni nikjer mene! — Se to ne pomeni, da ga nisem naslikal po svojih najboljših močeh. Stvar pa je ta, da sem ga jaz prenesel na platno s svojimi očmi, medtem ko se je on gledal s svojimi, kar pomeni, da on v sebi ni videl del mene, ampak je bil toliko omejen in ozkosrčen, da je hotel prepoznati le sebe. To pa je že očitna nepoznanost, da bi se človek uživel v umetnikovo stvaritev.

Peter Konica

»Odstopi mi funkcijo«

Kozerija

Ne razumem, kako se je moglo zgoditi, da me vsa naša hiša v Dolgi vasi gleda nekako postrani. Ne vem, kaj je v tem takega, če nekdo nekoga poprosi recimo za funkcijo. Pravzaprav je res — ljudje prosijo drug drugega na primer za denar, za sol ali olje ali kaj podobnega, toda če pomislimo, da si pogosto ostanejo dolžniki, mar si ni tedaj pošteno izposoditi tisto, česar pravzaprav sploh ni treba vračati? No, stvar je najbrž v tem, da pač ni običajno, sposojati si ali prositi za funkcijo, toda, če se jih ljudje včasih že branijo, kaj je potem tu narobe?

Po drugi strani sem namreč prepričan, da v naši hiši med velikim številom prebivalcev sploh ni človeka, ki bi sprejel funkcijo in ki bi bil recimo zrel za predsednika hišnega sveta.

Vem, »tega se voli,« boste rekli, ja, ampak, če ga ni; tam, kjer ga ni, ga vendar ne moremo voliti? Sicer pa, na uho povedano, so le izvolili tudi v naši hiši nekoga, toda jaz, ki imam že izkušnje, sem ga hotel razbremeniti. Ni to edinstveno? Kdo pa hoče še koga razbremeniti? Stopil sem do njega in mu vtrem, ko je bil ves obupan, rekel:

»Odstopi mi funkcijo, saj veš, da je ne boš mogel opravljati. To ti je namreč izredno odgovorna naloga. Treba je zastopati interese stanovalcev v smislu zastopanja interesov stanodajalcev, se pravi, zasledovati tiste faktorje, kateri omogočajo zasledovanje tiste konstruktivne politike, katera je v skladu s politiko neangažiranja na nobeno stran, ker namreč situacija zahteva aktivno poseganje v zade-

ve v svrhu razčiščevanja problematike...«

... čaka, če je ta funkcija tako zamotana, kakor si mi jo pravkar prikazal,« me je prekinil izvoljeni predsednik hišnega sveta, »ti jo rade volje odstopim...«

»Hvala ti,« sem rekel, »rešil si sebe in mene. Ce mi zdaj ne bi odstopil funkcije, ne bi mogel v svojem podjetju dokazati, da mi ljudje vendarle zaupajo, in da sem dejansko vreden zaupanja...«

Tako. V življenju se je treba znajti. Čeprav sem pravzaprav tudi jaz eden izmed tistih, ki za to funkcijo niso zreli, jo vendar imam. Sicer je taka familiarnost v nasprotju s sistemom upravljanja, toda kaj morem zoper to ja z??

Tine

Prva medalja...

Tine Srot je tokrat prvič nastopil na evropskem prvenstvu v orodni telovadbi. Pot do uvrstitve v državno reprezentanco, ki je štela vsega skupaj dva tekmovalca, Mira Cerarja in njega, ni bila lahka. Moral je skozi težko in strogo selekcijo. Nazadnje je uspel; na šampionatu samem pa dokazal, da si je to mesto poleg nepremagljivega Mira pošteno zaslužil.

Njegova uvrstitve med finaliste pri preskoku čez konja je prišla več ali manj nepričakovano; več smo pričakovali od njegove vaje na krogih. Hudo mi je, je dejal njegov trener tov. Tamažič, da so ga na krogih preizkuševali. Vse kaže, da si bo moral Srot, enako kakor drugi nadarjeni tekmovalci, najprej pridobiti sloves...

Da, sloves in ime! Vendar, kar mu ni uspelo na krogih, je dosegel pri preskoku čez konja, v disciplini, ki je delala največ preglavic vsem udeležencem petega tekmovanja za evropski pokal.

Tine se je odlično držal v tistem delu tekmovanja, ki je veljalo za šestoroboj in kot izbirno za določitev šestih najboljših. Tine je dosegel 9,50 točke. V tem pa ga je prehitel edinole svetovni prvak v tej disciplini, Ceh Krbec; enako oceno kot on pa je osvojil še mladi bolgarski tekmovalac Prodanov. Po tej razprstitvi je imel vse izgleda, da se uveljavi tudi v finalni borbi.

Srot ni razočaran. Ko je v nedeljo zvečer skupaj s petorico slavnih imen prikorakal na oder se je zdelo, da ne bo zlahka opravil težke naloge. Bil je nemiren, obraz bolj bleđ, kot nekaj, navzlic vročini. In ko je nekaj sto gledalcev začelo skandirati tudi njegovo ime, je dobil več moči, morda tudi več zaupanja vase.

Že pri ogrevanju se je videlo, da ima Tine nekaj, kar drugim tekmovalcem primanjkuje, namreč lep in siguren doskok; pa tudi njegov let čez konja je bil miren.

Udarec na gong je prekinil prave. Zdaj se je začelo za res. Prvi njegov skok je bil lep, doskok siguren. Obstal je na mestu kakor prikovan. V dvorani je završalo, ljudje so mu ploskali. Toda sodniki so mu odmerili le dobrih osem točk, vsekakor premalo za osvojitve ene od razpoložljivih medalj. Njegov skok je bil lep, toda na žalost je z rokami segel čez tisto črto na konju, zaradi katere so mu odbili več kot eno celo točko.

In ko se je znova približal nastopnemu mestu, je stopil k Tinetu trener, ga prijel čez ramena in tovariško pa tudi očetovsko opozoril na napako. Tine je samo prikimal; nobene besede ni rekel. Samo prikimal je in se še enkrat pognal po zaletišču.

Bo ali ne bo, so se takrat vprašali tisoči v dvorani in še večje število ljudi pri televizijskih sprjemnikih. Bilo je namreč jasno, če bo za ta poslednji poskus dobil vsaj 9,45 točke, bo bronasta medalja njegova. V dvorani je zavladala grobna tišina. Zdi se, da ni bilo nikogar, ki bi mu ne želel najboljšega...

Tine pa je tekel po zaletišču, se odgnal, uklenil in lepo, lepo spaval čez konja. Potem je obstal na mestu kot pribit. Ljudje so zaploskali in ga pozdravili. Prejel je očno 9,45 točke. Torej, dovolj.

In potem, ko je bilo očitno, da je bronasta medalja njegova, je prvi pristopil k njemu Miro Cerar, ga objel in poljubil. To sta bila poljub in čestitka evropskega prvaka Tinetu Srotu za prvo medaljo na evropskem šampionatu.

M. Božič

Seršenov rekord

Okrajno tekmovanje žensk, mladink in mladincev v streljanju z malokalibrsko puško je dalo naslednje rezultate: mladinci — ekipe: 1. Celje 929, 2. Sevnica 625, 3. Soštanj 585, 4. Slov. Konjice 570, 5. Zalec 520, 6. Laško 460, 7. Smarje 342. Mladinke — ekipno: 1. Smarje 495, 2. Soštanj 260.

Posamezno — mladinci: 1. Seršen 256 (rekord), 2. Brečko (oba Celje) 237, 3. Lovrinc (Laško) 236 itd.; mladinke: Pihl (Laško) 220; ženske: Zelj (Celje) 230.

I. P.

24 NOVIH STRELSKIH SODNIKOV

Konec prejšnjega meseca je od 34 prijavljenih 24 kandidatov opravilo izpit za strelskega sodnika druge kategorije. Med temi, ki so preizkušnjo uspešno opravili sta dva dosegla odlične uspeh, 4 prav dobrega in 17 dobrega. Med novimi strelskimi sodniki je 5 mladink, 10 mladincev ter 9 članov.

Cetudi se je zdaj število strokovnih kadrov v vrstah strelskih organizacij precej povečalo, bo tudi nadaljnja skrb v izobraževanju ne samo sodnikov, marveč tudi inštruktorjev ipd.

I. P.

Vodijo kegljači »13. maja«

Prvi del občinskega prvenstva Celja v borbenih partijah v kegljanju je končan. Na njem je nastopilo osem ekip, med njimi pa najbolj uspešno moštvo »13. maja«. Borba za točke in najboljšo mesto je bila izredno razburljiva; vrhunec pa je bil dosežen v srečanju »13. maja« — Invalid, ko je ekipa »13. maja« odpravila Invalida za vsega tri keglje.

Ekipa ŽKK Celja, katero so vsi smatrali za favorita, je imela dva spodrsiljaja, saj je izgubila ne samo proti »13. maju«, marveč tudi proti Invalidu. V vseh sedmih nastopih pa je podrla največ kegljev in dosegla v zadnjem dvoboju odlične rezultat 465.

Kegljači Elektra so imeli najmanj sreče, saj so morali kar petkrat podpi-

sati predajo in tako ni čudno, če tičijo zdaj na sedmem mestu lestvice.

Močno razočaral je Olimp, ki je trenutno na zadnjem mestu brez točke.

Po sedmih nastopih so se moštva zvrstila takole: 1. »13. maj« 12 točk 2. Celje 10, 3. Invalid 10, 4. Ingrad 8 5. Kovinar-Partizan Store 6, 6. Kovinotehna 6, 7. Elektro 4 ter 8. Olimp brez točke.

Najboljši posamezniki pa so se izkazali takole: 1. Vanovšek (Celje) 345 2. St. Klemenčič 318, 3. Pavle Mravle (oba »13. maja«) 313, 4. St. Krajnc (Elektro) 310, 5. M. Valenčič (»13. maja«) 298 itd.

Drugi del občinskega prvenstva bo v septembru letošnjega leta.

J. L.

Nesramnost pa taka!

Po zaslugi izredne prizadevnosti tov. Klemenca, Mljača in še nekaterih je v Celju ponovno zaživel tenis. Sprva so si vneti privrženci te športne igre uredili privzorično igrišče na športnem prostoru v mestnem parku; zaradi predvidenih bližnjih del za izgradnjo umetnega drsališča, pa so se pred kratkim preselili ob Ljubljansko cesto, na igrišče, ki je že pred vojno služilo temu namenu. Seveda so morali krepko zavihati rokave in prijeti za lopato, kramp itd. Rezultati dela so se kmalu pokazali. Tako so povsem obnovili površino igrišča, razen tega pa namestili tudi nosilce za novo žično ograjo. Toda, kot smo videli, so nekateri nesramneži oskrbnili prizadevanja in že opravljeno delo. Tako se jim je zdelo, da je lepo urejeno igrišče najbolj primerno za dirke z motorji in dvokolesi; pozneje pa si je nek predrznež ali skupina takih ljudi umislila še drugo uničenje; izkpravili so nekaj nosilcev za novo ograjo in jih pokvarjene izravnali skoraj z zemljo.

Človek bi skoraj ne mogel verjeti, da je vse to res in da se še najdejo ljudje, ki uživajo, če uničujejo delo, ki so ga opravili prizadevni športni delavci. Zato ta primer s še nedograjenim igriščem za tenis ostro obsojamo, odgovorne pa prosimo, da povzročitelje tega uničenja najstrožje kaznujejo.

-mb-

Olimp pred uspehom

Kvalifikacijsko tekmovanje za vstop v slovensko nogometno ligo se bliža koncu. Od osmih kandidatov so ostali le štirje; med njimi pa imata po nedeljskih dogodkih na igriščih največ upanja na uspeh Aluminij iz Kidričevega, ki je na domačem igrišču premagal Tržič z visokim rezultatom 5:0 ter Olimp, ki je v Zagorju, v dvoboju z Bratstvom, izbojeval spodbuden remi 2:2.

Po poročilih o poteku igre ima največ zaslug za neodločen izid odlični vratar Olimpa Beve, ki je

baje branil v velikem slogu. Zanimivo je, da so imeli igralci Olimpa skoraj ves čas tekme pobudo v svojih rokah in da so domačini izenačili rezultat šele po streljanju enajstmetrovke.

Glede na to, da bo poyratna tekma med obema tekmečema v nedeljo v Celju, lahko pričakujemo, da bo moštvo Olimpa uspelo tudi v tej preizkušnji in se tako ponovno uvrstilo med najboljša slovenska nogometna moštva. Seveda pa bo treba to premoč najprej potrditi in doseči zmago. To pa hkrati pomeni, da se bo treba boriti za vsako žogo, da bo treba pokazati zvrhano mero požrtvovalnosti. Olimpu želimo, da bi v tej borbi uspel; pa ne samo to, marveč da bi pozneje v družbi najboljših slovenskih enajstroti tudi ostal.

ZUNTAR — 3:54,3 NA 1.500 m

K pomembni dvojni zmagi jugoslovanskih mladincev in mladink v dvoboju z avstrijskimi vrstniki so v nemajhnj meri pripomogli mladi tekmovalci in tekmovalke AD Klavdivar, ki so sodelovali v državni reprezentanci. Tekmovanje je bilo v Gradcu; v tem ko se je dvojni moških vrst končal z rezultatom 85 : 67, so mladinke zmagale s 57 : 39.

Med mladimi Celjani se je tokrat najbolj odlikoval Zuntar, ki je dosegel prvo mesto v teku na 1.500 m z odličnim časom 5:54,3. Razen tega je isti tekmovalce zmagal še v teku na 3.900 metrov s časom 8:44,6. Dvojni zmago je dosegla tudi Marjana Lubej in sicer v teku na 80 metrov čez zapreke (12,0) ter pri skoku v daljino s 5,59 m. In končno je eno prvo mesto pripadlo tudi Leskovi na 200 m in s časom 27,8.

GAJŠEK SPET PRVI

V nedeljo je bilo v Ljubljani prvič izvedeno tekmovanje z go-karti. Prireditve je veljala za republiško tekmovanje, kratki pa je imela še mednarodni značaj. Kakor na prvih dveh tekmovanjih, ki sta prav tako veljali za republiško prvenstvo, je tudi tokrat v disciplini vozil do 50 cm in zmagal Celjan Drago Gajšek.

TENISKA SOLA

Teniški klub Celje otvarja teniško šolo, ki bo pričela z delom 15. t. m. in bo predvidoma trajala 34 dni. Interesenti naj se zglastjo na igrišču ob Ljubljanski cesti. Prijave vsak dan od 17. ure naprej. Vsak udeleženec šole si mora sam priskrbeti lopar, copate in plačati 100 dinarjev vpisnine. Šola bo pričela z delom 15. t. m. ob 5. uri zjutraj.

VEČ KOT NERESNO

Medtem ko se je boj v medicinskih in okrajnih nogometnih ligah že končal, se je pred kratkim začelo tekmovanje za jugoslovanski nogometni pokal. Toda žal, je že prvo kolo pokazalo, da so moštva in društva vrela iz tekmovanja zelo neresno, saj so se od devetih kar tri tekme končale brez gola. Tako se tekmovanja niso udeležile enajstotrice iz Nazarij, Soštanja in Rogateca, medtem ko je ekipa Rogatske Slatine poslala v borbo proti Vojniku več ali manj rezervno moštvo.

Srečanja v prvem kolu so se končala takole: Vrnsko-Sulek 2:0, Zreče-Celje 0:8, Radeče-Nazarje 3:0, brez igre, Store-Soštanj 3:0 brez igre, Velenje-Rogatec 3:0 brez igre, Brežice-Polzela 4:1, Zalec-Smartno ob Paki 1:3, Vojnik-Rogatska Slatina 2:1 ter Gotovlje-Olimp 0:2.

V drugem kolu so bili doseženi naslednji rezultati: Konjice-Brežice 4:3, Velenje-ZNK Celje 6:5 (po streljanju enajstmetrovk), Smartno ob Paki-Vrnsko 3:0 (brez igre) ter Vojnik-Radeče 2:5.

OBETA SE LEP NOGOMET

V okviru praznov v počastitev občinskega praznika Celja in dneva vstaje slovenskega ljudstva bo ND Klavdivar priredil 21. in 22. t. m. pokalni nogometni turnir, na katerem bodo predvidoma sodelovale enajstotrice Radniškega iz Beograda (II. zvezna liga — vzhod), Slavenski iz Rume, Olimpije iz Ljubljane ter Klavdivarja. Pokroviteljstvo nad turnirjem je prevzela občinska skupščina Celje.

Tekme bodo na Glaziji v poznih popoldanskih urah in sicer tako, da bosta vsak dan po dve.

PRIPRAVE ZA FINALE

Pri AD Klavdivar se z veliko vneto pripravljajo na finale ekipnega prvenstva države v atletiki za člane in članice. Kot je znano je Atletska zveza Jugoslavije znapila izvedbo tega tekmovanja celjskih atletskim delavcem.

Finalo bo 27. in 28. junija. V zaključnem delu tekmovanja bodo nastopili pri moških: Partizan, ki je v finalu republiškega tekmovanja zbral 35.033 točk, nadalje — Červena zvezda 33.100, Slavonija 33.047, Klavdivar 32.848, Ljubljana 32.524 in Mladost 31.970.

V ženski konkurenci pa bodo nastopile: Mladost 17.036, Klavdivar 16.496, Maribor 16.041, Branik 15.741, Slayonija 15.700 in Červena zvezda 15.452.

AVTOOBNOVA IN PODPLATAN

V počastitev dneva borca sta strelski družini Ingrad ter Avtoobnove izvedli strelsko tekmovanje z zračno puško, v ekipnem ocenjevanju je zmagala Avtoobnova s 659 krogi, med posamezniki pa Podplatan (Avtoobnova) s 175 pred Novakom (Ingrad) 176 ter Rotarjem (Avtoobnova) 172 krogi.

IZBIRNO TEKMOVANJE ATLETINJ V TEKU NA 400 m

Jutri, v soboto ob 17. uri popoldne bo na stadionu Borisa Kidriča v Celju izbirno tekmovanje atletinj v teku na 400 metrov za mesto v državni reprezentanci. Na startu bodo najboljše tekačice na tej progi.

Brez zmage

V nadaljevanju tekmovanja za jugoslovanski pokal je ekipa kegljačev ŽKK Celja nastopila v Ljubljani, kjer so je premagala moštva Kranjskega Triglava, Branika iz Maribora in Ljubljane. Celjani so podrl 4698 kegljev med posamezniki pa se je najbolj izkazal Marinček z rezultatom 857.

Zadnja vest. Nov republiški rekord: Vivod 199 cm pri skoku v višino.

PO IVU ZORMANU

SVOBODNI GOZDOVI

—Boš povedal?— je hropel Janoš. —Ne— Janoš je zaklet in spet dvignil roko, da bi udaril, pa se je premislil in jo povsli. —To je premalo— je spravil skozi zobe. —Pa imamo še kaj hujšega. Te bo že izučilo.
Po teh besedah se je obrnil in odšel. Vrata je trdno zaloputnil za seboj in ključ dvakrat obrnil v ključavnici.
Jurček je ostal sam. Čutil se je zapuščenega in udarci so ga pekli vedno bolj. Sedel je na stol, naslonil glavo na mizo in tiho zajokal. — Vsi, ki ga imajo radi, so tako daleč in mu ne morejo pomagati.

Noč, ki je sledila, je bila za Jurčka mučna. Zeblo ga je, zato je prav malo spal in težko čakal jutra, dasi mu ni obetalo nič dobrega. — Kaj neki nameravajo, je grizlo Jurčka. Tudi negotovost izmuči človeka.
Zunaj se je oglasil hrup avtomobila in v cerkvi je zašumelo kot v panju. — Le kaj imajo?
Zmotil ga je ključ, ki je zaškripal v ključavnici. Nekdo je vrata z vso silo odprl in pomignil Jurčku, naj mu sledi. Štirje vojaki so ga vzeli medse in ga odpeljali.
Bili so mrkih obrazov, opirali so se na puške in se še ozrli niso nanj, ko je stal med njimi.

— Kam, je skrbelo Jurčka.
Avto se je premaknil, zavil na cesto skozi vas. — V mesto. Na gesta-po, v roke Janošu, ki gotovo že čaka nanj. Zato ga ni bilo.
Začel je razmišljati o begu. Dregnil je vojaka, ki je stal pred njim, in mu skušal s kretnjami dopovedati, da mu je slabo. Vojak je razumel. Spogledal se je s ostalimi, ga prijel za ovratnik in ga potisnil h kraju.
Kaj me ne bo izpustil, je skrbelo Jurčka, ki je čutil zadaj na ovratniku trd vojakov prijem. Bližali so se Tescinam. Če jih prevozijo je izgubljen.

Jedro zapleta : mir - vojna

● Sredi volilne dejavnosti je zasedal CK ZKJ. Tema so mednarodni odnosi v delavskem gibanju...

● CK sovjetske partije razpravlja o idejnih vprašanjih. Jedro razprav je usmerjeno k vprašanju strategije in taktike komunističnega gibanja...

● Iz Pekinga so v Moskvo poslali maratonsko pismo. Vsebina je zajedljiva in nevarna. Napadajo sovjetske voditelje in razglajajo vojno psihozo...

● Kennedy potuje po Evropi. Konzultira se z voditelji zapadne Evrope. V glavnem o bližnjih razorožitvenih razgovorih v Moskvi, ki

neki drugi priložnosti dejal Ču En Lal.

V takih geslih danes išče človeštvo odgovore na najbolj bitno vprašanje sodobnosti — mir ali vojna?! V Moskvi od petega julija potekajo razgovori med delegacijama sovjetske in kitajske partije. Ves zaplet in prepad med stališči obeh strani je velik. Mnogo globlje, kot se površnemu opazovalcu zdi. Sovjeti so na XXII kongresu KP SZ napovedali hiter razvoj Sovjetske zveze v komunizmu s pogojem, da bo mir ohranjen. Kitajci že leta ostro napadajo vsako prizadevanje za miroljubno reševanje mednarodnih vprašanj kot reviz-

to ravno negacija teh prizadevanj, češ, zapad je slab, ne tvega in goden je za odločilni udarec.

Pri vsem tem je treba vedeti, da Kitajci ne ostajajo v mejah svoje dežele, ki so je polovico pripravljene žrtvovati, da Tirana ni edina podružnica Pekinga. Svoje somišljenike imajo v Aziji, Afriki in Latinski Ameriki. Z ogromnimi propagandnimi napori jih novačijo tudi po državah, ki se pridružujejo sovjetskim stališčem in med partijami zahodnega sveta. Z vsemi sredstvi želijo gibanja iz Moskve v Peking, pri tem pa računajo na najbolj mračne ostanke stališča in špekulirajo z navidez brezihodnimi razmerami revolucionarnih gibanj v zaostalih, gospodarsko in politično še vedno izžemanih področjih sveta.

Jedro zapletov je torej v bistvu preprosto: Gre za mir! Zal pa rešitev tega vprašanja ni tako preprosta. Toda globoko moramo biti prepričani, da bodo zmogale sile zdravega razuma, da bo bogato obrodil sad prizadevanj Zveze komunistov Jugoslavije, ki s svojo dosledno miroljubno politiko aktivne koeksistence ni našla soglasja zgolj z množicami delovnih ljudi v naši socialistični državi, temveč tudi med ogromno večino vsega človeštva.

J. Kr.

Sedemkrat šest je štirinajst?

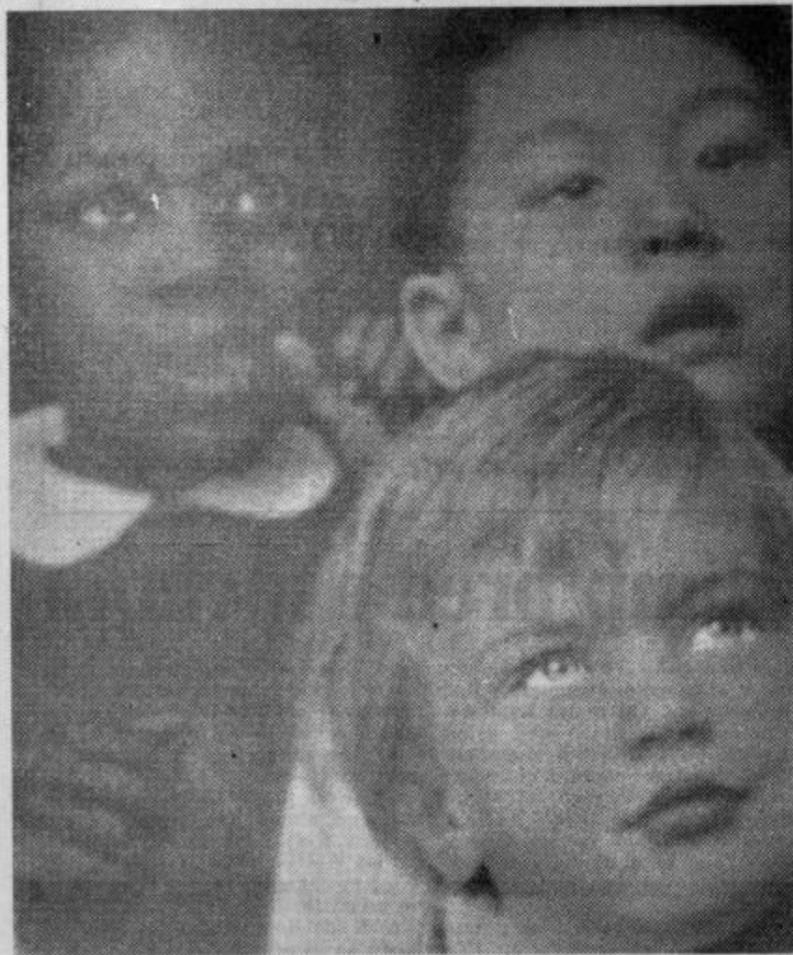
Ne, ni vročina zadnjih dni botrovala računski operaciji v naslovu. Dajmo, razvozljajmo ga.

Sedmo leto bo preteklo, odkar fantje iz Jugoslavije služijo miru na razmejitveni črti na Sinajskem polotoku, ki jo stražijo vojaki šestih narodov po zloglasnem anglo-francoskem in izraelskem napadu na Egipt.

Po šest mesecev traja ena izmena. Jugoslovani v odredu JNA niso samo čuvarji miru v tem delu sveta, so hkrati nosilci prijateljstva med vsemi enotami, predvsem pa do Egiptčanov. Tabor, v katerem so nastanjeni, se imenuje »Mala Jugoslavija«. Po naporih službi fantje najdejo čas za športne in kulturne prireditve, za stike z vojniki drugih držav in civilnim prebivalstvom.

Vsak vojak in poveljnik, ki odsluži svoj rok v sinajski puščavi, je ob vrnitvi v domovino odlikovan z »Medaljo v službi miru«. Takih pa se je v sedmih letih zvrstilo veliko, saj je na službi na meji Afrike in Azije že štirinajsta izmena.

Na naši sliki vidimo zabavni orkester odreda JNA.

Bodočnost človeštva naj bi bila taka kot jo simbolizira naš posnetek. Enakost in sreča vseh ljudi brez razlike na barvo kože, naj bo ta bela, črna, rumena ali rjava...

na) svet odrešijo atomske more...

● Doma v Ameriki rovarijo najbolj temne sile, češ, kaj je potrebno pogovarjati se s komunisti, češ, vsako odlašanje pomeni krepitev sil socializma...

● Na kongresu svetovnega gibanja naprednih žena je Japanka zlovesče zavreščala: »Smo na pragu vojne! Delekatke so iz protesta zapuščale dvorano. Kitajska deleгатka je zajedljivo provocirala: — Se bi sporazumeli tudi z gospo Kennedyjevo? — Bi, je odvrnila španska deleгатka Ibarurri, če bi to pripomoglo k rešitvi naših otrok pred atomsko nesrečo...

● Ni mogoče zgraditi brezrazredne komunistične družbe na ruševinah velemest sveta, je na kongresu vzhodnonemške partije izjavil Nikita Hruščov.

● Če v boju s kapitalizmom pade počivica vseh Kitajcev, bo 300 milijonov Kitajcev vseno uživalo sadove revolucije v komunizmu, je ob

zionizem, kot izdajstvo. Sovjeti, predvsem Hruščov, so za miroljubno ekonomsko temo s kapitalizmom za bodočnost delovnih množic vsega sveta, Kitajci vidijo v ekonomskih in tehničnih uspehih socialističnih držav priložnost in pogoj za oboroženi poraz kapitalizma. Miroljubne države, predvsem neangažirane in nosilke aktivne koeksistence vlagajo vse sile, da vznikla žarišča nemirov in spopadov ne prerastejo v svetovni požar. Kitajci medtem trdijo, da je

● AVTOBUSI POVZROČITELJI NAJPOGOSTEJSIH NESREČ ● ODSLEJ V PROMETNIH KONICAH VOZnja V KOLONI

Komisija za vzgojo in varnost v cestnem prometu pri Republiškem sekretariatu za notranje zadeve SR Slovenije je izdala dve izredno pomembni priporočili.

Prvo velja za avtobusni promet. Statistika je namreč pokazala, da so pri prometnih nesrečah z razmeroma največjim odstotkom udeleženi avtobusi. Vozniki so pogosto brezobzirni, zavestno kršijo prometna pravila, avtobusi pa so največkrat preobremenjeni, dostikrat tehnično niso brezhibni itd.

Tega sicer v priporočilu ni, toda vse bolj se vsiljuje mnenje, da so vozniki avtobusov in drugih težkih vozil padli v občutek »superiornosti«. Zavedajo se, da na primer »fičko« ob trčenju postane brezoblična gromota mesa in železa, težko vozilo pa utrpí mnogo manj materialne škode in navadno nobene poškodbe in življenjske žrtve. Če je tako, in kaže da v primerih je, potem je to sadizem najslabše vrste, to je podoba fašizmu, ki je propagiralo geslo »močnejši zmagá«.

Od vsepopsod

UMRL NAJVIŠJI BOSANEC

Pred nedavnim je v mali bosenski vasi umrl Edhem Kodušić, najvišji Bosanec. Star je bil komaj petdeset let. Zaradi svoje nenormalne višine je imel Edhem v življenju vedno težave. Pri vojaki so mu morali narediti posebno obleko in čevlje, saj je imel število 54.

ČUDEN OBIČAJ

V Dalmaciji se je ohranil star poročni običaj. Ko mladoporočenec pripelje nevesto k hiši, vrže ona preko strehe razne vrste sadja, kar bi ji naj prineslo srečo v zakon. Poroko imajo popoldne, ko pa je mrak, se tašča obleče kot strašilo in svate odžene domov.

DOBER LOVEC

Šestnajstletni Mirkó Beňček iz Ptomaca se z ribolovom ukvarja že precej časa. Prava ribiška sreča ga je obiskala pred nedavnim. Na reki je ulovil soma težkega 55 kilogramov! Pa to ni ribiška, ampak resnična.

SERIF V JUGOSLAVIJI

Josip Derek iz Bučunja se lahko pohvali z nečim neobičajnim. Leta 1932 je bil šerif v mestu Witing v državi Indiani v Severni Ameriki.

Iz malega raste veliko

Zadnje nedeljo v juniju je bilo letališče v Levcu spet prizorišče republiškega tekmovanja. Tokrat so se med seboj pomerili letalski modelarji — pionirji. Prvenstvo je organizirala letalska šola Aerokluba v Celju, pokrovitelji nad tekmovanjem pa je bil odbor Jugoslovanskih pionirskih iger. V

obeh kategorijah (A1 in A2) je sodelovalo 82 mladih tekmovalcev.

Igra in delo sta v polni meri zastopana v modelarstvu in oboje je za mladino koristno. Delo, ki služi igri Tekmovanje je potekalo zelo disciplinirano in resno kljub igrivosti in živahnosti tekmovalcev. Krhka, kot pero lahka letala iz drobnih tršic in papirja so »demonstrirala« znanje svojih graditeljev.

In rezultati? Pionirji — modelarji iz Celja so se slabše odrezali. Menda so sledili vzoru jadrancev in motornih pilotov, ki letos niso gospodarili v slovenskem vrhu. Če pa upoštevamo, da je modelarstvo bilo še do nedavnega najbolj nerazvita panoga aerospporta v Celju potem je uvrstitev Črta Rojnika v A1 kategoriji na sedmem in Petra Karnerja v kategoriji A2 na petem mestu kar zadovoljiva.

Ob tekmovanju so manifestirali tudi sodobnost. Izstrelili so raketo, ki je poletela nad 3000 metrov visoko in se s padalom vrnila na zemljo. —ec

TOREJ LE TARZAN...

Doslej so vsi bili mnenja, da opice ne bi vzgojile človeškega otroka kot je to opisano v »Tarzanu«. To mnenje pa je pred dnevi demantirala indonezijska policija. V džungli je policijska patrulja videla veliko opico, ki je nosila velik zavoj. Ko so jo opazovali z daljnogledom, so osupli zagledali, da roke in noge, ki so morale iz zavoja niso opičje, temveč človeške. Spravil so se na lov in po preizkušeni metodi ločili opico od otroka. S hrupom se spravili opico do tega, da je skrila otroka in zbežala. Prav na to so policisti čakali. Ko so otroka našli, so ga dali v oskrbo zdravnikom v bližnji zdravstveni postaji. Otrok je spuščal neartikulirane glasove, spočetka pa je odklanjal vse jedi razen gozdnih sadčev. Baje gre za pred tremi leti izginelega novorojenčka iz bližnje vasi

Sledi...

Srbi imajo pogovor, ki pravi: Sneg zapade tudi zato, da zveri za seboj puščajo sledi...

Mnogi ljudje, zlasti pa lovci, poznajo sledi živali. Redkokdaj pa nam pride pred oči sled nevarnega plazilca — kače. V snegu jih sicer ne bomo nikoli našli, pač pa v pesku. Take so ko so na naši sliki. Kaj pa v travi in kamenju? Tam jih ni, zato čim več pazljivosti...

Moloh na cestah!

Drugo priporočilo se nanaša na konic turističnega prometa, zlasti ob nedeljah in praznikih. Prvič priporočajo, da naj ob takih dneh vozila, ki so težko obložena, zlasti s priklopniki, ne gredo na vožnjo. V klancih in v cestnih ožinah močno ovirajo promet. Druga taka vozila so ravno nasprotno od prejšnjih mala, toda po moči šibka. Tudi taka vozila predstavljajo stalno nevarnost na cestah. Naše ceste nimajo dovolj izogibalšč, kjer bi počasna vozila spuščala mimo sebe kolone hitrejših strojev. Treba jih bo zgraditi.

Neštetokrat težko in počasno vozilo samopašno zavzame sredino ceste in nalašč noče ugoditi hitrejšim možnost za prehitevanje. Taka hudobija se mnogokrat konča s krivdo za nesrečo, ki bi jo lahko imenovali tudi naklepni umor neznanca.

Priporočilo pa se v mnogih točkah spoprijema tudi z vozniki luksuznih vozil. V zadnji številki »Tovariša« smo lahko o Celjanu, ki je brezobzirno prehiteval s »fičkom« celo »Mercedese«, izsiljeval prednost, se rinil v prostore varnostnih razdalj med disciplinirane voznike v koloni, ko mu je zmanjkalo »sape«, da bi prehiteval varno in hitro. Prišel je čas, in prav je tako, ko bomo ob porastu prometa tudi pri nas vozili

lepo v koloni, s hitrostjo, ki odgovarja povprečju vozil na naših cestah. Organi prometne varnosti imajo hvalevredno naročilo, da snobovske vozače spravijo k redu in obzirnosti.

Človek ima večsah vtis, da za kriminalnih nekaterih vozil sedijo negodni pubertetnički, ki hočejo svojim sopotnicam dokazati svojo moškost s predrzno in divjo vožnjo. Če že po vsej sili hočejo biti kavalirji, naj taki Don Juan izkazujejo svojo naklonjenost s skrbjo, da jim je življenje in zdravje sopotnic prvo!

V nekaj dneh je bilo v Celju nekaj težkih nesreč. Če bi tehtali te nesreče z priporočili, ki so pred nami, potem se zdi, da je vkljuden ton v teh aktih premo, da je premo tudi priporočilo samo. Sicer pa ima skupščina priložnost, če se red in varnost prometa ne bosta poboljšala, izdati zakon in poostriži zakonske predpise ter kazni.

Naš savinjski pisatelj Janko KAC je v svoji knjigi »Moloh« predstavil industrializacijo kot pošast, ki žre ljudi.

Sodoben čas pa čaka na mojstra, ki bo opisal to prastaro pošast, tega žreca, v novi preobleki, ki v sedlu jeklenih konjskih sil drvi in melje po cestah.

— ček

IZNAJDLJIVOST

Kopačka na ploščadi bazena prepušča telo soncu, svoj čustveni svet pa knjigi. Toda nerodno je, da veter pread ponagaja in zalista strani, roke pa vendar človek potrebuje, da podpre glavo. In če ima kovač za vsak primer klešče, ima dekle na naši sliki v službi svoje sandale, čeprav je bosa.

